

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 17

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

12 JULI 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	905
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	907
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	921
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	923
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	926
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	928
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	930
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	931
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	935
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	937
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	941
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	945
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	946
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	947
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	948
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	949
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	954
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	955
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	957
REGISTER	958

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 95
van 6 juni 1994
van de heer J. TAYLOR**

Uitvoering beslag op goederen van de overheid — Stand van zaken

Op basis van het begrip continuïteit van de openbare dienst hebben de hoven en rechtbanken herhaaldelijk de theorie van uitvoeringsimmunitet tegen goederen van de overheid bevestigd. De laatste jaren wordt deze uitvoeringsimmunitet echter niet meer op absolute wijze toegepast. Talrijke beslagrechters laten het beslag op goederen van de overheid toe wanneer de gevraagde uitvoeringsmaatregel verenigbaar is met de continuïteit van de openbare dienst. Een wetsontwerp is hierover thans hangende in de Kamer.

Hoeveel rechterlijke uitspraken ten laste van onder de bevoegdheid van de minister ressorterende diensten werden niet uitgevoerd ? Waarom gebeurde dit niet en over welke bedragen gaat het ?

Wat is de gemiddelde duur om uitvoering te krijgen nadat een vonnis of arrest bekleed werd met een titel van tenuitvoerlegging ?

In hoeveel gevallen was er een betwisting over de rechtsopvolging van de staat door gemeenschap of gewest en is deze betwisting gegrond op de interpretatie van de wet van 1984 of die van 1989 ?

Antwoord

Wat betreft het aantal rechterlijke uitspraken die nog

niet werden uitgevoerd, verwijs ik naar de hierna volgende tabel waarin, per departement, een overzicht is opgenomen van de op 15 juni 1994 niet-uitgevoerde vonnissen of arresten. Bij iedere rechterlijke uitspraak is het bedrag van de vordering, de bevoegde Vlaamse minister en de oorzaak van de niet-uitvoering aangeduid.

De gemiddelde duur om uitvoering te krijgen nadat een vonnis of arrest werd bekleed met een titel van tenuitvoerlegging wordt hoofdzakelijk beïnvloed door volgende factoren :

- de rekening waarop de vergoeding dient te worden gestort. Een betaling op de rekening van de raadsman neemt meer tijd in beslag vermits daartoe de gelegaliseerde volmacht van de eiser moet worden opgevraagd vooraleer de betaling kan worden uitgevoerd. De raadsman zelf bepaalt op welke rekening de vergoeding moet worden gestort ;
- de verplichting tot betaling via de Deposito- en Consignatiekas. Sedert 1 januari 1994 is de betaling van schadevergoedingen via de Deposito- en Consignatiekas niet langer verplicht (artikel 8a en 9f van het decreet van 23 december 1993 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994). Hierdoor werd de duur van uitvoering met 1 tot 2 maanden verkort ;
- de mogelijkheid tot betaling via geldvoorschotten (vergoedingen beneden de 200.000 frank) of met voorafgaandelijke vastlegging. Betalingen via geldvoorschotten kunnen twee tot drie weken sneller worden uitgevoerd.

Afhankelijk van de gevolgde werkwijze, kan algemeen worden gesteld dat de uitvoering van uitvoerbare vonnissen of arresten gemiddeld twee tot drie maanden in beslag neemt. Een belangrijke tijdswinst werd gerealiseerd door de uitgaven m.b.t. schadevergoedingen toegewezen door uitvoerbare vonnissen en arresten vrij te stellen van het voorafgaand visum van het Rekenhof (art. 9f van het begrotingsdecreet van 23 december 1993).

In twee gevallen was de betwisting over de rechtsopvolging de oorzaak van de niet-uitvoering (zie tabel).

Partijen	Datum vonnis/Arrest	Bevoegde Vlaamse minister	Bedrag in BF	Oorzaak niet-uitvoering
Departement COO				
Nihil				
Departement AZF				
4 vonnissen/arresten	11 mei 1993	Luc Van den Bossche	176.360	Onduidelijkheid m.b. t. bedrag
	7 oktober 1993	Luc Van den Bossche	nog onbepaald	Studie m.b.t. rechtsherstel (N.B. : rechtsplegingsvergoeding werd reeds betaald)

Partijen	Datum vonnis/Arrest	Bevoegde Vlaamse minister	Bedrag in BF	Oorzaak niet-uitvoering
	6 december 1993	Luc Van den Bossche	nog onbepaald	Studie m.b.t. rechtsherstel (N.B. : rechtsplegingsvergoeding werd reeds betaald)
	6 december 1993	Luc Van den Bossche	nog onbepaald	Studie m.b.t. rechtsherstel (N.B. : rechtsplegingsvergoeding werd reeds betaald)
Departement Onderwijs				
1 vonnis	23 december 1993	Luc Van den Bossche	154.984	Betekening vonnis op 22 april 1994
Departement EWBA				
1 vonnis/arrest	22 april 1994	Theo Kelchtermans	7.090.057	Betaling in uitvoering
Departement WVC				
Nihil				
Departement LIN				
— Waterinfrastructuur en Zeewezen				
4 vonnissen/arresten	15 maart 1994	Theo Kelchtermans	H.S. : 1.070.440 1: 372.337 kost : 21.014	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	23 maart 1994	Theo Kelchtermans	H.S. : 123.874 1: 157.568 kost : 61.892 18.215	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	8 februari 1994	Theo Kelchtermans	H.S. : 584.282 1: 341.166 kost : 30.271	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	29 december 1993	Theo Kelchtermans	H.S. : + 1 : 2.562.200	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
— Wegeninfrastructuur				
7 vonnissen/arresten	30 mei 1994	Theo Kelchtermans	H.S. : 30.619 1: 7.992 kost : 2.800	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	20 mei 1994	Theo Kelchtermans	H.S. : 74.532 1: 10.415	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	8 februari 1993	Theo Kelchtermans	H.S. : 472.172 1: 354.999 kost : 14.799	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	8 februari 1993	Theo Kelchtermans	H.S. : 179.300 kost : 67.747	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	20 april 1994	Theo Kelchtermans	H.S. : + I : 35.557	Nog uit te voeren Overheveling van kredieten (art. 88 begrotingsdecreet)
	14 februari 1990	Theo Kelchtermans	554.991	Rechtsopvolgingsproblematiek
	21 januari 1991	Theo Kelchtermans	382.094	Rechtsopvolgingsproblematiek

Partijen	Datum vonnis/Arrest	Bevoegde Vlaamse minister	Bedrag in BF	Oorzaak niet-uitvoering
— Ruimtelijke Ordening — Planschade				
8 vonnissen/arresten	5 maart 1993	Theo Kelchtermans	H.S. + I. : 960.018	Betaling in uitvoering
	2 mei 1994	Theo Kelchtermans	H.S. + I. : 16.089.052	Betaling in uitvoering
	5 maart 1993	Theo Kelchtermans	H.S. + I. : 8.520.121	Betaling in uitvoering
	26 juni 1991	Theo Kelchtermans	H.S. + I. : 3.016.791	Opvraging volmacht aan partijen in buitenland
	14 januari 1991	Theo Kelchtermans	H.S. : 108.603	Betaling in uitvoering
	14 januari 1991	Theo Kelchtermans	H.S. : 1.341.466	Betaling in uitvoering
	14 januari 1991	Theo Kelchtermans	H.S. : 899.055	Betaling in uitvoering
	17 februari 1989	Theo Kelchtermans	H.S. : 10.525.372	Betaling in uitvoering

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 211
van 30 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

't Broek in Willebroek — Sanering

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 2 mei deelde de minister mij mee dat van een suggestie als zou 15 ha van het domein 't Broek in Willebroek voor het publiek moeten worden afgesloten, totaal geen sprake is in het rapport van IREA daterend van februari.

Anderzijds protesteert de Bond Beter Leefmilieu omdat "de afgesproken maatregelen om een deel van het Broekgebied af te sluiten, nog steeds niet zijn doorgevoerd". Uit die hoek krijgt men te horen dat enkele weken geleden de diensten van de minister in samenspraak met de betrokken partijen beslisten om een deel van het Broek te immobiliseren. Ook het bestuur van Waters en Bossen zou volgens dezelfde bron akkoord zijn gegaan om voor 2 mei 20 ha van het gebied af te sluiten.

De beide versies lijken mij elkaar nogal tegen te spreken. Is hier sprake van een misverstand? Of handhaaft de minister onverkort zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 2 mei?

Antwoord

In antwoord op uw nieuwe vraag deel ik mee dat in het IREA-rapport een aantal saneringsscenario's worden naar voren geschoven. Van een suggestie om 15 ha van het domein af te sluiten is echter in het rapport

nergens sprake. De OVAM heeft inmiddels de nodige stappen ondernomen om medio oktober 1994 een concreet saneringsplan klaar te hebben, conform het rapport, zodat de werken aanbesteed kunnen worden. Gelet op de termijn die verstrijkt tussen het opstellen van het saneringsplan en de beëindiging der saneringswerken, heeft de begeleidingscommissie aan het Bestuur van Waters en Bossen en aan de OVAM gevraagd om een aantal voorzorgsmaatregelen uit te werken.

Momenteel zijn reeds twee delen van wandelpaden afgesloten. Een derde deel kan pas worden afgesloten wanneer een alternatieve route is afgewerkt wat verbetering en overbruggen van een waterloop betreft. Hiervoor is een aanbesteding lopende.

Een voorstel van voorzorgsmaatregelen in afwachting van definitieve sanering, werd zoals afgesproken voor 2 mei 1994 toegestuurd aan de leden van de begeleidingscommissie die hierop hun bemerkings konden formuleren. Deze plannen werden reeds beknopt aangegeven in het antwoord op uw vraag om uitleg van 2 mei 1994. In deze voorzorgsmaatregelen werd onder andere voorzien om een aantal paden voorlopig voor het publiek af te sluiten, en dit om alle eventuele risico's uit te sluiten.

De stelling dat het Bestuur van Waters en Bossen de gemaakte afspraken niet nakomt is dus foutief want primo werd het voorstel tijdig ingediend en secundo worden de nodige opdrachten gegeven voor de uitvoering van de voorzorgsmaatregelen.

Het reeds verstrekte antwoord op de vraag van het lid van 2 mei 1994 blijft bijgevolg onverkort behouden.

Vraag nr. 212
van 30 mei 1994
van de heer L. BARBE

Afval- en lozingsvergunningen — Achterstand inzake te behandelen dossiers

Sinds 1 september 1991 is het besluit van de Vlaamse

Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning van kracht. Vlarem 1 geldt niet voor vergunningsaanvragen die ingediend waren voor 1 september 1991 (ARAB- en lozingsvergunningdossiers bijvoorbeeld). Er dienen nog steeds een aantal van die dossiers behandeld te worden door de administratie.

1. Hoeveel ARAB-, afval- en giftig afvalvergunningdossiers zijn nog niet afgehandeld door het bestuur milieuvergunningen (graag cijfers per buitendienst en voor het hoofdbestuur) ?

2. In hoeveel lozingsvergunningdossiers moet er nog een beslissing genomen worden door de directeur-generaal van Aminoal ? En door de minister ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de achterstand zo snel mogelijk weg te werken ?

Antwoord

1. Op 1 juni 1994 waren bij de administratie nog de volgende dossiers in behandeling :

Vergunningsprocedure	Dienst van het bestuur Milieuvergunningen						Totaal
	Antwerpen	Brabant	Limburg	oost-Vl.	West-Vl.	Beroepen	
ARAB	132	6	0	492	22	595	1.247
Afval	0	0	0	0	0	22	22
Giftige afval	0	0	0	0	0	1	1

2. Een juiste inventaris van de lozingsvergunningdossiers is niet voorhanden. Wel kan gesteld worden dat het overgrote deel van de door de Vlaamse Milieumaatschappij aan de Aminoal overgedragen onafgehandelde lozingsdossiers blijken zonder voorwerp te zijn geworden. Overeenkomstig de Vlarem-indelingsrubrieken 3.2 en 3.4 is de lozing van normaal huisafvalwater sedert 1 september 1991 immers niet meer vergunningsplichtig.

Voor een goed begrip dient daarbij aangestipt dat de afvalwaters van fabrieken, werk- en opslagplaatsen en laboratoria waarin minder dan zeven personen werkzaam zijn, voor zover deze niet schadelijk zijn voor de rioleringen, voor de normale werking van een rioolwaterzuiveringsinstallatie en/of voor het ontvangende oppervlaktewater, eveneens als normaal huisafvalwater zijn gedefinieerd.

3. De evolutie van het aantal vergunningdossiers kan als volgt worden geschetst.

Jaar	Aantal nieuwe dossiers					Aantal afgehandelde dossiers				
	ARAB		VLAREM		Totaal	ARAB		VLAREM		Totaal
	B.D.	H.B.	B.D.	H.B.		B.D.	H.B.	B.D.	H.B.	
1989	7.512	302	—	—	7.814	7.721	198	—	—	7.919
1990	10.749	288	—	—	11.037	7.902	394	—	—	8.296
1991	14.069	683	198	42	14.132	13.012	642	64	13	13.731
1992	3.359	663	3.687	607	8.316	7.064	413	3.300	480	11.257
1993	552	251	5.522	1.081	7.406	1.557	425	5.567	1.092	8.641

Alle nog in behandeling zijnde ARAB-dossiers betreffen inderdaad vergunningsaanvragen ingediend vóór 1 september 1991. Ondanks dat feit werden door het bestuur Milieuvergunningen in de loop van het jaar 1993 nog 803 nieuwe ARAB-dossiers voor advies ontvangen. Hiervan zijn er :

- 251 beroepen die in de loop van 1993 zijn ingediend tegen door de bestendige deputatie in eerste aanleg getroffen beslissingen ;
- 552 dossiers waarover door de provinciebesturen pas in 1993 advies aan de buitendiensten van het Bestuur Milieuvergunningen werd gevraagd.

Het aantal over te dragen onafgehandelde ARAB-dossiers evolueerde als volgt :

Overdracht per	Onafgehandelde ARAB-dossiers
1/1/1992	6.194
1/1/1993	2.552
1/1/1994	1.634
1/6/1994	1.247

Het aantal nog in behandeling zijnde ARAB-dossiers is dus kleiner dan het aantal ontvangen in 1992 en 1993. Dat deze ARAB-dossiers nog niet zijn afgehandeld is dan ook duidelijk voornamelijk te wijten aan de lange ARAB-procedure. De nieuw ontvangen ARAB-beroepen dienen immers aan een volledig nieuw onderzoek op beroepsniveau te worden onderworpen. Dit houdt onder meer in dat over deze beroepen het advies dient te worden ingewonnen van de onderscheiden adviesverlenende overheidsdiensten. Deze adviezen zijn relevant en nodig om het bestuur Milieuvergunningen toe te laten een correct eindadvies te formuleren en vervolgens door mijn ambt een voldoende gemotiveerde uitspraak te kunnen doen.

Maatregelen om de opgelopen historische achterstand weg te werken werden reeds sedert 1991 genomen. In 1993 werden, bij gebrek aan voldoende mankracht in de dienst beroepen ten aanzien van het gestegen aantal Vlarem-dossiers, bijkomend ambtenaren uit de buitendiensten Brabant, Limburg en West-Vlaanderen mee ingezet voor de afwerking van ARAB-beroepen. Het is mede dank zij deze maatregelen dat het aantal onafgehandelde ARAB-dossiers dat op 1 januari 1993 nog 6.194 bedroeg op 1 juni 1994 is gedaald tot 1.247.

De inspanningen om deze dossiers versneld af te werken worden onverminderd voortgezet.

Vraag nr. 213
van 30 mei 1994
van de heer D. RAMOUDT

Vlarem-reglementering — Rouwkamers

De leden aangesloten bij de provinciale beroepsverenigingen van begrafenisondernemers beklagen zich geregeld over het feit dat de mortuaria-rouwkamers van ziekenhuizen hoegenaamd niet voldoen aan de Vlarem-reglementering inzake rouwkamers.

Anderzijds worden zij, als private ondernemers, wèl geconfronteerd met zeer strikte inspecties bij aanvraag tot exploitatie van een funerarium, of bij de vraag tot hernieuwing van een aflopende vergunning.

1. Aan welke wettelijke vereisten inzake uitbating dienen de mortuaria in de ziekenhuizen te voldoen ?
2. Kunnen klinieken zich beroepen op de algemene exploitatievergunning voor een ziekenhuis om te ontsnappen aan de Vlarem-reglementering inzake rouwkamers ?
3. Zullen maatregelen genomen worden om de ongelijke behandeling tussen beide dienstverlenende sectoren ongedaan te maken ?

Antwoord

1. De indelingsrubriek 35 — Rouwkamers — van titel 1 van het Vlarem omschrijft de vergunningsplichtige inrichting als volgt :

“Waar regelmatig lijken, in afwachting van de begrafenis, worden geplaatst”.

Artikel 764 tot en met artikel 771 van het titel II van het Vlarem bepalen de minimum voorwaarden waaraan de mortuaria moeten voldoen, op voorwaarde dat de omschrijving van “rouwkamers” erop van toepassing is.

Het feit dat een mortuarium behoort tot een ziekenhuis doet niets af van deze wettelijke vereisten.

2. — Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (artikel 9 § 4) houdt rekening met het feit dat een milieuvergunningsaanvraag onder de toepassing valt van verschillende indelingsrubrieken behorend tot verschillende klassen. In dit geval wordt uitspraak gedaan door de overheid die bevoegd is voor de hoogste klasse. Dit betekent dat een inrichting onder de toepassing kan vallen van verschillende indelingsrubrieken, per indelingsrubriek dienen de voorwaarden van het Vlarem II te worden geëerbiedigd.
  - De exploitatievergunning van een ziekenhuis houdt bijgevolg geen vergunning in van het exploiteren van een rouwkamer, tenzij dit expliciet werd aangevraagd en vergund.
  - De rouwkamers zijn van 1 januari 1991 vergunningsplichtig geworden.
  - Het artikel 74 van de overgangsbepalingen van titel 1 van het Vlarem stelt :

“De exploitanten van inrichtingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit in bedrijf zijn gesteld (1 januari 1991) en die niet vergunningsplichtig waren en die ingevolge de bepalingen van onderhavig besluit meldings- of vergunningsplichtig worden, moeten voor 1 maart 1993 de melding doen of de vergunningsaanvraag indienen. . . .”

Dit betekent dat, door het vergunningsplichtig worden van de “rouwkamers”, behorende tot een andere inrichting zowel als afzonderlijke inrichting, deze inrichting automatisch diende te voldoen aan de voorschriften van het titel II van het Vlarem. Enkel het tijdstip waaraan de rouwkamers aan de voorschriften moeten voldoen kan variëren.

- a) Indien de rouwkamer in bedrijf werd gesteld voor 01.09.1991 en voor 1 maart 1993 een vergunningsaanvraag heeft ingediend ; in dit geval wordt de rouwkamer beschouwd als een bestaande inrichting waardoor de eisen bedoeld in titel II van het Vlarem van toepassing worden vanaf 1/1/1998.
- b) Indien de rouwkamer in bedrijf werd gesteld na 01.09.1991 en voor de datum van 01 januari 1993 werd vergund of voor deze datum een milieuvergunningsaanvraag ingediend heeft bij de bevoegde overheid wordt deze exploitatie beschouwd als bestaand en dienen de constructie-eisen zoals voorzien in het titel II van het Vlarem te worden uitgevoerd voor 1 januari 1998.

In de andere gevallen dienen alle rouwkamers reeds te voldoen aan de constructie-eisen zoals voorzien in het Vlarem.

3. — Het artikel 58 van titel 1 van het Vlarem duidt de ambtenaren aan die toezicht houden op de toepassing van het milieuvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, alsmede op de naleving van o.m. de milieuvergunning ; dit onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie en van de burgemeester.
- Het artikel 64 tot en met 69 van titel 1 van het Vlarem bepaalt in welke situaties en door wie, welke dwangmaatregelen kunnen worden genomen.

**Vraag nr. 214
van 30 mei 1994
van de heer F. VERGOTE**

Staatsnatuurreservaat Walenbos — Opstellen van een beheersplan

Naar verluidt zou door de diensten Natuurbehoud van de Houtvesterij Leuven opdracht gegeven zijn een ontwerp-beheersplan op te stellen voor het staatsnatuurreservaat Walenbos. Dit werk zou worden toevertrouwd aan de Rijksuniversiteit Gent voor de som van ongeveer 700.000 frank.

Artikel 43, paragrafen 1 en 2 van het bosdecreet stelt duidelijk dat voor alle openbare bossen het beheersplan wordt opgesteld door de eigenaar. Voor de domeinbossen wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 in hoofdstuk II, artikel 3, eveneens verwezen naar de taak van de houtvesterijen.

Het is zeker geen voorbeeld dat de diensten van Waters en Bossen hun werk door derden laten doen.

1. Waarom wordt het opmaken van dit beheersplan uitbesteed in weerwil van hogervermelde wettelijke bepalingen ?
2. Welke is de juiste kostprijs die aan de Rijksuniversiteit Gent dient betaald te worden voor het opmaken van het beheersplan Walenbos ?
3. Indien mijn inlichtingen juist zijn dat het om 700.000 frank voor een domein van 200 ha gaat, waarom wordt dan aan privé-eigenaars slechts 2.000 frank per ha toegekend voor het opstellen van een uitgebreid beheersplan ?

Antwoord

1. Staatsnatuurreservaten worden aangewezen en beheerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 12-17 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Voor zover in zo'n natuurreservaat ook bos aanwezig is gelden eveneens een aantal bepalingen van het bosdecreet van 13 juni 1990.

Artikel 47 van dit decreet stelt echter duidelijk dat, in afwijking van de bepalingen van artikelen 43-46 van hetzelfde decreet, slechts één enkel beheersplan voor het betrokken natuurreservaat wordt opgesteld en wel overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving op het natuurbehoud.

Conform deze laatste wetgeving werd de ambtenaar bevoegd voor het natuurbehoud in de provincie Vlaams-Brabant, bij ministerieel besluit aangewezen als beheerder van het staatsnatuurreservaat Walenbos.

Deze ambtenaar behoort tot de buitendiensten Natuurbescherming/Natuurontwikkeling van het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling, die onafhankelijk zijn van de diensten belast met het bosbeheer. Van deze laatste hangt onder meer de houtvesterij Leuven af.

De beheersplannen voor staatsnatuurreservaten worden door de dienst bevoegd voor het natuurbehoud opgesteld en dit op de voor elk staatsnatuurreservaat afzonderlijk best aangewezen wijze. Hiervoor bestaan geen specifieke reglementaire bepalingen.

De aard en het belang van het gebied zijn doorslaggevend.

Voor het Walenbos leek het nuttig, omwille van wetenschappelijke en praktische redenen, een voorbereidende studie voor het beheersplan van bedoeld reservaat te laten uitvoeren. Deze studie gebeurt trouwens in overleg met het Instituut voor Natuurbehoud.

2. De directeur-generaal van AMINAL heeft op voorstel van het hoofd van de bevoegde dienst, een overeenkomst gesloten met de universiteit Gent, conform de algemene bepalingen opgenomen in de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten. De kosten verbonden aan deze overeenkomst bedragen ongeveer 700.000 frank.

Het onderzoek en de ervaringen inzake bosbeheer kent in tegenstelling tot het natuurbeheer al een veel langere traditie, zodat men zich hierop kan baseren om een bosbeheersplan uit te werken. Een beheersplan voor een natuurreservaat, dient rekening te houden met een veelheid aan specifieke elementen waarop het beheersplan moet inspelen en waarvoor bij komende wetenschappelijke ondersteuning gewenst is. Voorts voorziet het personeelskader slechts één ambtenaar met academische opleiding voor de provinciale buitendiensten bevoegd voor het natuurbehoud.

De kostprijs voor het opmaken van een beheersplan voor een privé-bos is om voormelde redenen niet te vergelijken met deze van een natuurreservaat en bovendien is nooit gesteld dat de subsidie die aan privé-eigenaars wordt toegekend voor het opmaken van een beheersplan de volledige onkosten hiervoor compenseren.

**Vraag nr. 216
van 30 mei 1994
van de heer L. BARBE**

Vlarem — Herziening

In het kader van de herziening van Vlarem zijn er een hele reeks commissies werkzaam geweest. Het is niet duidelijk wie bepaalde wie daar lid van was, en wie en welke organisaties daarbij betrokken waren. De mi-

lieubeweging zou nauwelijks betrokken geweest zijn bij de uitnodiging. Op zeker ogenblik zou het dan weer geweest zijn : "Niemand is uitgenodigd, maar iedereen is welkom". Ik kan me moeilijk inbeelden dat zo'n belangrijk werk als de organisatie van de herziening van Vlarem geïmproviseerd verliep. Het lijkt me dan ook wenselijk dat er duidelijkheid komt inzake de werking van deze commissies en inzake het verder verloop van de herziening van Vlarem.

1. Wie stelde de verschillende commissies samen ?
2. Kan de minister mij een overzicht geven per commissie welke personen, verenigingen, groepen, federaties en dergelijke deelgenomen hebben aan de werkzaamheden ?
3. Wie wordt er nog geraadpleegd inzake de bijsturing van Vlarem ?

Antwoora

1. Onmiddellijk na de goedkeuring van titel II van het Vlarem op 7 januari 1992 door de Vlaamse regering heeft de bevoegde administratie Aminor het initia-

tief genomen om technische subcommissies op te richten voor de uitwerking van codes van goede praktijk waarnaar in titel II van het Vlarem wordt verwezen. Aldus werden 12 subcommissies opgericht. Ambtenaren van de bevoegde administraties werden belast met het voorzitterschap en het secretariaat van deze subcommissies. Vermits het hier noch min noch meer ging om louter technische aangelegenheden werd er geen concrete samenstelling vooropgesteld en werd er naast ambtenaren vooral een beroep gedaan op externe deskundigen — de samenstelling kan aldus zelfs variëren in functie van de technische problemen die aan de orde waren. In mijn opdracht werden deze subcommissies tevens belast met de technische evaluatie van de Vlarem-reglementering. Voorts werden in november 1993 in mijn opdracht, met het oog op de evaluatie van de resterende hoofdstukken van titel II van het Vlarem, 6 bijkomende werkgroepen opgericht waarvan de samenstelling even functioneel werd gehouden als voor deze van de subcommissies.

2. Hierna wordt een overzicht gegeven van deze onderscheiden subcommissies en werkgroepen.

Subcommissie/ Werkgroep	Voorzitter (ambtenaar)	Voorwerp
Commissie 1	J. Pauwels	Luchtemissies en -immissies (meetmethoden)
Commissie 2	H. Duquet	Oppervlakte- en grondwater (meetmethoden)
Commissie 3	M.E. Van Grimbergen	Afval
Commissie 4	G. Huau	Afvalwater
Commissie 5	G. De Witte	Chemicaliën — Gevaarlijke stoffen
Commissie 6	T. Hendrickx	Dieren en meststoffen
Commissie 7	M. Bruynooghe	Gassen
Commissie 8	T. Hendrickx	Opslag ontvlambare vloeistoffen
Commissie 9	H. Viaene	Ziekenhuizen
Commissie 10	F. Dondeyne	Zwembaden
Commissie 11	G. De Witte	Bedekkingsmiddelen
Commissie 12	P. Van Steelandt	Groeven en steenbakkerijen
Werkgroep 1	T. Hendrickx	Geluid/erkenning milieudeskundigen/omlopen/ontspanning
Werkgroep 2	G. De Witte	Gevaarlijke stoffen (algemeen) / biociden / vaste brandstoffen / farmaceutische stoffen / fotografie / lijm / rubber / springstoffen
Werkgroep 3	G. Huau	Metalen / drukkerijen / elektriciteit / garages / stoomtoestellen
Werkgroep 4	H. Duquet	Hout / leder / bouwmaterialen / papier / textiel
Werkgroep 5	L. Van Gysel	Dranken / rouwkamers / voeding / wasserijen / zout
Werkgroep 6	J. Pauwels	Schietstanden / zeehavens

3. De Vlarem-reglementering maakte eerder reeds het voorwerp uit van een advies zowel van de SERV als van de MINA-raad. Op basis van de technische evaluatie door de subcommissie en werkgroepen ad hoc en tevens rekening houdend met de verruimde bevoegdheden inzake leefmilieu van de gewesten ingevolge de wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen door de bijzondere wet van 16 juli 1993, heeft de bevoegde administratie mij een aangepast ontwerp van titel II van het VLAREM voorgelegd. Omtrent dit door de bevoegde administratie opgesteld ontwerp heb ik zowel juridisch als taalkundig advies ingewonnen van externe deskundigen. Het is mijn bedoeling vervolgens een raadplegingsronde over het uiteindelijk ontwerp te houden zowel bij de SERV als bij de MINA-raad.

**Vraag nr. 217
van 30 mei 1994
van de heer L. BARBE**

Mina-raad — Werking

Uit het jaarverslag 1993 van de Mina-raad blijkt dat er voor het Mina-secretariaat een kader van 10 personen voorzien is. Er werd gestart met 8 personen, maar ondertussen is dit verminderd tot 7. Dit is blijkbaar een belangrijk probleem : “Deze onvoldoende bezetting werkt zeer hinderlijk voor een instelling van het werkritme op een constante kruissnelheid. We hopen dat de mondelinge belofte om het kader terug aan te vullen snel zijn beslag krijgt.”

Voorts zijn er ook problemen inzake personeelsbeheer. Er werd op 11 januari 1993 een intern administratief protocol afgesloten met de algemene administratieve diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Hierin werd gestipuleerd dat het secretariaat van de Mina-raad een beroep zou kunnen doen op de expertise van de algemene administratieve diensten voor het voeren van het personeelsbeheer. In 1993 werd dit volgens het jaarverslag nog niet uitgevoerd : “Daarom voerde het secretariaat grotendeels zelfstandig de meeste zaken van personeelsbeheer, zoals loonberekening, RSZ-verplichtingen, bedrijfsvoorheffing enzovoort”. Ik neem aan dat het uitvoeren van deze taken van personeelsbeheer ten koste gaan van de inhoudelijke werking, wat uiteraard te betreuren valt.

1. Waarom is het personeelskader van het secretariaat van de Mina-raad nog steeds niet volzet ?
2. Wat is de timing inzake de aanwervingen noodzakelijk om het personeelskader werkelijk volledig in te vullen ?
3. In welke mate kan het secretariaat van de Mina-raad een beroep doen op de algemene administratieve diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur ?
4. Waarom wordt het intern protocol afgesloten met de algemene administratieve diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur niet of niet volledig uitgevoerd ?

Antwoord

1. en 2. Bij besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 werd een personeelsformatie opgesteld voor maximaal 10 betrekkingen. Dit personeelskader was volledig gescheiden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

In dit kader werden 9 personeelsleden aangeworven. Inmiddels heeft 1 persoon vrijwillig ontslag genomen. Zonder het belang van de Mina-raad te onderschatten, en mede gelet op mijn permanente bezorgdheid om de overheidsuitgaven te drukken, ben ik van oordeel dat het in dienst zijnde personeel in staat moet zijn om de voorziene taken voor de Mina-raad te behartigen.

3. Zoals reeds is vermeld, werd het personeel aangeworven op een formatie gescheiden van deze van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Bovendien wordt het personeel betaald lastens een afzonderlijke dotatie, en niet op de kredieten voorzien voor de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Een en ander brengt mee dat deze beperkte personeelsgroep vooralsnog niet kan worden ingeschaald in het geïnformatiseerde personeelssysteem van het ministerie.

Niettemin hebben de algemene administratieve diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur zich bereid verklaard om in te staan voor een aantal personeelszaken. Dit werd geformaliseerd in een protocol van 11 januari 1993, dat in volgende taken voorzagt :

- berekening van uitbetaling van de lonen ;
- beheer van de afwezigheden wegens ziekte ; beheer van de arbeidsongevallen ;
- opmaken van de besluiten voor de verschillende soorten verloven.

Het besluit van de Vlaamse regering dat dit protocol voorzagt, werd pas enkele maanden later van kracht (10 dagen na de publikatie ervan op 27 mei 1993).

Omtrent de toepassing van dit protocol werden nooit ernstige klachten geuit door de betrokken partijen.

4. In het raam van de uitvoering van de nieuwe rechtspositieregeling, waarbij ondermeer de personeelsformatie van het permanent secretariaat zal worden ingevoegd in de globale formatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, worden de nodige maatregelen voorbereid opdat de salarisuitbetaling zonder enige hinder zou verlopen.

**Vraag nr. 218
van 30 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Illegaal dumpen van Nederlandse mest in België — Toestand

Blijkbaar werden tonnen Nederlandse mest illegaal in België gedumpt.

Heeft de minister reeds enig zicht over de hoeveelheid waarover het gaat en hoogstwaarschijnlijk vooral in Vlaanderen gedumpt werd ?

Antwoord

Vooreerst wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat “illegale invoer” van mest, niet zonder meer gelijk gesteld kan worden met het “dumpen” van mest. Het eerste begrip slaat op invoer zonder dat aan de vereiste formaliteiten, of aan de heffing is voldaan, terwijl het tweede begrip betrekking heeft op het opbrengen van mest in overmatige hoeveelheden. Het is zeker niet zo dat alle illegaal ingevoerde mest ook gedumpt wordt.

De fenomenen “illegale mestinvoer” en “dumping van ingevoerde mest” krijgen de laatste tijd veel aandacht in de media ; niet onterecht trouwens, want deze fenomenen vormen inderdaad een probleem en maken gedurende geruime tijd deel uit van mijn bekommernissen. Zonder te willen betwijfelen of er inderdaad misbruiken gepleegd worden op dit vlak, meen ik echter toch de omvang van het fenomeen te moeten relativeren. Ik stel immers vast dat menigmaal aantijgingen geformuleerd worden, die bij controle onterecht blijken te zijn, of meer nog, waarvoor men zelfs niet beschikt over concrete aanwijzingen. Ik zou het lid dan ook dankbaar zijn, zo hij mij de gegevens op basis waarvan hij zijn uitspraak baseert zou willen overmaken, zodat deze nader onderzocht kunnen worden. Vooralsnog zijn er geen bewijzen voorhanden dat het fenomeen op grote schaal zou plaatsvinden.

Dit neemt echter allerminst weg dat er ter bestrijding en voorkoming van de beide fenomenen initiatieven lopen. Het ontwerp ter wijziging van de mestwetgeving, waarin de regeling voor het invoeren van mest aangescherpt wordt en een meer adequate controle mogelijk wordt, behoren daartoe. Daarnaast werd ook een overleg georganiseerd met bevoegde Nederlandse instanties, ten einde een doeltreffende strategie voor controle op grensoverschrijdende mesttransporten uit te werken.

Vraag nr. 219
van 6 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Illegaal stort op grondgebied Zedelgem — Maatregelen

Op het grondgebied Zedelgem, deelgemeente Veldegem, blijkt zich reeds enkele jaren een illegaal stort van bouwmaterialen te bevinden ter hoogte van de Veldbeek en te bereiken via de B. Hapkinstraat. Dit stort bevindt zich in een agrarisch gebied. Ondanks het opstellen van een PV en ondanks herhaalde klachten van de buurtbewoners bij de gemeentelijke overheid, werd nog altijd niet overgegaan tot het saneren van dit stort. Tijdens een hoorzitting in april laatstleden wilde de burgemeester geen commentaar geven op vragen omtrent dit dossier.

1. Welke dienst is bevoegd tot het saneren van dit illegaal stort ?

2. Zijn de diensten van de minister van deze situatie op de hoogte, zo ja, wat is hun bevoegdheid ter zake ?
3. Hebben de diensten van de minister stappen ondernomen om dit stort te (laten) saneren, zo ja, op welke datum ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Het identificeren, inventariseren en onderzoeken van verontreinigde bodems, die een risico inhouden voor het leefmilieu of de volksgezondheid, en de sanering ervan overeenkomstig de ter zake geldende decretale bepalingen is één van de taken van de OVAM.

Daarnaast kunnen echter ook onder andere de burgemeester en de gouverneur, conform de geldende wetgevingen ter zake in bepaalde gevallen maatregelen treffen, als de openbare veiligheid of gezondheid in het gedrang komt.

Voorts kunnen vaststellingen en maatregelen op dit vlak ook gebeuren door AMINAL — bestuur Milieu-inspectie.

2. De OVAM was tot hiertoe niet in kennis gesteld van dit dossier, zodat dit nog niet in de inventaris van potentieel verontreinigde sites is opgenomen.
3. Gelet op het antwoord op vraag 2, zijn er tot hiertoe nog geen maatregelen genomen.

Vraag nr. 220
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21e eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 4 van de Agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die deze patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten aangespoord worden productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument worden aangezet tot een andere manier van consumeren door hem te wijzen op de schadelijke effecten van zijn koopgedrag. Agenda 21 voorziet hiertoe in enkele concrete activiteiten.

Eén van deze actiepunten is de uitbouw van de vereiste logistiek en methodologie en met name de opstelling van een “staat van het leefmilieu”.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 4 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Binnen het kader van de milieuplanning dient de nodige aandacht te gaan naar informatievergaring als startpunt voor dit planningsproces. Werd reeds een aanvang gemaakt met het opstellen van een "staat van het leefmilieu" ? Zo ja, hoever staat men met deze opstelling ? Zo neen, waarom werd nog niet begonnen met het opstellen van een "staat van het leefmilieu" ?

Antwoord

Het veranderen van produktie- en consumptiepatronen in een duurzame richting is een opdracht die mijn bevoegdheid als minister van Leefmilieu ver te buiten gaat, zoals blijkt wanneer men de verschillende aanbevelingen van hoofdstuk 4 van Agenda 21 overloopt. Veel van de voorgestelde maatregelen hebben betrekking op produktnormen en consumentenbeleid ; aan-gelegenheden die tot de bevoegdheid van de federale regering behoren.

Als voorbeeld van een concreet recent beleidsinitiatief in het kader van het Vlaams milieubeleid wens ik het lid te wijzen op het decreet van 20 april 1994 tot wijziging van het afvalstoffendecreet, waardoor het nieuwe beleidsinstrument van de aanvaardingsplicht, dat kan worden aangewend om "de introductie van meer milieuverantwoorde produkten aan te moedigen" en "het overdadig verpakken van produkten terug te dringen" zoals aanbevolen in paragraaf 4.19 van Agenda 21.

Wat de "staat van het leefmilieu" betreft is in het Vlaamse Gewest een belangrijke eerste stap gezet met het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen, dat op mijn initiatief door de Vlaamse Milieumaatschappij werd opgesteld. In het ontwerp van decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, dat ik eerstdaags voor principiële goedkeuring aan de Vlaamse regering zal voorleggen, is in een tweejaarlijkse rapportering over de staat van het leefmilieu voorzien.

Vraag nr. 221
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Integratie van milieu en ontwikkeling in besluitvorming

Hoofdstuk acht van Agenda 21 heeft de integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de mogelijkheden om de zorg voor het milieu en de natuur beter te integreren in de socio-politieke besluitvorming. Een van deze mogelijkheden is de integratie van milieu en ontwikkeling in het beleid, de planning en het beheer.

In het kader hiervan dient, zoals in het regeerakkoord van de Vlaamse regering zoals ook door de beleidsminister wordt aangekondigd, een nieuw ontwerp van decreet betreffende de milieu-effectenrapportering te worden uitgevaardigd. Hierbij moet voor ogen worden

gehouden dat het toepassingsgebied van de MER niet wordt beperkt tot de projecten, maar wordt verbreed tot beleidsvoornemens, plannen en programma's. Voorts moeten ook andere effecten kunnen worden gemeten dan tot nu toe het geval is (bijvoorbeeld mobiliteitseffecten). Ook moet worden overwogen om de veiligheidsrapportering in deze wetgeving te integreren.

1. Hoever staat het met de opstelling van een nieuw ontwerp van decreet betreffende de milieu-effectenrapportering ? Wanneer denkt de minister dat dit ontwerp kan worden ingediend ? Waarvan is de indiening van het ontwerp nog afhankelijk ?
2. Wordt bij de opstelling van dit ontwerp in een verbreding van het toepassingsgebied van de MER voorzien ? Zo ja, in welke zin wordt in een verbreding voorzien ?
3. Wordt bij de opstelling van dit ontwerp rekening gehouden met de veiligheidsrapportering ?

Antwoord

1. De stand van zaken van het ontwerp-decreet inzake milieueffect- en veiligheidsrapporten is de volgende : op dit ogenblik wordt het ontwerp van MER + VR-decreet, dat gebaseerd is op de voorstellen van de Interuniversitaire Commissie voor de herziening van het milieurecht, samen met de adviezen van SERV, MINA-raad en AMINAL besproken op niveau van de diverse betrokken kabinetten wat de timing betreft : dit ontwerp van MER + VR-decreet kan in de loop van volgende maand worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering voor principiële goedkeuring. Daarna zal het advies van de Raad van State worden gevraagd. Ik verwacht dat het ontwerp tegen het einde van 1994 zal kunnen aan de Vlaamse Raad.
2. Ontegensprekelijk beoogt het ontwerp van decreet "Milieueffect- en Veiligheidsrapportage" een verbreding van het huidig werkingsveld onder meer met bepaalde beleidsplannen en programma's. Tevens ligt het ook in mijn bedoeling de huidige lijsten van MER-plichtige hinderlijke inrichtingen en van MER-plichtige infrastructuurwerken bij te sturen en aan te vullen.
3. De veiligheidsrapportering maakt inderdaad deel uit van het nieuwe ontwerp, zoals trouwens blijkt uit de titel ervan.

Vraag nr. 222
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Integratie van milieu en ontwikkeling in besluitvorming

Hoofdstuk acht van Agenda 21 heeft de integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de mogelijkheden om de zorg voor het milieu en de natuur beter te integreren in de socio-politieke besluitvorming. Een van deze mogelijkheden is de integratie van milieu en ontwikkeling in het beleid, de planning en het beheer.

In het kader hiervan dient door het Vlaamse Gewest snelle vooruitgang te worden geboekt met het opmaken van op duurzaamheid gerichte milieurapporten en milieubeleidsplannen, waar momenteel aan wordt gewerkt.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen van dit hoofdstuk van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoever staat het met het opmaken van op duurzaamheid gerichte milieurapporten en milieubeleidsplannen ? Welke vooruitgang werd geboekt ?
3. Worden bij de procedures die bij de uitwerking van deze rapporten en plannen wordt gevolgd, voldoende controlemechanismen voorzien waardoor deze uitwerking inzake duurzaamheidsaspecten getoetst kan worden ? Welke controlemechanismen worden voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat ik eerstdaags aan de Vlaamse regering een voorontwerp van decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zal voorleggen, waardoor een decretaal kader in het leven zal worden geroepen voor op duurzaamheid gerichte milieurapporten en milieubeleidsplannen in het Vlaamse Gewest. De ruime inspraakprocedure die voor het opstellen van deze beleidsplannen is voorzien, zal maatschappelijke controle op de beleidsplanning en toetsing van de duurzaamheidsdoelstellingen mogelijk maken.

Vraag nr. 223
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MEYER

Omvormen naar gesloten bedrijf in veeteeltsector – Verplichte milieuvergunningaanvraag

Wanneer in de veeteeltsector, een varkensbedrijf omgevormd wordt naar een gesloten bedrijf, zonder uitbreiding noch wat de gebouwen noch wat het aantal dieren betreft, wordt door de vergunningverlenende overheden een milieuvergunningaanvraag verplicht gesteld.

Dit druist in tegen het decreet van 28 juni 1985, art. 27, § 2 vermits het gaat om een wijziging zonder uitbreiding, zonder bijkomend risico, zonder aantasting van het leefmilieu en zonder vergroting van de bestaande hinder. Is de minister hiervan op de hoogte en zo ja welke maatregelen heeft hij reeds genomen ?

Antwoord

Artikel 27 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals gewijzigd bij het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, regelt inderdaad de procedure die dient te worden gevolgd bij de verandering van een vergunde inrichting.

Wanneer de verandering de indeling in een hogere klasse tot gevolg heeft alsmede wanneer het gaat over een toevoeging, dient voor de beoogde verandering altijd een vergunningsaanvraag te worden ingediend.

In de andere gevallen, zoals bijvoorbeeld bij loutere wijziging, moet de verandering worden meegedeeld aan de overheid die in eerste aanleg bevoegd is. Wanneer deze overheid vaststelt dat de verandering van die aard is dat zij een bijkomend risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu inhoudt of de bestaande hinder vergroot, moet eveneens een vergunningsaanvraag worden ingediend.

De door het lid beschouwde verandering, met name de omvorming naar een gesloten varkensbedrijf zonder uitbreiding noch wat de gebouwen noch wat het aantal dieren betreft, dient aldus te worden meegedeeld aan de overheid die in eerste aanleg bevoegd is. Op basis van het individuele dossier zal deze overheid vervolgens moeten oordelen of de verandering al of niet van die aard is dat zij een bijkomend risico inhoudt en/of de bestaande hinder vergroot. Het is immers niet zo dat a priori kan worden gesteld dat er geen bijkomend risico noch vergroting van de bestaande hinder zal zijn bij dergelijke verandering.

Zo gaat de omvorming tot een gesloten varkensbedrijf bijvoorbeeld dikwijls gepaard met een gedeeltelijke omschakeling van mestvarkens naar zeugen. In dat geval zal de verandering een verhoging van de bedrijfsmatige mestproductie tot gevolg hebben, om nog maar één facet aan te halen.

Vraag nr. 224
van 6 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Opneming van tubifexen en van slingerwormen in het slib – Gebrek aan reglementering

Door het besluit van de Waalse regering nr. 94-208 van 16 december 1993 (BS 26 januari 1994, p. 1.601) wordt de opneming van tubifexen en van slingerwormen in het slib geregeld voor het Waalse Gewest. Het omwoelen van slib voor het opnemen van tubifexen (tubifex tubifex) en van slingerwormen (chironomus spp.) ten behoeve van de hengelsport gebeurt in het Vlaamse Gewest op een ongereguleerde wijze zowel voor private als voor commerciële doeleinden. Op advies van de Waalse Hoge Raad voor het Natuurbehoud wordt de opneming van tubifexen en slingerwormen bij besluit vergunningsplichtig voor het Waalse Gewest. De massale opname is inderdaad in een aantal gevallen een zware ingreep in het ecosysteem en kan tot gevolg hebben dat bepaalde beken of riviertjes, die voor het visbestand belangrijk zijn, op ongeoorloofde wijze worden "leeggeroofd" met als gevolg een daling van het visbestand, die tenslotte de hengelaars benadeelt. Een onderzoek ter zake en een advies van de Vlaamse Hoger Raad dringt zich derhalve op.

1. Wordt deze problematiek door de diensten van de minister bestudeerd, en zo ja, welke zijn de conclusies ervan ?
2. Werd rond deze problematiek reeds een advies gevraagd van de Hoge Raad voor het Natuurbehoud, en zo ja, welke waren de resultaten ervan ?

3. Welke beleidsopties heeft de minister reeds rond deze problematiek genomen, en wanneer zullen die worden uitgevoerd ?

Antwoord

1. Het georganiseerd scheppen van muggenlarven in de waterlopen van het Vlaamse Gewest wordt af en toe gesignaleerd in de kleinere onbevaarbare waterlopen. Deze organismen kunnen zich vrij sterk ontwikkelen in waters die zwak tot sterk verontreinigd zijn. Het is niet denkbeeldig dat in stilstaande wateren zoals vijvers en grachten een verstoring van het evenwicht kan optreden, eventueel met directe negatieve gevolgen voor de visstand. Voor stromende wateren is de invloed eerder gering. Een en ander hangt natuurlijk af van de schaal waarop wordt gevangen. De problematiek wordt gevolgd door de afdeling zoetwatervisserij van de dienst Waters en Bossen.
2. Er werd rond deze problematiek nog geen advies gevraagd aan de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud.

De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij heeft echter in het verleden hierover een advies uitgebracht met betrekking tot de reglementaire toestand en het te volgen beleid.

Er bestaan geen reglementen die specifiek handelen over verzamelen van Tubifex sp. of van muggenlarven.

Artikel 90 van het Algemeen Reglement van de Bevaarbare Waterlopen van 15 oktober 1935 verbiedt, behoudens bijzondere toelating, enig werk uit te voeren, beplantingen aan te brengen, iets te graven of iets te storten in het bed der waterwegen, op hun oevers en andere aanhorigheden.

Artikel 7 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen bepaalt wie bevoegd is werken uit te voeren in de onbevaarbare waterlopen.

In elk geval moet dan toelating worden bekomen van de overheid die de waterloop beheert waarin deze invertebraten worden verzameld. Inderdaad gebeuren deze activiteiten in waterlopen waarvan ofwel de Staat (onbevaarbare waterlopen van de 1ste categorie), de provincie (onbevaarbare waterlopen van de 2e categorie) of de gemeente onbevaarbare waterlopen van de 3e categorie) normaal eigenaar van de bedding is.

De reglementering op de riviervisserij zelf houdt zich niet bezig met de vangst van bedoelde invertebraten, maar zij verbiedt het gebruik van vistuigen of vistoeuvelen die niet opgesomd zijn in artikel 58 van het koninklijk besluit van 13 juli 1954 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. Het reglementair toegestane schepnetje mag bovendien alleen worden gebezigd om vis te scheppen die met de handlijn of het kruisnet werd gevangen.

In de praktijk werd herhaaldelijk het gebruik vastgesteld van schepnetten die niet aan de reglementaire voorschriften beantwoorden en dit in omstandigheden waarin vis kan worden bemachtigd.

3. Ingevolge een aantal incidenten, zowel in de nabuurlanden als in het oosten en in het centrum van het land, heeft de Dienst Waters en Bossen in het verleden overleg gepleegd met de besturen die waterlopen beheren waarin Tubifex sp. en muggenlarven zouden kunnen worden geoogst.

Rekening houdend met de belangen van de hengelaars, is de dienst van mening dat het verzamelen van die diertjes niet totaal moeten worden verboden maar dat men moet vermijden dat dit op chaotische wijze zou verlopen.

Daarom werd destijds aan de betrokken autoriteiten voorgesteld om, wanneer er in bepaalde waterlopen een aantal personen overgingen tot het verzamelen van muggenlarven en Tubifex sp., dit oogsten te verhuren voor een periode van 1 jaar. Daarbij moet uitdrukkelijk worden meegedeeld dat de begunstigen het schepnet niet mogen gebruiken voor de vangst van vis en dat zij slechts één boot mogen bezigen.

Vraag nr. 225 van 6 juni 1994 van de heer J. VAN EETVELT

Grondgebied Bornem-Puurs en St.-Amands — Zuivering afvalwaters

De regio Klein-Brabant omvat de gemeenten Bornem-Puurs en St.-Amands en vormt een vrij geïsoleerde entiteit tussen Schelde en Rupel enerzijds, en de weg Antwerpen-Brussel anderzijds.

Het grondgebied van deze drie gemeenten betekent nog een belangrijke open ruimte in de driehoek Gent-Antwerpen-Brussel.

Een van de belangrijkste zorgen van deze regio is de volledige zuivering van het afvalwater. Op dit ogenblik zijn twee zuiveringsstations operationeel, namelijk in Bornem en in St.-Amands. Alhoewel zij een belangrijke functie hebben, is de capaciteit van beide installaties te klein. Bovendien is er nog steeds geen waterzuiveringsstation in Puurs.

1. Bestaat er een globaal plan voor zuivering van afvalwater in de drie Klein-Brabantse gemeenten ?
2. Welke realisaties zijn gepland in Puurs ?
3. Worden uitbreidingen gepland voor de installaties in Bornem en in Sint-Amands ?

Antwoord

1. Op basis van de hydrografie van de waterlopen is Vlaanderen ingedeeld in 10 bekkens overeenstemmend met de werkingsgebieden van de bekkencomités. Deze bekkens worden voort onderverdeeld in een totaal van 45 subhydrografische gebieden, ook AWP II-gebieden genoemd. De regio Klein-Brabant behoort tot het bekken van de Beneden-Schelde. De gemeenten Bornem en Sint-Amands behoren grotendeels tot het AWP II-gebied van de Zeeschelde-midden-rechteroever terwijl de gemeente Puurs grotendeels gelegen is in het AWP II-gebied van de Vliet.

Momenteel wordt bij de Vlaamse Milieumaatschappij gewerkt aan de ontwerp-Algemene Waterzuiveringsprogramma's (AWP 11's) voor de 45 subhydrografische gebieden. Wat de regio Klein-Brabant betreft (meer bepaald het AWP II-gebied Zeescheldemidden-rechteroever en het AWP II-gebied Vliet) zijn nog geen AWP-studies beschikbaar. De finalisatie van deze ontwerp-rapporten is voorzien in de loop van 1994.

In deze rapporten wordt weergegeven hoe de huidige waterkwaliteit is, wie de verontreiniging veroorzaakt en welke maatregelen moeten worden genomen om tegen 2010 de voorgestelde kwaliteitsdoelstellingen voor deze waterlopen te kunnen halen. Teneinde dit doel te bereiken dient een evenwichtig geheel van maatregelen te worden uitgewerkt.

Het terugdringen van de verontreiniging van huishoudelijke herkomst zal vooral door een gericht investeringsbeleid dienen te worden gerealiseerd. De sanering van de verontreiniging van industriële herkomst zal vooral via een coherent vergunningen-, inspectie- en heffingenbeleid bereikt dienen te worden en in mindere mate door het investeringsbeleid.

Het hoofdobjectief van het investeringbeleid is de logische uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur binnen een zuiveringsgebied. Zo een zuiveringsgebied wordt begrensd door het geheel van een leidin-

gennet dat hetzij louter gravitair hetzij deels door middel van pompstations afwatert naar een openbare rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI).

Voor de regio Klein-Brabant kunnen drie zuiveringsgebieden worden afgebakend : Bornem, Sint-Amands en Ruisbroek. Binnen dit laatste zuiveringsgebied ontbreekt alsnog de hoofdzuiveringsinfrastructuur. Een gedeelte van de vuilvracht van de gemeente Puurs zal in de toekomst naar de geplande RWZI Ruisbroek afgevoerd worden.

Hierna wordt voor deze zuiveringsgebieden een overzicht gegeven van de bestaande en geplande zuiveringsinfrastructuur.

a. Zuiveringsgebied Sint-Amands

De zuiveringsinstallatie van Sint-Amands is van het type bacteriebedden en werd in 1976 gebouwd met een capaciteit van 8.000 I.E. In dit zuiveringsgebied werden nog geen collectoren gebouwd. De openbare riolering sluit ter hoogte van de Molendreef aan op de RWZI en voert het afvalwater van ongeveer 5.320 inwoners naar de installatie. Op het investeringsprogramma van 1992 is de aansluiting van **Oppuurs** op de RWZI opgenomen (dit project is momenteel in volle uitvoering).

Overzicht van de goedgekeurde investeringsprojecten in het zuiveringsgebied Sint-Amands :

Investeringsprogramma	Projectnummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mio BF	Voorziene opleveringsdatum vlg. TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ Onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1992	92638	Oppuurs aansluiten op St. -Amands (Afwatering Oppuurs en Lippelo naar RWZI St.-Amands)	104,0 G B	03/01/95	2403	2.774

met GB = gunningsbedrag
 TP = Technisch Plan
 TRP = Totaal Rioleringsplan
 IE = Inwoner Equivalent, de vracht geloosd door één inwoner, gedurende één dag

b. Zuiveringsgebied Bornem

De zuiveringsinstallatie Bornem, van het type bacteriebedden, werd in 1967 gebouwd met een capaciteit van 16.000 inwonerequivalenten.

De bestaande collectorinfrastructuur (collector Vitsdam-Van Kerckhovestraat en collector Laterale Weg) wordt met de goedgekeurde investeringsprogramma's verder uitgebreid.

Op het investeringsprogramma 1991 werden twee projecten opgenomen namelijk project

91.305 (prioritaire riolering Eikenvliet-suyckenstraat) en project 91.020 (persleiding Weert naar Bornem) die reeds uitgevoerd zijn en opgeleverd aan het Vlaams Gewest.

c. Zuiveringsgebied Ruisbroek

Binnen dit zuiveringsgebied is nog geen hoofdzuiveringsinfrastructuur bestaande.

Op het investeringsprogramma 1997-1999 werden de eerste fase van de RWZI Ruisbroek, een aantal collectoren en een aantal verbindingsrioleringen goedgekeurd.

Overzicht van de goedgekeurde investeringsprojecten in het zuiveringsgebied Ruisbroek :

Investeringsprogramma	Projectnummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mio BF		Voorziene oplevingsdatum vlg. TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ Onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1997-1999		Coll. Klein Brabant	142,6	IP		5.890	7.403
1997-1999		Coll. Willebroek Noordwest	19,2	IP		9.066	9.146
1997- 1999		Coll. Willebroek Zuidwest	28,1	IP		3.201	3.370
1997- 1999		Verbindingsriolering Sarnering Moerloop	6,2	IP		657	657
1997- 1999		Coll. Ruisbroek	83,7	IP		1.991	2.277
1997-1999		RWZI Ruisbroek (Fase 1:15000 I.E.)	90,0	IP			
Totaal			369,7			20.805	22.853

met IP = ramingsbedrag bij opmaak investeringsprogramma.

Inventarisatie van de verontreiniging van huishoudelijke herkomst uitgevoerd door de VMM op het einde van 1992 wees uit dat de gemeente Bornem een rioleringsgraad heeft van 91 percent en dat ongeveer 99 % van de door de riolering gecollecteerde vuilvracht ook op de RWZI wordt gezuiverd.

In de gemeente Sint-Amands is 78 percent van de inwoners in de mogelijkheid aan te sluiten op de openbare riolering. De vuilvracht van 47 percent van het totaal aantal inwoners komt terecht op een RWZI.

De gemeente Puurs is voor 73 percent gerioleerd maar heeft voorlopig nog geen vuilvracht aangesloten op een RWZI.

Door de uitvoering van de bovenvermelde investeringsprojecten in het zuiveringsgebied Bornem is deze situatie ondertussen gewijzigd : door beide recent uitgevoerde projecten worden ongeveer 800 inwoners bijkomend aangesloten op de RWZI van Bornem.

2. Zoals reeds vermeld zal het overgrote deel van de vuilvracht afkomstig van de gemeente Puurs naar de RWZI van Ruisbroek gebracht worden. Voor de concrete invulling van de infrastructuur binnen dit zuiveringsgebied verwijs ik naar het antwoord op voorgaande vraag.
3. Ter optimalisatie (renovatie, uitbreiding) van de bestaande bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur in heel het Vlaamse Gewest wordt per jaar een budget van 1 miljard frank voorzien. Ter opmaak van het renovatieprogramma 1994 werden alle bestaande RWZI's met bijhorende leidingen (collectoren — persleidingen) en pompstations in de loop

van 1993 geïnspecteerd en geëvalueerd op hun werking. Voor de installaties van Bornem en Sint-Amands werden een aantal aanpassingswerken voorgesteld, doch deze werden na een objectieve benadering niet weerhouden voor het renovatieprogramma 1994.

**Vraag nr. 226
van 10 juni 1994
van de heer L. BARBE**

Drinkwater — Gebruik actieve koolfiltratie

Bij ministerieel besluit werden er voor de Antwerpse Waterwerken de laatste jaren afwijkingen inzake pesticiden verleend op het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater (ministeriële besluiten van 26 juni 1992 en 30 juli 1993 inzake enerzijds atrazine en simazine en anderzijds diuron en isoproturon).

1. Welke andere pesticiden werden in het drinkwater van de AWW aangetroffen ? Welke ervan zijn niet te verwijderen door actieve koolfiltratie ?
2. Hoeveel percent van het door AWW geproduceerde drinkwater van AWW bevat meer dan 0.1 μ g/l atrazine, simazine, diuron of isoproturon ?
3. Hoeveel percent van het door AWW geproduceerde drinkwater wordt door een actieve koolfiltratie behandeld ?
4. In hoeverre wordt de planning inzake de uitbreiding van de actieve koolfiltratie opgevolgd ?

Antwoord

1. Atrazine, simazine, diuron en isoproturon worden

gemeten in toepassing van de afwijkingsbesluiten. Chloortoluron, MCPA, mecoprop, amitrol en glyfosaat worden tevens regelmatig gemeten, maar de concentratie in het drinkwater blijft onder de maximaal toelaatbare concentratie. Van deze pesticiden, kunnen enkel amitrol en glyfosaat niet of nauwelijks door actieve koolfiltratie verwijderd worden.

2. De concentraties van triazines en fenyluronen worden wekelijks gemeten in de 4 productiecentra. De theoretisch gemiddelde concentratie wordt berekend door weging der gemeten waarden ten opzichte van de maximale productiecapaciteit van de diverse voedingspunten. Seizoenaal wordt de maximaal toelaatbare concentratie in het drinkwater voor atrazine, simazine en diuron overschreden. Het berekenen van een percentage is niet relevant. De volledige analysesresultaten van juni 1993 tot en met mei 1994 worden aan het lid toegezonden.
3. De productiecentra Notmeir (deel A en deel B) (220.000 m³/dag) worden volledig behandeld met actieve kool. De productiecentra Oelegem 2 (50.000 m³/dag), Walem (170.000 m³/dag) en Oelegem 1 (160.000 m³/dag) zullen respectievelijk eind januari 1995, eind december 1995 en eind december 1996 operationeel zijn.
4. De voorgestelde planning wordt strikt opgevolgd en loopt ten einde op 31 december 1996. Trimestrieel wordt de evolutie van de werken gerapporteerd aan het Bestuur Algemeen Milieubeleid, dienst Water en Bodem.

Vraag nr. 227
van 10 juni 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gepland wandelpad in natuurgebied in Wezembeek-Oppem — Gevolg van ingediende klachten

Het blijkt dat de gemeente een wandelpad plant in het natuurgebied achter het warandepark aan de Lange Eikstraat in Wezembeek-Oppem. Het zou hier gaan om een van de laatste stukjes natuur, één van de weinig overgebleven ongerepte terreinen in Wezembeek-Oppem.

Milieuverenigingen zouden klacht hebben ingediend bij de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu om te vragen de werken stil te leggen.

Kan de minister meedelen of de hierboven geschetste situatie correct is en er zondig gevolg gegeven zal worden aan de ingediende klachten ?

Antwoord

De diensten bevoegd voor Natuurbehoud hebben tot op heden geen klachten ontvangen over de inplanting van een wandelpad in het natuurgebied achter het warandepark aan de Lange Eikstraat in Wezembeek-Oppem.

Het bedoeld natuurgebied is volgens het gewestplan HalleVilvoorde-Asse gelegen in een parkgebied. Het vegetatiebesluit van 4 december 1991 is dus niet van toepassing.

De opvolging van de klachten die werden ingediend op grond van de wetgeving op de stedebouw en de ruimtelijke ordening behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Theo Kelchtermans.

Vraag nr. 228
van 13 juni 1994
van de heer L. PIERCO

Personeel pararegionalen — Organisatie en rechtspositie

Kan de minister meedelen of er in respectievelijk de periode 17 juni tot en met 23 november 1993 en 24 november tot 31 december 1993 in de pararegionalen personeelsleden die onder zijn bevoegdheid ressorteren, werden bevorderd of benoemd in de rangen 13, 14 en 15. Zo ja, voor elk van de twee boven vermelde perioden per rang hoeveel personen en in welke pararegionalen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heren L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden en J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

1. Periode 17 juni tot en met 23 november 1993.

Pararegionale	Rang	Bevorderingen	Benoe- mingen
Vlaamse Milieu- maatschappij	rang 13	2	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Vlaamse Maatschappij voor Watervoorzie- ning	rang 13	1	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Vlaamse Huisves- tingsmaatschappij	rang 13	nihil	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Vlaamse Land- maatschappij	rang 13	nihil	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Openbare Afval- stoffenmaatschappij	rang 13	nihil	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil

2° Periode 24 november tot en met 31 december 1993

Pararegionale	Rang	Bevoor- deringen	Benoe- mingen
Vlaamse Milieu- maatschappij	rang 13	nihil	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Vlaamse Maatschappij voor Watervoorzie- ning	rang 13	nihil	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Vlaamse Huisves- tingsmaatschappij	rang 13	1	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Vlaamse Land- maatschappij	rang 13	1	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil
Openbare Afval- stoffenmaatschappij	rang 13	nihil	nihil
	rang 14	nihil	nihil
	rang 15	nihil	nihil

**Vraag nr. 236
van 22 juni 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Lichtvervuiling door laserstralen — Reglementering

Een nieuw milieuprobleem dreigt zich over het hele Vlaamse land uit te breiden : lichtvervuiling door laserstralen. Lasers of sterke zoeklichten worden vooral bij dancings en discotheken geplaatst, soms ook naar aanleiding van feestelijke openingen van gelegenheden. Een hele avond of nacht lang draaien en zwaaien deze onnozele lichtbundels dan agressief door de duisternis, waarvan ze aldus de stille mystiek ontwijden.

Deze energieverpillende lichtspektakels zijn van op grote afstand zichtbaar. Ze zijn hinderlijk voor buurtbewoners, voor het luchtverkeer dat erdoor misleid kan worden, voor amateur-astronomen die erdoor gestoord worden bij hun visuele waarnemingen. Ook ontregelen ze het levensritme van dieren die vooral 's nachts actief zijn : vleermuizen, uilen en nachtzwaluwen richten zich op de sterren ; veel soorten trekvogels die zich in de duisternis op grote hoogte verplaatsen raken gedesoriënteerd ; hoe reageren insecten op die ongewone verlichting ?

Er bestaat geen enkele reglementering inzake laserstralen zodat iedereen zo'n installatie op zijn dak of in zijn tuin kan plaatsen. Wel hebben een aantal gemeenten, onder meer Aalst en Heist-op-den-Berg, politiereglementen aangenomen die dergelijk gebruik van laserstralen verbieden.

1. Bestaan er binnen Vlareem (of andere wetgeving) bepalingen die het commercieel gebruik van laserstralen verbieden of reglementeren ?
2. Overweegt de minister dergelijke verbodsbepalingen ? Zo neen, waarom niet ?
3. Hebben de gemeenten de bevoegdheid om dergelijke laserspektakels te verbieden ?

4. Kan de minister, in afwachting van een algemene reglementering, de gemeenten aansporen tot het nemen van initiatieven die deze vorm van lichtpollutie tegengaan ?

Antwoord

1. Momenteel bestaan er binnen Vlareem geen bepalingen met betrekking tot lichtpolluties. Naar verluidt overweegt de federale overheid — op verzoek van de Regie der Luchtwegen — de invoering van een vergunningsplicht voor bepaalde lichtstralen die naar het luchtruim zijn gericht.

Op 15 juni 1994 keurde de Vlaamse regering een ontwerp-besluit goed waarbij de exploitatievoorwaarden voor openluchtrecreatieve verblijven werden vastgesteld. Op mijn initiatief werd daarbij de volgende bepaling opgenomen :

“Het gebruik van lichtbronnen in open lucht is beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipieerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt. ”

2. De invoering van een gelijkaardige bepaling in Vlareem wordt overwogen. De administratie werd hieromtrent met een onderzoek belast. In dit verband dient wel aangestipt dat de verordenende kracht van Vlareem zich beperkt tot de ingedeelde inrichtingen, zodat hierin geen allesomvattende oplossing aan de lichtpollutie (bijvoorbeeld overdreven wegenverlichting) kan gegeven worden.
3. De gemeenteraad kan wetgevend optreden op voorwaarde dat de hogere overheid deze materie niet reeds heeft geregeld.
4. Gelet op de op stapel staande aanpassing van Vlareem acht ik het niet opportuun naar de gemeenten toe een initiatief te nemen.

**Vraag nr. 237
van 22 juni 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Sociale huisvestingsmaatschappijen — Niet correct toewijzen van woningen

Herhaaldelijk heeft de minister bevestigd — wat trouwens algemeen geweten was — dat de sociale huisvestingsmaatschappijen hun woningen niet correct toewijzen. Dit was trouwens een oud zeer dat in het verleden herhaaldelijk werd aangeklaagd.

De minister heeft daarom aangekondigd dat meer VHM-commissarissen aangesteld zullen worden, die onder meer ook over het toewijzingsbeleid van de huisvestingsmaatschappijen een tweejaarlijks rapport dienen op te stellen.

Kan de minister de namen van de bekende niet correct toewijzende huisvestingsmaatschappijen meedelen ?

Antwoord

Volgens een onderzoek van het Bestuur Huisvesting dat liep in 1990 en 1991 onder de vorige minister van Huisvesting, de heer L. Waltiel en waarbij 119 lokale sociale huisvestingsmaatschappijen werden bezocht, gebeurt de toewijzing bij 44 (37 percent) van deze huisvestingsmaatschappijen ongeveer conform de reglementering.

Bij 31 (26 percent) maatschappijen werd inderdaad duidelijk geconstateerd dat de reglementering niet werd gevolgd. Bij 41 (34 percent) maatschappijen bleek een controle onmogelijk omdat zij geen uitgebreid register van de kandidaten bijhielden, hoewel dit wordt voorgeschreven door de reglementering. Bij deze laatste groep kunnen dus ook ernstige vragen gesteld worden. Ten slotte waren er 3 maatschappijen waarvan de toewijzingen niet konden worden geëvalueerd, om diverse redenen.

Intussen zijn er wat de objectieve toewijzing betreft al enkele maatregelen genomen. Zo heeft de VHM — wellicht naar aanleiding van een brief van mij — op 24 juli 1992 aan de door haar erkende maatschappijen een omzendschrijven verstuurd. Hierin werd gewezen op de bestaande kritiek op de niet-correcte toewijzing en gesteld dat het toezicht hierop zal worden verstrengd, o. a. via de VHM-commissarissen.

Verder is de inspectiedienst van de VHM, die in principe mee de controle moet uitvoeren op de toewijzing, intussen uitgebreid van 1 naar 3 personeelsleden. Dankzij deze bijkomende personeelsleden kan nu een grotere controle op de toewijzingslijsten worden uitgeoefend.

In het kader van een betere controle moet zeker het belang van de VHM-commissarissen bij de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen worden vermeld. Hier stelde zich het probleem dat sinds de regionalisering van de voogdijmaatschappijen de commissarissen in een dertigtal erkende vennootschappen hun ontslag hadden ingediend of met pensioen waren gegaan.

Tevens werd door de VHM een onderzoek verricht naar de kwaliteit van de controles, wat geleid heeft tot een aanbeveling om het mandaat van een aantal door de federale overheid aangestelde commissarissen niet meer te verlengen. Een aantal commissarissen liet weten zelf niet meer geïnteresseerd te zijn in een verlenging van het mandaat.

Op voorstel van het college van Secretarissen-generaal werden ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aangesteld als VHM-commissaris bij in totaal 75 erkende vennootschappen. In een eerste ronde werden 46 nieuwe commissarissen benoemd bij besluit van 19 mei 1993. Op 24 november 1993 benoemde de Vlaamse regering nogmaals 29 VHM-commissarissen.

De aanstelling van commissarissen wordt voor het eerst in de tijd beperkt. De erkenning gebeurt voor hernieuwbare periodes van zes jaar, waarbij telkens een evaluatie zal gebeuren van de kwaliteit van de controles.

Tevens werden alle VHM-commissarissen duidelijk gewezen op het belang van hun controletaak, inzonderheid inzake een correcte toewijzing van sociale woningen en moeten zij de nodige middelen krijgen om hun controletaak effectief uit te oefenen. Zo werd het initiatief genomen om de commissarissen opdracht te geven tweemaal per jaar een specifiek rapport op te stellen over het toewijzingsbeleid in hun huisvestingsmaatschappij.

Op basis hiervan kan de VHM een jaarlijks rapport opstellen ten behoeve van de Vlaamse minister bevoegd voor huisvesting. Door een betere structurering en begeleiding van de commissarissen vanuit de VHM kan een kwalitatief verbeterde en onafhankelijke controle bekomen worden, waarbij het toezicht bij alle maatschappijen op min of meer uniforme wijze gebeurt.

Het lijkt mij echter in de huidige tijdsgeest niet opportuun te zijn om de lijst met niet-correcte toewijzende lokale sociale huisvestingsmaatschappijen bekend te maken. Hoe fel hun houding van de reglementering niet correct toe te passen ook te laken is, moet er tevens op gewezen worden dat het belang van de correcte toewijzing voorheen wellicht te weinig werd beklemtoond. Bovendien is het louter meedelen van de lijst op zich niet correct. Het uitgebreid rapport omvat veel meer nuances dan wat door het louter meedelen van een lijst met namen van maatschappijen en hun gedrag kan worden aangetoond. Het lijkt beter om er voor te zorgen dat vanaf nu de toewijzing van de woningen correct gebeurt.

Intussen is de toestand op het terrein trouwens al fel gewijzigd.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 282

van 6 juni 1994

van de heer F. VAN DEN EYNDE

Ziekenhuisverblijftaks aangerekend door de stad Leuven — Misbruiken

De stad Leuven rekent aan niet-Leuvenaars een ziekenhuisverblijftaks aan naar analogie met de verblijfbelasting zoals deze door de meeste gemeentebesturen aangerekend wordt voor logies in hotels, pensions, vakantiewoningen en/of verblijf op een camping. Het bewuste gemeentereglement dateert reeds van januari 1989. 1992 leverde op deze wijze voor de Leuvense stadskas 3.459.000 frank op. De opbrengst van 1993 zou in de begroting op 3.200.000 frank geraamd zijn.

Is de minister niet van mening dat door dit reglement het gelijkheidsbeginsel met de voeten getreden wordt ?

Maakt de stad Leuven hier om zich te verrijken geen misbruik van het feit dat zij van oudsher een universiteit herbergt waaraan verschillende medische instellingen verbonden zijn ?

De door het lid bedoelde belasting moet inderdaad gesitueerd worden in de verblijfsbelasting van de stad Leuven. Deze wordt geheven ten laste van de verhuurders van gemeubileerde kamers die bestemd zijn voor het verblijf van niet in de bevolkingsregisters ingeschreven personen. Het tarief bedraagt 20 frank per overnachting met dien verstande dat er ook een forfaitaire betalingsmodaliteit is voorzien a rato van 5.000 frank per jaar en per kamer, dus ongeacht de bezetting ervan. Sommige hotels, en ook alle ziekenhuizen, kiezen de forfaitaire wijze van betaling.

Zoals dat gebruikelijk is bij de gemeentelijke verblijfsbelasting, voorziet ook de Leuvense verordening in een vrijstelling voor instellingen met een maatschappelijk of menslievend doel. De belasting is dan ook niet verschuldigd voor het gewone verblijf in het ziekenhuis (op de gemeenschappelijke zalen) maar enkel voor privé-kamers die, zoals bekend, op persoonlijk verzoek worden toegewezen. Merk wel dat de belasting niet verschuldigd is door de patiënt zelf maar wel door het ziekenhuis; deze instelling kan uiteraard vrij beslissen om de kost van de belasting door te rekenen aan de betrokken patiënten.

Het beschreven systeem is al tientallen jaren in gebruik in Leuven en werd steeds aanvaard door de toezichthoudende overheid. Ik meen eveneens dat er geen sprake kan zijn van enig misbruik of discriminatie.

Volledigheidshalve wijs ik erop dat de door U genoemde bedragen op de totale belastingopbrengst slaan: zowel op de forfaitaire berekeningswijze als op de berekening per nacht en, in beide gevallen, met inbegrip van de verblijven in hotels of pensions. De ziekenhuisverblijven in privé-kamers vertegenwoordigen slechts een kleine helft van dit totaal.

Vraag nr. 296
van 10 juni 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Commissie voor erkenning van aannemers van werken
— Instemming met aanwezigheid 3 gewesten

Uit de besprekingen in het Belgische parlement tot wijziging van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken, blijkt dat de Vlaamse regering op de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur van 5 oktober 1993 zou hebben ingestemd met de aanwezigheid van drie gewesten, telkens met drie vertegenwoordigers, in de commissie voor de erkenning van aannemers van werken. Niet alleen is dit een impliciete erkenning van Brussel als volwaardig en gelijkwaardig gewest, bovendien worden de Vlamingen in een minderheidspositie geduwd.

Wat heeft de minister ertoe bewogen dit goed te keuren?

Antwoord

Bij arrest nr. 79/92 van 23 december 1992 heeft het Arbitragehof zich ondubbelzinnig uitgesproken over de interpretatie die dient gegeven aan artikel 6, § 1, VI, derde en vierde lid van de bijzondere wet van 8 augustus

1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988.

Volgens voormeld artikel is de nationale overheid bevoegd om algemene regels vast te stellen o.a. inzake de overheidsopdrachten.

De wet van 20 maart 1991 houdende de regeling van de erkenning van aannemers van werken valt door haar onderwerp, onder de in het voormelde artikel 6, § 1, VI, derde en vierde lid, beoogde aangelegenheid van de "overheidsopdrachten".

Het Arbitragehof was van mening dat de bevoegdheid van de nationale overheid nader kan omschreven worden als volgt:

"de nationale overheid is bevoegd om de wettelijke of verordenende normen uit te vaardigen die de algemene regels vastleggen, voor zover als nodig is om de economische unie en monetaire eenheid in stand te houden".

De oprichting en samenstelling van de commissie voor erkenning kadert ongetwijfeld in deze bevoegdheid. Er dient trouwens te worden vermeld dat deze bevoegdheid door het Waalse Gewest, wiens klacht de aanleiding vormde tot het voormeld arrest, geenzins in vraag werd gesteld.

Welnu, de federale overheid heeft bij artikel 13 van de voormelde wet van 20 maart 1991, rekening houdend enerzijds met de regionalisering van ruime bevoegdheidspakketten inzake openbare werken en anderzijds met de taalpariteit, de evenredige vertegenwoordiging van de gewesten en gemeenschappen (oorspronkelijk weliswaar rekening houdend met de asymmetrische staatsstructuur) in de commissie voorzien.

De gewesten en gemeenschappen kunnen inzake de verdeling van de mandaten in de commissie wel wensen doch geen eisen formuleren.

Bij gelegenheid van de ingevolge het arrest van het Arbitragehof, noodzakelijke wijziging van de wet van 20 maart 1991, heeft het Vlaamse Gewest, bij de nationale overheid aangedrongen op een herverdeling van de mandaten, gelet op de bovenvermelde overheveling van bevoegdheden inzake openbare werken naar de gewesten.

De suggestie om het aantal mandaten te bepalen a rato van het globale bedrag dat jaarlijks respectievelijk door de federale overheid en de gewesten in overheidsopdrachten wordt geïnvesteerd, werd niet aanvaard. Wel werd het totaal aantal mandaten van de nationale ministeries gehalveerd ten gunste van de gewesten, die er elk één bijkregen en zodoende op het zelfde aantal komen als de federale overheid.

Ik wens er tot slot ook op te wijzen dat de machtsverhoudingen tussen de gewesten in de Erkenningscommissie slechts van gering belang zijn. De paritaire samenstelling van de commissie geldt immers niet op dat gebied. De vertegenwoordigers van de gewesten vormen samen met deze van de federale overheid een tegengewicht t.o.v. de vertegenwoordigers van de representatieve beroepsorganisaties van werkgevers en werknemers. Enkel op dat vlak is de pariteit belangrijk met het oog op het afwegen van de belangen van de

aannemers enerzijds en deze van de overheidssector anderzijds. Er mag geredelijk verondersteld worden dat de delegaties zowel van de gewesten als van de federale overheid in dat opzicht, slechts hun gemeenschappelijk belang voor ogen hebben.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 143

van 30 mei 1994

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bibliotheekdecreet — Uitvoering in Nederlandstalige gemeenten met faciliteiten

In de media verschijnen meer en meer berichten die aantonen dat in de Nederlandstalige gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen problemen rijzen in verband met de uitvoering van het bibliotheekdecreet.

1. Kan de minister een overzicht geven van de uitvoering van het bibliotheekdecreet voor alle Nederlandstalige gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen ?
2. Zijn in deze gemeenten de reeds bestaande en erkende bibliotheken degelijk gehuisvest ?
3. Heeft de minister kennis van de onwil van sommige Nederlandstalige gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen om deze bibliotheken degelijk te huisvesten en uit te rusten ?
4. Zo ja, over welke drukkingsmiddelen beschikt de minister om deze gemeentebesturen aan te sporen initiatieven te nemen met betrekking tot de uitvoering van het bibliotheekdecreet ?

Antwoord

1. — In volgende faciliteitengemeenten functioneert een op het decreet erkende POB : St.-Genesius-Rode, Wommel, Wezembeek-Oppem, Ronse.
  - In Spiere-Helkijn functioneert een erkende uitleenpost van de POB van Avelgem.
  - Mesen heeft een erkenningsaanvraag ingediend met het oog op een erkenning vanaf 1 januari 1995.
  - In Voeren zal vanuit de provincie Limburg een provinciale POB worden opgericht waarbij de Vlaamse Gemeenschap, naast de gangbare subsidie, zal instaan voor de nieuwbouw.
  - Uit contacten met Bever blijkt dat zij aansluiting zoeken bij een aangrenzende gemeente om te functioneren als een erkende uitleenpost.
  - Drogenbos, Kraainem en Linkebeek hebben tot op heden nog geen erkenningsaanvraag ingediend. Zij behoren tot de 46 gemeenten die tot

op heden nog niet beschikken over een erkende Nederlandstalige openbare bibliotheek (28 hiervan hebben een erkenningsdossier ingediend met het oog op erkenning vanaf 1 januari 1995). Teneinde alle gemeenten vooralsnog toe te laten zich in orde te stellen met het bibliotheekdecreet ligt het in mijn bedoeling om de einddatum van het bibliotheekdecreet vast te leggen op 1 januari 1997.

2. In Kraainem functioneert dit jaar nog een vrije wet 1921 OB en in Linkebeek een gemeentelijke wet 1921 OB. Vermits de toepassing van de wet 1921 vervalt vanaf 1 januari 1995 overweeg ik wel om bij het in gebreke blijven van de gemeentelijke overheid een bijzondere tegemoetkoming te geven aan deze bibliotheken zodat de collectie tenminste op hetzelfde peil kan blijven als via de wet 1921-toelag.

Vraag nr. 146

van 30 mei 1994

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-Radio 1 — Nieuwsuitzending van woensdagmorgen 4 mei over de verkiezingen in Nederland

Op dinsdag 3 mei jongstleden vonden er in Nederland verkiezingen plaats. Hierover werd gerapporteerd in de nieuwsuitzendingen van Radio 1 van woensdagmorgen 4 mei. De luisteraar kon toen vernemen dat volgens de BRTN "extreem-rechts" slecht gescoord had omdat de Centrumdemocraten slechts 3 zetels haalden (vroeger hadden ze er 1) terwijl de opiniepeilingen er 5 voorspeld hadden. Er werd met geen woord gewag gemaakt van het feit dat de "extreem-linkse" partij Groen Links slechts 5 zetels haalde terwijl ze er vroeger 6 had en ze er volgens dezelfde opiniepeiling 12 had moeten halen. Dit mochten wij slechts in de nieuwsuitzending van de volgende dag vernemen omwille van het feit dat, tengevolge van deze nederlaag, de lijsttrekker van Groen Links ontslag genomen had.

Is de minister niet van mening dat uit één en ander blijkt dat de BRTN op 4 mei de nederlaag van extreem-links heeft willen camoufleren ?

Strookt dit met de informatie-opdracht van de openbare omroep ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Het is onjuist dat de BRTN-radio op 4 mei de nederlaag van Groen Links in de Nederlandse verkiezingen heeft willen camoufleren.

Dat blijkt uit de teksten van de verschillende nieuwsuitzendingen.

Er is ook nooit gezegd dat de Centrumdemocraten "slecht hebben gescoord".

Vraag nr. 148
van 6 juni 1994
van de heer G. ANNEMANS

Brochures Commissariaat-Generaal voor Toerisme in Vlaanderen — Verkeerde voorstelling van feiten en maatregelen

Het Commissariaat-Generaal voor Toerisme in Vlaanderen heeft een Engelstalige brochure uitgegeven onder de titel *Flanders. Savour the Flavour*. Daarin staat volgende onzin te lezen (blz. 31): "The Dutch of Flanders is effectively a dialect of the Dutch spoken in Holland. Consequently communication is easy between the countries and in fact communication is easy across Belgium". Voorts wordt systematisch de tweetalige benaming Brussels/Bruxelles gebruikt. Met een tergende regelmaat worden bezienswaardigheden in Brussel enkel met hun Franse naam aangeduid.

In een Engelstalige brochure *Guide. Tourist Attractions. Belgium* worden alle adressen in Brussel op één uitzondering na, enkel in het Frans gegeven.

Deze informatie wekt ten onrechte de indruk dat Brussel een Franstalige stad is. Het Nederlands wordt bovendien gedegradeerd tot een Hollands dialect. Dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is wordt nergens vermeld.

1. Was de minister op de hoogte van het gebruik van Franstalige adressen en benamingen in de brochures van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme in Vlaanderen ?
2. Was de minister ervan op de hoogte dat in de betreffende brochures het Nederlands als een dialect wordt voorgesteld en niet als een volwaardige cultuurtaal ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om een verdere verspreiding van dergelijke foutieve en tendentieuze informatie te voorkomen ? Zijn de betreffende brochures reeds uit circulatie genomen ? Wordt er reeds gewerkt aan een herziene en gecorrigeerde versie van deze publikaties ?
4. Werden de verantwoordelijken voor deze publikaties op de vingers getikt ?
5. Is de inhoudelijke controle op de publikaties van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme in Vlaanderen intussen verbeterd ? Zo ja, in welke zin ?

Antwoord

De geciteerde zin is inderdaad een betreurenswaardige lapsus in een brochure die voor het overige correct is. De tekst is van een Engelse auteur en blijktbaar is deze uitspraak bij het nazien aan de aandacht ontsnapt.

Van de door het lid gewraakte tweetalige of Franse benamingen voor Brussel is er in de brochure geen spoor terug te vinden. Het betreft een publikatie uit 1993 die volgend jaar door een andere zal worden vervangen.

De andere door u genoemde brochure "Tourist Attractions and Museums" is geen publikatie van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme maar wel van twee beroepsverenigingen van exploitanten van toeristische attracties. Ze wordt wel door het VCGT verspreid. De tekst betreffende de Brusselse attracties is door deze attracties en musea zelf opgegeven.

Aan de betrokken verenigingen zal worden gevraagd om nauwkeuriger toe te zien op de tweetaligheid van de adressen in Brussel.

Vraag nr. 152
van 6 juni 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Turkije op Europalia — Aan bod komen minderheids-culturen

Europalia, een v.z.w. die thuishoort in de grote v.z.w. Paleis voor Schone Kunsten, heeft voor 1996 Turkije uitgekozen als gastland.

Deze keuze zal naar ik vermoed de Vlaamse regering toch met problemen kunnen confronteren, gezien haar voortrekkersrol inzake het Europa der volkeren en culturen en de houding van Turkije met betrekking tot de cultuur van de minderheden zoals de Koerden, de Armenen en de Grieken.

Of Turkije ook zijn culturele minderheden zal aan bod laten komen is zeer de vraag.

Welke consequenties verbinden wij aan deze keuze ? Zal de Vlaamse regering haar medewerking nog verlenen aan de organisatie van Europalia Turkije indien de minderheidsculturen niet aan bod komen ?

De Vlaamse aanwezigheid wordt immers verzekerd door een vertegenwoordiger van de minister-president, van Externe Betrekkingen en Kunst.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid mededelen wat volgt.

Europalia v.z.w. is een in Brussel gevestigde biculturele vereniging vermits ze wegens haar activiteit niet kan worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse of de Franse Gemeenschap. De belangrijkste overheidssubsidie is afkomstig van de Nationale Loterij en wordt toegekend op voorstel van de federale regering, ten laste van de enveloppe "nationaal prestige". De Vlaamse regering kende in het verleden eveneens een subsidie toe aan Europalia, ten laste van de begroting Kunst. Bij de laatste editie heb ik bedongen dat deze subsidie zou aangewend worden voor een grotere spreiding van manifestaties over Vlaanderen.

Wat de editie 1996 betreft, heeft de raad van beheer van de V.Z.W. Europalia gekozen voor Turkije. Deze keuze werd gesteund door de vertegenwoordiger van de federale minister van Buitenlandse Zaken. De vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap heeft zich bij deze keuze onthouden, omdat de Vlaamse regering nog steeds geen officiële culturele relaties heeft herno-

men met Turkije en omdat de Turkse eerste minister heel duidelijk tegen de erkenning is van de verschillende regionale culturen in Turkije.

De Vlaamse regering zal slechts gevat worden door deze problematiek indien en op het ogenblik dat **Euro-palia** een subsidieaanvraag indient. Normalerweise gebeurt dit in het jaar voorafgaand aan de manifestatie, dit wil zeggen in 1995. De Vlaamse regering zal een standpunt innemen, rekening houdend met de stand van zaken van de culturele relaties tussen Vlaanderen en Turkije op dat ogenblik.

Vraag nr. 155
van 10 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Toekenning van vier sterren aan hotels door VCGT – Voorwaarden

De Vlaamse regering voert een streng preventiebeleid inzake kanker, en specifiek tegen de reclame op rookwaren. Eén van de Vlaamse instellingen die door de Vlaamse regering worden ondersteund, met name het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) eist van de hotels die een 4-sterrencertificaat aanvragen, de aanwezigheid in de lounge van een voldoende groot assortiment sigaretten en sigaren. Deze eis blijkt tegenstrijdig te zijn met de opties die door de Vlaamse regering zijn genomen inzake het kankerpreventiebeleid.

1. Steunt de minister deze VCGT-voorwaarde, zo ja, op welke gronden, en hoe is dit dan in overeenstemming te brengen met de beleidsopties van de Vlaamse regering ?
2. Welke middelen kan de minister in het tegenovergestelde geval aanwenden om het beleid van het VCGT bij te sturen en deze voorwaarden te laten schrappen ?
3. Welke beleidsopties heeft hij op dit stuk genomen en wanneer zal deze invoering worden gesteld ?

Antwoord

De toekenning van sterren aan hotels geschiedt volgens de normen zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1987 tot vaststelling van de voor logiesverstrekking bedrijven geldende exploitatievoorwaarden en tot regeling van de toekenning van de voor die exploitatie vereiste vergunningen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 (Belgisch Staatsblad van 27 mei 1988 en 24 oktober 1990).

De in voormeld besluit opgenomen normen kwamen tot stand ingevolge de uitvoering van een internationale conventie, met name een aanbeveling van het comité van ministers van de Benelux Economische Unie, ondertekend te Brussel op 25 juni 1986 waarbij de regeringen zich ertoe verbonden de nodige maatregelen te nemen om de Benelux-classificatie toe te passen.

De norm betreffende het voorzien van de mogelijkheid tot aanschaffing van tabaksartikelen vanaf de categorie 3 sterren en hoger, is in eerste instantie het gevolg van het feit dat deze classificatienorm opgelegd wordt door de bovenvermelde aanbeveling.

Ik heb reeds opdracht gegeven aan het VCGT om, mede gelet op de opties die door de Vlaamse regering zijn genomen inzake het kankerpreventiebeleid, bij nieuwe besprekingen op Beneluxniveau tot herziening van deze classificatienormen, de schrapping van de norm inzake de aanschaffing van tabaksartikelen te vragen.

Vraag nr. 156
van 10 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Privaat golfterrein in Lombardsijde-Middelkerke – Aanleg

Een 10 ha groot parkgebied in Lombardsijde, op het gewestplan ingekleurd als verblijfrecreatie, werd een aantal jaren geleden door de Vlaamse Gemeenschap overgedragen aan het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT). Dit gebied is het enige openbare park en speelterrein voor kinderen, dat in de gemeente aanwezig is.

Begin 1992 werd door de raad van bestuur van het VCGT beslist over te gaan tot een erfpacht van het terrein aan een NV om er een approach-golfterrein op aan te leggen. Deze erfpachtregeling werd uitgewerkt door het federale ministerie van Financiën, maar het VCGT stelde daarbij de voorwaarde dat het golfterrein voor iedereen toegankelijk zou zijn en een democratische uitbatingsvorm zou bezitten. De NV voorziet nochtans een prijs van 300 tot 400 frank per uur en daarnaast een parkeerterrein voor 500 wagens. Ook wordt het golf-spelen in clubverband er niet uitgesloten. Alles wijst erop dat hier geen sprake kan zijn van een democratische uitbatingsvorm, dat er geen enkel openbaar speelterrein voor kinderen in Lombardsijde meer aanwezig zal zijn, en dat het golfterrein deel zal uitmaken van de gewone toeristische industrie.

Daarnaast zijn noch het golfterrein, noch de parking opgenomen in het voorontwerp van **Structuurplan-Kust** opgemaakt door de provincie West-Vlaanderen en is er geen MER opgemaakt voor de vestiging.

Het decreet van 29 mei 1984, houdende oprichting van het VCGT bepaalt in artikel 3 de opdrachten van het VCGT, en in artikel 4 dat de Vlaamse Executieve hem moet machtigen in verband met de zakelijke rechten over onroerende goederen. Ook bestaat de raad van bestuur van het VCGT voor de helft uit vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, die instaat voor openbare voorzieningen. Het is duidelijk dat hier een openbaar domein via de tussenweg van het VCGT ten voordele van het toerisme in handen wordt gespeeld van privé-uitbaters, dit in een gemeente waar geen openbaar park- en speelterrein meer voorhanden is, en door een parastatale (regionale) administratie.

1. Stemt dergelijke operatie overeen met de decretale opdrachten van het VCGT, en zo ja, op basis van welke tekst ?

2. Heeft de Vlaamse Executieve het VCGT gemachtigd tot deze operatie, en zo ja, wanneer en op welke wijze ?
3. Is het aanleggen van dit golfterrein op een terrein dat op het gewestplan als verblijfsrecreatie is ingekleurd met de regionale minister van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw besproken, en zo ja, wanneer en met welke conclusies ?
4. Komt de situering van het golfterrein overeen met de voorzieningen in de vroegere beleidsnota Golf-terreinen van de vroegere minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en met de in voorbereiding zijnde structuurplannen, en zo neen, waarom wordt daar geen rekening mee gehouden ?
5. Wordt er inderdaad een parkeerterrein van 500 wagens bij voorzien, zo ja, met welke redenen en op basis van welke structuurvoorziening ?
6. Wordt voor de aanleg een MER gepland, en zo ja, welke waarborgen zijn er dat een private NV die de plannen reeds heeft opgemaakt, daar nog in de feiten rekening mee moet houden ?
7. Op welke wijze zal de nood aan speel- en wandel-terreinen in Lombardsijde worden gecompenseerd, indien dit golfterrein wordt aangelegd ?
8. Welke middelen heeft de minister ter beschikking om de uitwerking van dit plan te verhinderen, indien zou blijken dat noch een juridische basis, noch een maatschappelijke consensus over het golfterrein aanwezig is ?
7. De voorstelling van het lid lijkt mij niet juist, deze zone was gepland om als kampeerterrein ingericht te worden ; het huidige initiatief, besproken met de omliggende terreinen en de gemeente Middelkerke, behoudt de groenzone en biedt nieuwe toeristisch-recreatieve mogelijkheden.
8. De raad van beheer van het VCGT legde voldoende randvoorwaarden in de af te sluiten erfpachtovereenkomst op.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 153
van 30 mei 1994
van de heer J. CAUDRON

Decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra — Voorrangsregels bij ontslag

“Diensten waaraan een einde gemaakt is door een ontslag overeenkomstig de artikelen 24 en 25 komen niet in aanmerking voor de berekening van de 240 of 480 dagen dienstanciënniteit bedoeld in § 1, 1° en 2° bij de inrichtende macht die het ontslag gegeven heeft, tenzij deze het ontslagen personeelslid weder aanwerft. Deze diensten kunnen voor de toepassing van § 1, 2° wel in aanmerking komen bij een andere inrichtende macht.”

Ter verduidelijking stelt de memorie van toelichting : “Een personeelslid dat bijvoorbeeld op het einde van een schooljaar ontslagen werd bij een bepaalde inrichtende macht en zonder deze, gedurende dit schooljaar gepresteerde diensten, niet aan de vereiste 240 dagen komt, kan het daaropvolgend schooljaar niet aangeworven worden indien er andere kandidaten zich binnen de voorrangsregeling bevinden (Vlaamse Raad, stuk 471 (1990-1991) nr. 1 p. 44).

Artikel 5, 6° van bovenvermeld decreet omschrijft een schooljaar als “de periode van 1 september tot 31 augustus van het daaropvolgend jaar voor het school, lager en secundair onderwijs..”

Mag uit de hierboven vermelde reglementering het volgende besloten worden : stel, een tijdelijk personeelslid is bij een bepaalde inrichtende macht in dienst de schooljaren 1989-1990 ; 1990-1991 ; 1991-1992 ; 1992-1993 ; gedurende het schooljaar 1992-1993 wordt het personeelslid ontslagen ; dit heeft als gevolg dat de diensten van het schooljaar 1992-1993 niet in aanmerking mogen genomen worden. Zonder de diensten mee te rekenen gepresteerd in het schooljaar 1992-1993, blijft het personeelslid aan de prioriteitsvoorwaarden voldoen (art. 23, § 1, 1°). Mag het personeelslid voor 15 juli 1993 zijn prioriteiten aanvragen bij de inrichtende macht conform artikel 23, § 4 van het decreet ?

Antwoord

Zoals blijkt uit de aangehaalde decretale bepaling en toelichting worden in het voorbeeld, gegeven door het

Antwoord

1. Ingevolge artikel 3, paragraaf 1 van het decreet van 29 mei 1984, houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, wordt het VCGT ermee belast de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme met alle daartoe dienstige middelen te bevorderen of te organiseren.
2. Ja, op 7 mei 1990 machtigde de toenmalige gemeenschapsminister het VCGT tot deze operatie.
3. Neen, de vraagstelling is voorbarig gezien de erfpacht nog niet is verleden. Het komt de erfpachter toe de nodige initiatieven te nemen. op vraag van het VCGT voorziet de erfpacht wel in voorwaarden tot opheffing van de erfpacht indien er problemen van stedebouwkundige aard zijn.
4. Neen, op de gewestplannen en de in voorbereiding zijnde structuurplannen is deze zone bestemd voor verblijfsrecreatie. Een concreet voorstel inzake de voorbereidende structuurplannen komt er slechts na het verlijden van de erfpacht.
5. Deze plannen zijn het VCGT niet bekend, de capaciteit lijkt mij veel te groot voor een beperkte approach golf zoals dit hier gepland wordt.
6. Ja, dit is een essentiële voorwaarde van de erfpacht-overeenkomst, bij het niet naleven van deze voorwaarde vervalt de erfpacht.

lid, de diensten van het schooljaar 1992-1993 niet in aanmerking genomen.

Daar het personeelslid aan de prioriteitsvoorwaarden voldoet, mag het voor 15 juli 1993 zijn prioriteiten aanvragen bij de inrichtende macht conform artikel 23, § 4, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psychosociale centra.

**Vraag nr. 155
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband armoede en aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 3 van de Agenda wordt ingegaan op het verband tussen armoede en de aantasting van het milieu en wordt aangetoond waarom ook de bestrijding van de armoede een basisvoorwaarde is voor het realiseren van een duurzame economische ontwikkeling. In concreto betekent dit dat voor iedereen voldoende kansen moeten worden gecreëerd om in het levensonderhoud te voorzien, daarvoor de nodige financieringsbronnen moeten komen en via educatie, gezondheidszorg en emancipatie bij voorrang moet geïnvesteerd worden in de produktiefactor "mens". Belangrijk daarbij is dat de geïntegreerde beleidsprogramma's inzake armoedebestrijding zich vooral richten op achtergestelde bevolkingsgroepen en dat de bevoegdheden en verantwoordelijkheden worden gelokaliseerd op het meest geschikte niveau.

Een concreet actiepunt dat hieruit kan worden afgeleid is dat de betrokken bevolking, met accent op de meestal achtergestelde groepen, meer bij het beleid moeten worden betrokken. Hiertoe is het aangewezen :

- dat bij de besluitvorming inzake programma's die op deze kansarme bevolkingsgroepen betrekking hebben de organisaties die kansarmen beter bereiden worden betrokken en een zekere decentralisatie naar het lokale niveau wordt doorgevoerd ;
- dat aan deze bevolkingsgroepen specifieke educatie en scholing met behulp van specifieke structuren wordt aangeboden ;
- dat de genoemde organisaties de nodige middelen worden bezorgd om het doorstromen naar het beleid van de visie die binnen deze bevolkingsgroep leeft mogelijk te maken.

1. Welke maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals verwoord in hoofdstuk 3 van de Agenda 21 naar het beleid te vertalen ?

2. Op welke manier worden kansarme bevolkingsgroepen, eventueel via de specifieke organisaties, betrokken bij dit beleid ? Welke specifieke maatregelen werden genomen om de kansarme bevolking dichter bij het beleid te betrekken ?
3. Werd met dit doel reeds een zekere decentralisatie naar het lokale niveau doorgevoerd ?
4. Werden binnen het kader van de uitvoering van Agenda 21 de vermelde organisatiemiddelen bezorgd om de visies binnen de kansarme bevolkingsgroepen te laten doorstromen naar het beleidsniveau ? Zo ja, welke middelen ?

Antwoord

1. In de Vlaamse regering is mijn collega mevrouw Detiège verantwoordelijk voor de coördinatie van het kansarmoedebeleid. Wat betreft de globale vragen in verband met de doelstellingen zoals verwoord in hoofdstuk 3 van de Agenda 21 wil ik dan ook naar haar verwijzen. Voor het onderwijs kan ik het lid volgende bijkomende informatie verstrekken.
2. Het departement Onderwijs neemt deel aan het overleg met als doel het Vlaams kansarmoedebeleid te adviseren en te coördineren. Het gaat om de Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding (VICA) die onder meer een advies uitbrengt over de besteding van de middelen uit het Vlaams Fonds voor Kansarmoede, voorgesteld door de gemeenten. In VICA zijn diverse verenigingen betrokken die werken met en voor kansarmen. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om in de gemeenten zelf kansarmen te betrekken bij de opzet en uitvoering van het lokaal kansarmoedebeleid. Voor wat dit aspect betreft kan ik eveneens verwijzen naar mijn collega mevrouw Detiège.
3. Elke school heeft ofwel een lokale raad ofwel een participatieraad. We moeten echter vaststellen dat kansarmen daarin onvoldoende aan bod komen. De laatste jaren werd wel werk gemaakt van een grotere betrokkenheid en openheid van de school via het schoolopbouwwerk. Scholen met kansarme migranten die extra middelen willen, kunnen een contract afsluiten met een externe organisatie om concreet te werken rond ouders en buurt.
4. De projecten schoolopbouwwerk worden vooral gefinancierd met projectmiddelen, meestal uit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK).

**Vraag nr. 160
van 4 juli 1994
van mevrouw L. MAXIMUS**

Opleidingen in de logopedie en de neurolinguïstiek — Gegevens

Graag kreeg ik over de jongste tien jaar per onderwijsinstelling het aantal afgestudeerde gegradueerden in de logopedie, het aantal licentiaten in de logopedie en het aantal gediplomeerden in de neurolinguïstiek.

In de mate waarin deze cijfers kunnen worden opsplitsd in mannelijke en vrouwelijke gediplomeerden zou een opsplitsing naar geslacht nuttig zijn.

Antwoord

Gelet op het louter statistisch karakter van de vraag zal het antwoord, zodra beschikbaar, aan de vraagsteller worden overgemaakt.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 108

van 6 juni 1994

van de heer H. VAN DIENDEREN

Nachtvluchten regionale luchthaven — Voorwaarden

Kan de minister in verband met nachtvluchten van de regionale luchthaven de volgende vragen beantwoorden ?

1. In welke gevallen worden er nachtvluchten toegestaan ?
2. Welke voorwaarden dienen vervuld te worden ?
3. Welke instanties moeten hun toelating geven ?

Antwoord

De Vlaamse luchthavens voeren, om milieuredenen en om economische redenen, een beleid tot beperking van het gebruik van de luchthavens van Antwerpen en Oostende gedurende de nacht.

1. De luchthaven Antwerpen is 's nachts gesloten tussen 23 uur en 6.30 uur. Uitzonderlijk kunnen, mits toestemming van de luchthavendirectie en de verkeersleiding, vliegtuigen later binnenkomen. In 1993 werden aldus gedurende in totaal 44 nachten, een of meerdere vliegtuigen na de normale sluitings-tijd ontvangen. Meestal ging het om vluchten die tussen 23 uur en 23.30 uur aankwamen.
2. De luchthaven Oostende is 24 uur op 24 operationeel. Er zijn dan ook geen specifieke voorwaarden gesteld om 's nachts te landen of op te stijgen. Op het vlak van de toegelaten geluidsniveaus past de luchthaven nauwgezet de Europese richtlijn 92/14/EEG van 2 maart 1992 toe betreffende de beperking van de exploitatie van de vliegtuigen van bijlage 16 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart. Op commercieel vlak wordt een beleid gevoerd dat gericht is op de vermindering van de nachtrafiek. Bij voorkeur worden nieuwe trafieken aangetrokken die overdag kunnen plaatsvinden. Hierdoor is het aantal nachtelijke bewegingen (landingen of opstijgingen) thans beperkt tot circa 60 à 80 per maand.
3. Ter ontmoediging van het gebruik van de luchthavens gedurende de nacht werd vanaf 1 juni 1993 een onderscheid ingevoerd in de vergoedingen voor het gebruik van de luchthavens overdag en 's nachts.

De luchthavenvergoeding bedraagt thans 70 frank/ton voor landingen en opstijgingen tussen 6 en 23 uur en 90 frank/ton voor landingen en opstijgingen buiten deze periode.

Vraag nr. 109

van 6 juni 1994

van de heer D. RAMOUDT

Departement Infrastructuur en Luchthavenbeheer van de regie der Luchtwegen — Onderrichtingen

Het departement Infrastructuur en Luchthavenbeheer van de regie der Luchtwegen heeft via een dienstnota onderrichtingen uitgevaardigd in geval van schade aan eigendommen buiten het luchthavendomein veroorzaakt door landende of stijgende vliegtuigen op de luchthaven Brussel-Nationaal.

Daarin wordt er onder meer expliciet gesteld dat de luchthavendirectie verantwoordelijk is voor het nemen van dringende maatregelen, voor de coördinatie inzake de administratieve behandeling van het dossier en de opvolging ervan.

1. Werden, in navolging van het hogervermelde federale departement, dezelfde of dergelijke onderrichtingen gegeven met betrekking tot de regionale luchthavens van Deurne en Oostende ?
2. Zo niet, waarom niet ?
3. Op welke manier worden de burgers van wie de eigendommen onder deze onderrichtingen vallen, op hun rechten gewezen ?

Antwoord

1. De luchthavens van Oostende en Antwerpen inspireren zich op de dienstnota nr. 3 van de regie der Luchtwegen van 14 april 1993 om in geval van schade aan eigendommen buiten het luchthavendomein een gelijkaardige schaderegeling uit te werken. Er dient echter duidelijk gesteld dat een schadevergoeding of herstel van de schade door de luchthaven geen erkenning van verantwoordelijkheid inhoudt, maar enkel gebeurt in het kader van het streven naar een goede nabuurschap. Zij houdt ook de voorwaarde in dat de betrokkene afziet van elk rechterlijk verhaal tegen het Vlaamse Gewest.
2. De voornoemde schaderegeling wordt thans op puntgesteld en zal reeds kunnen van toepassing zijn op de schadegevallen die zich sedert april 1994 te Oostende hebben voorgedaan. Voor de luchthaven Antwerpen zijn totnogtoe geen dergelijke schadegevallen bekend. Het spreekt echter vanzelf dat de schaderegeling voor de beide luchthavens dezelfde zal zijn.
3. Mijn administratie zal de betrokken gemeentebesturen inlichten over de uitgewerkte schaderegeling, zodat de getroffen inwoners, bij het neerleggen van klacht, duidelijk kunnen geïnformeerd worden. Zij kunnen zich eveneens rechtstreeks richten tot de luchthavendirectie.

Vraag nr. 113
van 6 juni 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Archeologisch patrimonium Mariastad Halle — Stand van zaken

Meer en meer berichten bereiken mij dat de Mariastad Halle vrees voor het archeologisch patrimonium. Inderdaad, geldgebrek en naderende infrastructuurwerken zouden onderzoek onmogelijk maken, onder meer over de grondvesten van de domaniale molen en het Sint-Elooishospitaal, terwijl kortelings de Gewestelijke Maatschappij voor Huisvesting op de bovenvermelde plaatsen zou starten met de bouw van een complex.

Kan de minister meedelen of de vrees van de archeologen van de Mariastad Halle bewaarheid zou kunnen worden ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat op dit ogenblik in Halle twee historisch belangrijke plaatsen bedreigd zijn :

- de “Molenborre”, site van de domaniale molen waarvan alleen de latere stenen funderingen (17de en 18de eeuw) reeds konden onderzocht worden, waar eerstdaags door de Gewestelijke Maatschappij voor Huisvesting bouwwerken zullen uitgevoerd worden ;
- het Sint-Elooishospitaal dat in de 13de eeuw gebouwd werd en waar de bouw van een nieuw sorteercentrum voor de Post gepland is.

Voor geen van beide bouwwerken werd, de bouwvraag (reeds) voor advies, overeenkomstig artikel 5 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993, aan het IAP voorgelegd.

Het archeologisch onderzoek in Halle wordt op volledig vrijwillige basis uitgevoerd door Dr. R. Borremans, conservator van het Zuidwest-Brabants Museum en gepensioneerd medewerker van de voormalige Nationale Dienst voor Opgravingen, bijgestaan door lic. G. Taelman en vrijwilligers. Grondwerkers worden voor bepaalde perioden door de Stad ter beschikking gesteld. Dit laat evenwel slechts toe een beperkt onderzoek in te stellen. In de mate van het mogelijke ondersteunt het IAP dit onderzoek ; zo werden de kosten voor mechanisch graafwerk in 1992 en 1993 door het IAP gedragen, dat evenwel nog steeds geen omstandig verslag over de toen uitgevoerde opgravingen heeft ontvangen.

Vraag nr. 116
van 7 juni 1994
van de heer G. CARDOEN

Bescherming van plaatsen en gebouwen — Bezwaren eigenaars en ongunstig advies gemeentebestuur

De afgelopen jaren werden tal van plaatsen en gebouwen in Vlaanderen beschermd als landschap of als monument of stads- of dorpsgezicht. In tal van gevallen

gebeurt dat niet alleen tegen de bezwaren van de eigenaars, maar ook tegen het advies van het gemeentebestuur in.

1. In hoeveel gevallen werden de recentste jaren landschappen gerangschikt, respectievelijk monumenten en dorpsgezichten, beschermd na ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen ? In hoeveel gevallen na gunstig advies ?
2. Als tal van plaatsen tegen de wil van de eigenaars en van de lokale overheid onder een bijzonder beschermingsstatuut worden ondergebracht, wordt dan niet in onevenredige mate afbreuk gedaan aan de gemeentelijke autonomie en aan het eigendomsrecht ?
3. Welke criteria worden gehanteerd om eigendommen in zo ingrijpende mate met erfdienstbaarheden te belasten en daarbij voorbij te gaan aan de lokale overheid ? Hoe houdt de minister, c.q. de Vlaamse regering, in het bijzonder rekening met de opwerpen van de lokale overheid ?
4. Wat ingeval de restauratie van beschermde gebouwen door de gemeenten of provincie voor haar aandeel niet bekostigd kan worden ?

Antwoord

1. Er zijn bij mijn administratie geen aantallen bekend van beschermingen waarbij een gunstig of ongunstig advies vanwege de gemeente werd verstrekt. Het is momenteel technisch onmogelijk dit nog na te gaan. Van zodra de informatisering van mijn diensten voltooid is, zullen deze gegevens evenwel beschikbaar worden.
2. Zowel de wet van 7 augustus 1931 (landschappen) als het decreet van 3 maart 1976 (monumenten, stads- en dorpsgezichten) hebben de beslissingsbevoegdheid tot het beschermen van ons waardevol cultureel en landschappelijk erfgoed aan de regering toevertrouwd, omdat deze gelegenheid in de zin van wet en decreet — het lokale belang en dus de gemeentelijke autonomie overstijgt. Anderzijds kan het statuut van “bescherming” geen inhoud hebben en niet effectief zijn zonder dat, door het opleggen van erfdienstbaarheden van openbaar nut, de uitoefening van bepaalde eigendomsrechten, zowel van openbare besturen als van privé-personen, wordt beperkt.

De beschermingsprocedures voorzien echter in ruime inspraakmogelijkheden voor de belanghebbenden, in een openbaar onderzoek, en het inwinnen van adviezen van de betrokken openbare besturen, waaronder de gemeentebesturen. Met alle ingewonnen adviezen en ingediende opmerkingen en bezwaren wordt terdege rekening gehouden. Het is evident dat de inbreng en de adviezen van de gemeentebesturen van het grootste belang zijn. Bovendien kan geen enkele beschermingsprocedure geldig worden afgesloten zonder het gemotiveerde advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van het Vlaamse Gewest. Deze commissie van externe deskundigen adviseert de regering in alle onafhankelijkheid, enkel steunend op de competentie van haar leden.

De beschermingsprocedures die door wet en decreet zijn opgelegd garanderen derhalve een ruime betrokkenheid van alle belanghebbenden en een afgewogen en gefundeerde besluitvorming. De besluitvorming wordt overigens in elk stadium van de procedures expliciet gemotiveerd met toepassing van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ik meen dan ook dat het nemen van beschermingsbesluiten geen onevenredige afbreuk doet noch aan de gemeentelijke autonomie, noch aan het eigendomsrecht.

- 3 De criteria voor de bescherming van het cultureel erfgoed zijn vastgelegd in de wet van 7 augustus 1931 voor wat de landschappen betreft en voor de monumenten, stads- en dorpsgezichten in het decreet van 3 maart 1976. Het zijn voor de landschappen en wetenschappelijke, historische of esthetische waarde(n), voor de monumenten, stads- en dorpsgezichten de artistieke, historische, volkskundige, industrieel-archeologische of andere socio-culturele waarde. Indien uit de opmerkingen van de lokale overheid blijkt dat het betrokken goed niet de vereiste culturele waarde heeft om in het algemeen belang beschermd te worden, dan zal het ook niet beschermd worden.
4. Het decreet van 3 maart 1976 voorziet voor de restauratie van beschermde monumenten in een bijdrage van het gewest, de betrokken provincie en de betrokken gemeente. De gemeenten en provincies zijn ertoe gehouden daarmee rekening te houden bij het opstellen van hun begroting.

Anderzijds levert het Vlaamse Gewest ook de belangrijkste bijdrage — 60 percent — in de kosten van de restauratiewerken die worden ondernomen door of op van de regionale en lokale openbare besturen.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 34
van 6 juni 1994
van de heer J. DE ROO**

Bouwsector — Discrepantie vraag en aanbod

In het rapport van de studiecmissie Maris over de evolutie van de arbeidsmarkt in de Vlaamse bouwsector — in het kader van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen — komen een aantal markante zaken tot uiting. Zo blijkt het gemiddeld onderwijsniveau van de werkzoekenden toegenomen te zijn en is de vraag naar handlangers dalend ondanks het toenemend aantal werkzoekenden voor dit beroep. Slechts 25 percent van de werkzoekenden in de bouwsector is afkomstig uit deze sector. Uit onderzoeken is eveneens gebleken dat 2.850 vacatures in de bouwsector langer dan normaal open stonden en niet ingevuld konden worden. Dit vertegenwoordigt 29 percent van het totaal

openstaande betrekkingen. Hieruit kunnen we afleiden dat er een discrepantie bestaat tussen de vraag en het aanbod, de regionale verschillen in acht genomen, in de Vlaamse bouwsector.

Op federaal niveau is er een bedrijfsplan voor de bouwsector afgesloten, waarin op vrijwillige basis overgeschakeld kan worden op een vier-dagen-werkweek, aangevuld met één opleidingsdag. Concreet houdt dit in dat het opleidingsniveau van de tewerkgestelden opgevoerd wordt in tegenstelling tot de werkzoekenden.

1. Wat zal de minister ondernemen om het aantal knelpuntvacatures af te bouwen ?
2. Worden er concrete actieprogramma's in het kader van de VDAB en de Subregionale Tewerkstellingscomité's op het getouw gezet die een aangepaste opleiding beogen voor de grote groep van werkzoekenden in de bouwsector ?

Antwoord

Uit de vacatureanalyse uitgevoerd door de studiedienst van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, waaruit de gegevens van de Studiecmissie Maris over de knelpuntenberoepen komen, blijkt dat er één kenmerk in grote mate verantwoordelijk is voor het knelpuntenkarakter van de meeste bouwvakberoepen.

Dit kenmerk is de ervaring die van een werkzoekende gevraagd wordt. Voor het totaal van de werkaanbiedingen wordt er in 24 percent van de gevallen ervaring gevraagd. Voor de werkaanbiedingen uit de bouwsector loopt dit op tot 47 percent. Wanneer de belangrijkste bouwberoepen bekeken worden, vinden wij nog hogere cijfers. Bij de werkaanbiedingen voor metselaars en vloerders wordt er in 53 percent van de gevallen ervaring gevraagd, voor de timmerlieden en schrijnwerkers in 50 percent en voor de schilders in 53 percent van de gevallen.

De werkgevers vragen dus werkzoekenden die een goede kennis van het beroep hebben, kennis die ze inzonderheid door ervaring opgedaan hebben. Het is duidelijk dat de overheid niet op algemene wijze kan zorgen dat de bouwvakkers ervaring opdoen.

Vooreerst kan de overheid er echter wel voor zorgen dat de werkzoekenden een betere kennis krijgen van het uit te voeren beroep. Hiertoe worden er in de beroepsopleiding van de VDAB een groot aantal opleidingen gegeven in de centra in eigen beheer. In 1994 zijn er zo in totaal 1.652.400 uren opleiding gepland voor ongeveer 4.500 werkzoekenden.

In het kader van het federaal begeleidingsplan werden er voor 1994 nog een aantal bijkomende opleidingsprojecten in de bouwsector voorzien. Voor ongeveer 296 cursisten zijn er 227.547 opleidingsuren gepland.

Een meer gedetailleerd overzicht ziet er uit als volgt.

1. Centra in eigen beheer

In 1994 zijn in totaal 1.652.400 cursisten gepland voor de opleiding van ongeveer 4.500 werkzoekenden.

Specialiteiten :

metselaars,
 bekisters-ijzervlechters,
 dakbedekking-hellende daken,
 metalen dakbedekking staande naad,
 dakbedekking platte daken,
 vloerder-tegelzetter,
 stukadoor,
 schilder-behanger,
 vloerbekleding,
 installateur sanitair,
 centrale verwarming,
 nieuwe verwarmings- en brandertechnieken,
 wegenbouw-stratenmaker,
 bouwplaatsmachinisten,
 torenkraan- en SOB-kraanbestuurder,
 monteerder van bouwelementen,
 bestuurder van mobiele kraan,
 hout.

2. Bijkomende opleidingsprojecten in het kader van het begeleidingsplan BO 1994

Stad	Opleiding	Uren
Antwerpen	sanitair installateur	10.640
Antwerpen	schilder	5.748
Antwerpen	vooropleiding bouw	11.640
Brugge	metselaar	8.960
Brugge	finaliteit schrijnwerk	7.600
Brugge	polyvalent metselaar	8.960
Brussel	polyvalent ruwbouw	3.192
Brussel	polyvalent ruwbouw- arbeider	3.192
Dendermonde	basistechnieken bouw	13.600
Hasselt	koper- en zinkbewerker	7.584
Hasselt	zier- en restauratie- metselaar	6.400
Hasselt	basistechnieken bouw	4.560
Hasselt	plaatsen van nutsleidingen	7.560
Hasselt	basistechnieken hout	3.040
Hasselt	vloer- en wandtegels	11.856
Ieper	steenhouwers	9.920
Kortrijk	herstel. sanitair/CV installateur	8.000
Leuven	natuursteenbewerker	9.120
Leuven	vloerder	9.600
Mechelen	daktimmer en droge bepoistering	10.880
Oostende	torenkraanbestuurder	3.520
Oostende	basistechnieken bouw	5.472
Roeselare	basistechnieken bouw	8.000
Roeselare	gevelrenovatie	9.240
Roeselare	wegenbouw	10.560
Turnhout	torenkraanbestuurder	3.520
Turnhout	basistechnieken hout	4.815
Tongeren	basistechnieken hout	10.880
Vilvoorde	dakbedekker	7.488
Totaal		227.547

Verder tracht de Vlaamse overheid via de ondersteuning van diverse werkervaringsprojecten, met name ook in de bouwsector, werklozen die behoren tot de risicogroepen op de arbeidsmarkt, de nodige technische kennis en een zekere werkervaring bij te brengen. Deze projecten bewegen zich vooral in de sectoren van de renovatie, restauratie en sociale huisvesting.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 91
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband armoede en aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21e eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald.

In hoofdstuk 3 van de Agenda wordt ingegaan op het verband tussen armoede en de aantasting van het milieu en wordt aangetoond waarom ook de bestrijding van de armoede een basisvoorwaarde is voor het realiseren van een duurzame economische ontwikkeling. In concreto betekent dit dat voor iedereen voldoende kansen moeten worden gecreëerd om in het levensonderhoud te voorzien, daarvoor de nodige financieringsbronnen moeten komen en via educatie, gezondheidszorg en emancipatie bij voorrang geïnvesteerd moet worden in de produktiefactor "mens". Belangrijk daarbij is dat de geïntegreerde beleidsprogramma's inzake armoedebestrijding zich vooral richten op achtergestelde bevolkingsgroepen en dat de bevoegdheden en verantwoordelijkheden worden gelokaliseerd op het meest geschikte niveau.

Eén concreet actiepunt dat hieruit kan worden afgeleid is dat in functie van de armoedebestrijding geïntegreerde programma's moeten worden opgesteld met educatie, gezondheidszorg, stedelijk beheer en duurzaam gebruik van natuurlijke hulpbronnen als centrale luiken. Gezondheidszorg is hierin een zeer belangrijk luik. Dit actiepunt impliceert immers verhoogde inspanningen voor een betere eerstelijns- en zwangerschapsgezondheidszorg, voldoende mogelijkheden voor gezinsplanning en adequate sanitaire en drinkwatervoorzieningen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in hoofdstuk 3 van Agenda 21 naar haar beleidsterrein te vertalen ?
2. Welke specifieke maatregelen werden genomen binnen het kader van de uitvoering van Agenda 21, met betrekking tot de verbetering van de eerstelijns- en zwangerschapsgezondheidszorg van kansarmen ?

3. Welke specifieke maatregelen werden genomen binnen het kader van de uitvoering van Agenda 21 die ten voordele van kansarmen voldoende mogelijkheden moeten creëren voor gezinsplanning ?
4. Welke specifieke maatregelen werden genomen binnen het kader van de uitvoering van Agenda 21 die de aanbidding van adequate sanitaire en drinkwatervoorzieningen moet verbeteren en garanderen ?

Antwoord

Binnen het pakket van gezondheidszorg, waarvoor ik bevoegd ben, werden maatregelen getroffen, met de sociaal zwakkeren als specifieke doelgroep, die aansluiten bij de doelstellingen van Agenda 21. Zo zijn binnen Kind en Gezin naar de migrantenpopulatie toe "interculturele bemiddelaars" aangesteld. Voor autochtone kansarmen is er het "Horizonproject", waarbij ervaringsdeskundigen worden ingeschakeld.

Maatregelen in het kader van de aanbidding van adequate sanitaire en drinkwatervoorzieningen behoren niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 92 van 6 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen

In hoofdstuk zes van Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in verkeersongevallen, kinderen vrouwenmishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg.

Een eerste concreet actiepunt ter uitvoering van hoofdstuk zes van Agenda 21 is de uitwerking en opzetting van een geïntegreerd beleid inzake milieu en gezondheid, ondersteund door een globale planning inzake gezondheidszorg. Dit beleid moet in de eerste plaats rechtstreeks ingaan op preventief onder controle brengen van milieufactoren die de gezondheid negatief beïnvloeden, zoals de hoge ozonconcentratie op leefniveau tijdens de zomer, wintersmog, de impact van industriële stortsites, verbrandingsovens en auto-uitlaatgassen, radio-activiteit, de gezondheidseffecten van vermisting enzovoort.

In concreto moet dit geïntegreerd beleid worden uitgewerkt binnen een globale gezondheidsbeleidsplanning waarin specifieke programma's gericht op monitoring van milieukwaliteit en gezondheidssituatie, gezondheidscriteria, thematische en sectorale gezondheidsstrategieën enzovoort zijn opgenomen. Hierbij is het van groot belang dat globale actieplannen worden ver-

taald naar een meer lokaal niveau, waarbij grootstedelijke gemeenten een prioritair doel vormen.

1. Welke initiatieven werden door de minister reeds genomen ter uitvoering van hoofdstuk zes van Agenda 21 ?
2. In hoeverre worden het gezondheidsbeleid en het milieubeleid op mekaar afgestemd ?
3. Is reeds sprake van een geïntegreerd beleid inzake milieu en gezondheid binnen een globale gezondheidsbeleidsplanning ? Zo ja, welke specifieke programma's zijn hierin opgenomen ?
4. In hoeverre zijn deze actieplannen reeds vertaald naar het lokale niveau ? Wat zijn de prioritaire doelen binnen deze vertaling ?
5. Volgens het Water Resource Institute behoort ons land tot de 26 landen met waterschaarste. Hoe wordt dit probleem opgevangen ? Welke maatregelen worden genomen ter verzekering van de noodzakelijk kwantiteit en kwaliteit drinkwater ?

Antwoord

De door het lid aangehaalde problematiek, met name de relatie gezondheid en milieu, bevindt zich op het vlak van de preventieve gezondheidszorg. Deze aangelegenheden behoren niet tot mijn bevoegdheid, doch tot die van mijn collega mevrouw Leona Detière, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 93 van 6 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen

In hoofdstuk zes van Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in verkeersongevallen, kinderen vrouwenmishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg.

Een concreet actiepunt ter uitvoering van hoofdstuk zes van Agenda 21 is de uitbouw van een sociaal web en een reeks medische voorzieningen die specifiek gericht zijn op het bereiken van sociaal achtergestelde groepen. De concrete implementatie van dit actieprogramma in onze bestaande structuren van gezondheidszorg houdt onder meer in dat een heleboel preventieve voorzieningen moeten herdacht en geheroriënteerd worden in de richting van deze bevolkingsgroepen. Bovendien moeten de preventieve gezondheidsstructuren die nog te veel vanuit een medisch technische aanpak zijn georganiseerd, geheroriënteerd worden.

1. In hoeverre werden door de minister reeds maatregelen genomen die moeten leiden tot de uitbouw van een sociaal web ? Zo ja, welke concrete maatregelen werden genomen ?
2. In hoeverre werden reeds maatregelen genomen ter uitbouw van een reeks medische voorzieningen die specifiek gericht zijn op het bereiken van sociaal achtergestelde groepen ? Welke concrete maatregelen worden hiertoe genomen ?
3. Werden de betrokken preventieve voorzieningen reeds herdacht en geheroriënteerd in de richting van de sociaal achtergestelde groepen ? Zo ja, op welke manier werden deze voorzieningen geheroriënteerd ?
4. Hoe denkt de minister de preventieve gezondheidsstructuren minder te organiseren vanuit een medisch-technische aanpak maar integendeel beter af te stemmen op sociaal achtergestelde groepen ?

Antwoord

Binnen het pakket inzake gezondheidszorg waarvoor ik bevoegd ben kunnen volgende maatregelen vermeld worden naar de sociaal zwakkeren als specifieke doelgroep die aansluiten bij de doelstellingen van Agenda 21.

1. In verband met concrete maatregelen voor de uitbouw van een sociaal web moet ik verwijzen naar de bestaande voorzieningen in het kader van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het bestaansminimum.
2. Binnen het pakket van gezondheidszorg dat tot mijn bevoegdheid hoort, bestaan er twee voorzieningen die specifiek gericht zijn op sociaal achtergestelde groepen. In het kader van de "sociale ziekten" wordt een tegemoetkoming verleend aan patiënten die lijden aan chronische nierinsufficiëntie, aangeboren hartafwijkingen, hemofylie, fenylylketonurie en propionacidemie, leucemie (met beenmergtransplantatie) en fosfaatdiabetes.

Het Speciaal Onderstandsfonds voorziet in een tegemoetkoming voor tbc-patiënten en kankerpatiënten.

Er wordt thans onderzocht hoe de procedures tot het bekomen van deze beide tegemoetkomingen kunnen vereenvoudigd worden.

Als specifieke maatregel in de gezondheidszorg kan eveneens het project van de "interculturele bemiddelaars" worden vermeld. Dit project loopt reeds drie jaar en bestaat uit de inschakeling van Turkse en Marokkaanse vrouwen in een aantal gezondheidsvoorzieningen (Kind en Gezin, Centra voor Medisch Schooltoezicht, ed.) met als doel de communicatie tussen zorgvrager en zorgverlener te verbeteren. Ook met betrekking tot dit project wordt onderzocht hoe het een duurzaam karakter kan worden gegeven.

3. en 4. De materies van de vragen naar de preventieve voorzieningen en gezondheidsstructuren behoren niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 94 van 6 juni 1994 van de heer G. ANTHUENIS

Onafhankelijke groeperingen in sector gezins- en bejaardenhulp — Inhaalbeweging

Op 24 juni 1993 nam de Vlaamse Raad een resolutie aan over de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp. Daarin verzoekt de Vlaamse Raad de Vlaamse regering om "een positieve inhaalbeweging, vastgesteld in een meerjarenplan, door te voeren ten voordele van onafhankelijke groepen in de gezins- en bejaardenhulp". Hierdoor zou een voldoende pluralisme in het hulpaanbod worden verzekerd. Recent nam mevrouw de minister echter maatregelen die hiertegen indruisen of er toch alleszins niet mee te verzoenen zijn. Door een recente beslissing werd de gezins- en bejaardenhulp uitgebreid, maar de onafhankelijke groeperingen kregen van deze uitbreiding slechts een schamele 0,1 procent toegewezen.

Mijn vraag is of dit geringe percentage in de ogen van de minister het aandeel van de onafhankelijke groepen in de totale gezins- en bejaardenhulp vormt ? En meer : of zij meent dat hiermee de gevraagde inhaalbeweging wordt gerealiseerd ? Kan de minister mij ook vertellen hoe zij zich zal houden aan de resolutie van de Vlaamse Raad en of zij zich wel gebonden voelt door deze wens van het Vlaamse parlement ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat in 1993 alle diensten voor gezins- en bejaardenhulp die voldoende gebruik maakten van het urencontingent een uitbreiding gekregen hebben met 3 procent op jaarbasis.

De VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen kreeg in 1993 een eerste erkenning als dienst gezins- en bejaardenhulp. Hetzelfde jaar kreeg OTV een extra uitbreiding van zijn basiscontingent met 70 procent op jaarbasis. Hiermee heb ik getracht deels tegemoet te komen aan de wens van de onafhankelijke diensten en tegelijk tegemoet te komen aan het probleem van de regionaal ongelijke spreiding van het aanbod.

Vraag nr. 95 van 7 juni 1994 van de heer J. VANDEURZEN

OCMW's — Problemen in verband met nieuwe personeelsstatuut en nieuwe weddeschalen

Vele OCMW's onderhandelen op dit ogenblik over het nieuwe personeelsstatuut en de nieuwe weddeschalen. Toch stellen zich daarbij blijkbaar heel wat problemen, waarvoor toch snel duidelijkheid moet komen.

1. Wat de functionele loopbaan van contractuelen betreft kunnen alleen voor verplegend en verzorgend personeel alle stappen doorlopen worden. De OCMW-wet voorziet nochtans in artikel 55 dat de minister ook machtiging kan verlenen om maatschappelijke werkers e.d. contractueel aan te stellen. Datzelfde artikel 55, paragraaf 2 laat toe dat de

raad voor maatschappelijk welzijn kan overgaan tot indienstneming onder arbeidsovereenkomst van personen van vreemde nationaliteit voor de niet-leidinggevende betrekkingen. Buiten het verzorgend en verplegend personeel kunnen al deze contractuelen blijkbaar geen normale functionele loopbaan ontwikkelen. Dat lijkt toch erg discriminerend.

Bevestigt de minister deze ongelijke behandeling over de hierboven vermelde contractuelen versus hun statutaire collega's ?

Zo ja, wordt deze discriminatie weggewerkt en hoe ?

2. Het blijkt niet mogelijk te zijn om, bijvoorbeeld voor de oprichting van een nieuwe dienst, verpleegkundigen aan te werven met enige ervaring, tenzij in de wervingsvoorwaarden een exact aantal jaren ervaring vereist werd. Dit schept echter een ander probleem, namelijk dat men door deze opgelegde wervingsvereisten geen schoolverlaters kan werven.

Bevestigt de minister dat in de verpleging en de verzorging, het aantrekken van personeelsleden met enige ervaring zeer moeilijk wordt omwille van het feit dat de vroegere tewerkstelling in de privé-sector niet kan worden ingebracht, tenzij uitdrukkelijk ervaring vereist is ?

Kan bijgevolg de mogelijkheid bestaan om wervingsvoorwaarden voor verpleegkundigen te bepalen waarbij zowel een bepaald aantal jaren ervaring als geen ervaring vereist kan worden ?

Zo neen, is de minister niet van oordeel dat dit toch de uitbouw van bijvoorbeeld de openbare ziekenhuizen in zeker mate belemmert ?

3. Volgens een omzendbrief is het mogelijk om ook gebrevetteerde verpleegkundigen met ervaring aan te stellen als hoofdverpleegkundigen. Dit is echter in tegenspraak met de krachtlijnennota, want die laat alleen toe om Al'ers op B-niveau aan te werven. Een gebrevetteerd verpleegkundige, met ervaring, situeert zich op het C-niveau.

Is de minister op de hoogte van deze contradictie tussen een vroegere omzendbrief en de krachtlijnennota ?

Is de analyse correct ?

Zo ja, wordt overwogen om deze anomalie weg te werken ?

4. Een sociaal verpleegkundige die tewerkgesteld wordt op een verpleegafdeling bezit een V-graad. Wanneer diezelfde sociaal verpleegkundige tewerkgesteld wordt op de dienst patiëntenbegeleiding, zou hij/zij ressorteren onder de administratieve graden. Dit zou voor gevolg hebben dat de sociaal verpleegkundige op een verpleegafdeling een hogere weddeschaal heeft dan een sociaal verpleegkundige verbonden aan een opnamedienst of een dienst patiëntenbegeleiding.

Is de analyse correct ?

Gaat het hier over een bewuste optie ?

Antwoord

- Op de regel dat de functionele loopbaan van contractuelen beperkt wordt tot de eerste twee weddeschalen, wordt inderdaad voor het verplegend en verzorgend personeel een uitzondering gemaakt.
- In de krachtlijnen wordt uitdrukkelijk gesteld dat ervaring, vereist voor indiensttreding, als geldelijke anciënniteit meegerekend kan worden indien de raden dit in hun geldelijk statuut hebben ingeschreven.

Bij, bijvoorbeeld de oprichting van een nieuwe dienst, is het mogelijk om zowel personeelsleden met ervaring als schoolverlaters aan te werven. Indien de betrekking zodanig is dat ervaring een vereiste is (een gemotiveerd redelijk aantal jaren), moet de functiebeschrijving dit duidelijk maken. De personeelsformatie moet dan gesplitst worden.
- De krachtlijnennota is duidelijk. De opleiding, het diploma is bepalend voor het niveau. Ik ben op de hoogte van het bestaan van de omzendbrief waar het lid naar verwijst. Momenteel wordt deze problematiek nader onderzocht.
- Wat de toepassing van de V-schalen voor verpleegkundigen betreft, is het niet onbelangrijk aan hun ontstaan terug te denken. Zij werden ingevoerd ter herwaarderung van de verpleegkundige functie. De BV-schalen zijn verantwoord door de functietoetslag die er in begrepen is. Zij zijn van toepassing op al diegenen die een uitsluitende verplegende en verzorgende taak hebben en wiens loon door RIZIV-tussenkomsten wordt (mede-)bepaald.

Vraag nr. 97 van 13 juni 1994 van de heer L. PIERCO

Personeel pararegionalen — Organisatie en rechtspositie

Kan de minister meedelen of er in respectievelijk de periode 17 juni tot en met 23 november 1993 en 24 november tot 31 december 1993 in de pararegionalen personeelsleden die onder zijn bevoegdheid ressorteren, werden bevorderd of benoemd in de rangen 13, 14 en 15. Zo ja, voor elk van de twee boven vermelde perioden per rang hoeveel personen en in welke pararegionalen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heren L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden en J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming en mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werden tijdens de referentieperiode van 17 juni 1993 tot 23 november 1993 twee personeelsleden bevorderd in de rang 13. In de rangen 14 en 15 werd niemand bevorderd of benoemd. Tijdens de referentieperiode van 24 november 1993 tot 31 december 1993 werden geen personeelsleden bevorderd of benoemd in de rangen 13, 14 en 15.

Bij Kind en Gezin werden er in de periode van 17 juni 1993 tot en met 23 november 1993 en in de periode van 24 november tot en met 31 december 1993 geen personeelsleden in de rangen 13, 14 en 15 bevorderd of benoemd.

**Vraag nr. 98
van 17 juni 1994
van de heer E. BEYSEN**

Aanleggen woonwagenterreinen door gemeenten — Stimulering

Om de gemeenten te ondersteunen in hun inspanningen om woonwagenterreinen aan te leggen en in te richten, en om tegelijkertijd hun financiële bijdragen zo laag mogelijk te houden, werd in 1990 beslist de subsidie voor de aankoop en inrichting van dergelijke terreinen van 60 naar 90 percent te brengen. De Vlaamse regering besliste recent dit subsidiepercentage definitief vast te leggen op 90 percent.

1. Gaat achter deze beslissing de vaststelling schuil, dat men er de voorbije jaren niet in geslaagd is de gemeentebesturen voldoende te stimuleren in deze materie ?
2. Wat is het aantal gemeenten in Vlaanderen dat op 1 januari 1994 een woonwagenterrein (exclusief de campings) aanlegde en ter beschikking stelde ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft in 1983 de gemeenten willen aanmoedigen om woonwagenterreinen aan te leggen door een subsidie in te stellen voor de aankoop en inrichting ervan. Het is voor gemeentebesturen inderdaad niet vanzelfsprekend om zelf grote uitgaven te doen voor deze betrokken bevolkingsgroepen omdat ze niet goed in de markt liggen bij de publieke opinie. De subsidie, die oorspronkelijk 60 percent bedroeg, werd bij wijze van experiment op 90 percent gebracht voor de periode 1992-93.

In het kader van het beleid voor gelijke kansen en voor minderheden is er een aangepast beleid voor de woonwagenbewoners in voorbereiding. Daarbij is reeds gebleken dat de aanwezigheid van een voldoende aantal goed uitgeruste terreinen een noodzaak is voor de woonwagenbewoners, en tevens één van de belangrijkste voorwaarden om aan hun integratie te kunnen werken. Daarom wordt nu, mee op aandringen van het Vlaams Overleg Woonwagenwerk (VOW), voorgesteld deze hogere subsidievoet blijvend te maken. De bedoeling is op deze wijze de gemeentebesturen verder te stimuleren door de eigen bijdrage in de aanleg en inrichting

van woonwagenterreinen laag te houden, omdat er rekening moet mee gehouden worden dat ze naast de kosten voor de eigenlijke terreinen nog een aantal afgeleide uitgaven zullen hebben zoals onderhoud, toezicht en begeleiding, terwijl er wellicht ook meer beroep zal gedaan worden op het OCMW voor onder meer sociale dienstverlening en bestaansminimum.

2. De volgende gemeenten beschikken over een aantal standplaatsen, aangekocht en ingericht hetzij met eigen middelen, hetzij met subsidies van de Vlaamse Gemeenschap :

Aalst (Hofstade)	13 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Aarschot (Aurodenberg)	11 standplaatsen	eigen middelen
Antwerpen (Deurne)	24 standplaatsen	: eigen middelen
Antwerpen (Wilrijk)	12 standplaatsen	eigen middelen
As	6 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Bilzen	3 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Diest	5 standplaatsen	eigen middelen
Genk (Horensberg-Waterschei)	57 standplaatsen	forfait bedrag subsidie Vlaamse Gemeenschap
Gent (L. De Heerestr.)	5 standplaatsen	eigen middelen
Grobbendonk	10 standplaatsen	Fonds Van den Bossche
Heist o/d Berg (Booisch.)	10 standplaatsen	: Fonds Van den Bossche
Hasselt (Kiewit)	10 standplaatsen	eigen middelen
Hasselt (Kuringen)	18 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Ham (Kwaadmechelen)	10 standplaatsen	eigen middelen
Leuven (Kessel-Lo)	18 standplaatsen	: eigen middelen
Maaseik (Wurfeld)	24 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Maasmechelen (Eisden)	24 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Mechelen (Walem)	18 standplaatsen	eigen middelen
Mortsel	26 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Oud-Turnhout	8 standplaatsen	eigen middelen
Puurs	5 standplaatsen	Fonds Van den Bossche
Rotselaar (Werchter)	6 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Sint-Jans Molenbeek	8 standplaatsen	eigen middelen
Sint-Katelijne Waver	12 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap
Sint-Truiden	16 standplaatsen	eigen middelen
Turnhout	1 standplaats	eigen middelen
Wetteren	15 standplaatsen	subsidie Vlaamse Gemeenschap

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 87
van 25 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Wegtrekken van bedrijven uit Vlaanderen — Maatregelen en overleg met het Waalse Gewest

Naar aanleiding van de Waalse pogingen om het bedrijf

Metaalbouw Vuylsteke uit Meulebeke naar Wallonië te lokken werd nogmaals de aandacht gevestigd op het toenemende opbod van het Waals Gewest om Vlaamse bedrijven naar Wallonië te krijgen. Dit fenomeen doet zich vooral voor tussen West en Oost-Vlaanderen enerzijds, en Henegouwen anderzijds. Het Waals gewest hanteert daartoe niet alleen Waalse subsidies, maar maakt ook gebruik van aanzienlijke Europese fondsen. Dat kan omdat Henegouwen door de EU werd erkend als minder ontwikkeld gebied.

Werden er al maatregelen genomen die het wegtrekken van bedrijven uit Vlaanderen ontmoedigen ?

Werd over deze problematiek reeds enig overleg gepleegd met het Waals gewest, en zo ja, met welk gevolg ?

Antwoord

A. Verdedigingsstrategie met betrekking tot de verhuis van Vlaamse bedrijven naar Wallonië

Zoals algemeen bekend ben ik van mening dat Vlaanderen de eigen troeven dient uit te spelen teneinde de competitiviteit ten overstaan van andere Europese regio's te vrijwaren. Dit betekent concreet dat ik niet echt geloof dat het verlenen van rechtstreekse subsidies op lange termijn de beste waarborg biedt voor het behoud (verbetering) van de bedrijfscompetitiviteit. Daarom werd de expansiesteun tussen 1990 en 1994 dan ook herleid van 15,9 miljard tot 5,7 miljard. De modaliteiten van de expansiesteun werden echter grondig aangepast zodat de beperkte budgetten selectiever en doelgerichter kunnen worden gebruikt. Met de vrijgekomen middelen voert de Vlaamse overheid een krachtig omgevingsbeleid. De investeringen in haven-, kanaal- en wegeninfrastructuur werden aanzienlijk opgedreven. Vlaanderen kan op die manier zijn troeven inzake ligging, infrastructuur en logistieke verbindingen verder uitbouwen. Het blijkt dat bedrijven deze kwaliteiten als belangrijkste vestigingsmotieven beschouwen. Bovendien worden aanzienlijke inspanningen geleverd om Vlaanderen verder uit te bouwen tot een internationaal erkend kenniscentrum. De budgetten inzake R & D worden dan ook verder opgedreven.

Deze accentuering op omgevingsfactoren betekent echter niet dat ik zal aanvaarden dat er zou misbruik worden gemaakt van Europese subsidiemechanismen om Vlaamse bedrijven aan te trekken. Regionale ontwikkelingskredieten moeten meerwaarde kunnen bieden voor alle aangrenzende regio's. Europa kan met zijn eigen maatregelen de eerlijke concurrentie tussen de regio's op zijn interne markt niet ondergraven. Ik vraag dan ook dat de Europese Commissie strikt toeziet op de naleving van de spelregels en eventueel begeleidende maatregelen neemt. Zo heb ik bij de Europese Commissaris Van Miert aangedrongen op een snelle beslissing inzake de hoogte van investeringssteun in Vlaamse ontwikkelingszones en bovendien gevraagd dat de Europese Commissie rond Henegouwen een bufferzone zou tolereren waarin het Vlaams gewest eveneens een verhoogde steun aan investeringen zou mogen geven.

B. Dossier Vuylsteke

Aan de GIMV werd gevraagd een actieve verkenning te maken van de interesse die voor de failliete onderneming zou kunnen bestaan bij bedrijven uit de sector van de metaalbouw of eventueel bij andere investeerders.

Als er vanuit de privé-sector ernstige interesse wordt betoond voor de verderzetting van de activiteiten kan worden nagegaan of er voor het betrokken bedrijf initiatieven kunnen worden genomen. Uiteraard zal, zoals ik reeds herhaaldelijk heb gezegd, elke mogelijke oplossing dienen uit te gaan van het principe dat de privé-sector een evenwaardige inspanning levert, wat tevens met zich meebrengt dat er een aanvaardbaar businessplan op tafel dient te liggen waaruit de toekomstige rendabele uitbating van de onderneming moet blijken. Ik heb de curator van dit standpunt op de hoogte gebracht.

**Vraag nr. 93
van 30 mei 1994
van de heer L. BARBE**

NV Schoonhoudt te Waasmunster — Vraag om subsidiëring

De NV Schoonhoudt baat te Waasmunster een stoeterij met Lippizaners uit. Naast de stoeterij is een ruime residentiële woning. Het geheel ligt in een landschapelijk waardevol agrarisch landschap. Er is al heel wat te doen geweest inzake de bouwvergunning van het complex en inzake het verleggen van voetwegen in de omgeving ervan.

Volgens een nota van de dienst ordening platteland van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van 31 oktober 1991 in het kader van de bouwvergunningaanvraag gaat het hier niet om agrarische activiteiten : "De aanvrager is een industrieel die een recreatieve hobbyactiviteit uitoefent, namelijk het menen van paarden. Een klein aandeel van de eventuele paardenfokkerij is uit landbouwkundig oogpunt onaanvaardbaar. Het betreft hier namelijk residentiële en recreatieve activiteiten die het betrokken agrarisch gebied sterk zouden aantasten."

De NV Schoonhoudt zou steun gevraagd hebben als "landbouwvennootschap" (rentesubsidie, premie voor raspaarden, Europese steunregeling, . . . ?) .

1. Wanneer heeft de NV Schoonhoudt deze steun aangevraagd ?
2. Om welk soort steun gaat het ?
3. Wanneer werd deze steun toegekend ? Om welk bedrag gaat het ?
4. Waarom werd deze steun toegekend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mede te delen dat noch de NV Schoonhoudt noch een landbouwvennootschap op heden regionale of Europese

investeringssteun aangevraagd heeft bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds met het oog op de uitbouw van een stoeterij te Waasmunster.

Omtrent eventuele andere steunmaatregelen als premies voor paarden, kunnen geen inlichtingen worden verstrekt gezien deze materie niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 94
van 30 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Initiatief van het Comité der Randgemeenten om de inwoners van de zes Brusselse randgemeenten aan te sporen Nederlands te leren — Materiële steun van de Vlaamse Gemeenschap

Ik lees zopas in De Zes, het driemaandelijks tijdschrift van het Comité der Randgemeenten, dat eerstdaags in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel een pamflet zal worden verspreid in de negen talen van de Europese Unie. Hierin zal worden duidelijk gemaakt dat de inwoners van de betrokken gemeenten in Vlaanderen wonen en hun burgerzin kunnen bewijzen door Nederlands te leren. Tevens zal worden vermeld waar Nederlands kan worden aangeleerd. Tenslotte wordt met het oog op de Europese verkiezingen opgeroepen te stemmen voor partijen die het Vlaams karakter van de zes eerbiedigen. Het komt mij voor dat zo'n initiatief zeker zinnig zou zijn, uitgaande van de Vlaamse regering, allicht zinniger dan de dure advertentiecampagne in de Vlaamse kranten.

Kan de minister mij meedelen of dit initiatief van het Comité der Randgemeenten kan rekenen op de materiële steun van de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

Het initiatief van het Comité der Randgemeenten om via een bijzonder nummer van "De Zes" info te verspreiden naar de anderstalige inwoners toe van de zes faciliteitengemeenten, is mij bekend.

Het gaat om een initiatief dat alle steun en sympathie verdient.

Aan de heer F. Decoster, informatieambtenaar, werd gevraagd na te gaan hoe dit initiatief kan ondersteund worden.

Uit dit antwoord blijkt dat er hiervoor geen beroep gedaan kan worden op de middelen die in het kader van het protocol Steun aan de Geschreven Pers ter beschikking gesteld worden voor advertenties in de dag- en weekbladen. Krachtens het protocol kunnen alleen de dagbladen en de weekbladen die lid zijn van de Nationale Federatie van Informatieweekbladen in aanmerking komen voor deze advertenties.

Het lijkt ook niet direct mogelijk of aangewezen dergelijke advertenties in de dag- en weekbladen te gebruiken voor bekendmaking van de door het Comité der Randgemeenten op touw gezette initiatieven. De advertenties in het kader van het protocol kunnen immers enkel aangewend worden voor de bekendmaking van de eigen initiatieven van de Vlaamse regering en haar diensten.

Ik blijf echter zoeken naar andere mogelijke maatregelen om informatie gericht naar anderstaligen in Vlaanderen te verspreiden.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 47
van 6 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Sint-Denijs- Westrem — Kruispunt N43 en gemeentewegen Sint-Denijs-Westrem — De Pinte

Het kruispunt N43 — gemeentewegen Sint-Denijs-Westrem — De Pinte is enkele jaren geleden heraangelegd met verkeerslichten en 4 rijvakken.

Voorheen en ook de jongste jaren was en bleef dit kruispunt levensgevaarlijk. Verschillende dodelijke en andere ongevallen hadden er plaats. Daarenboven is het naderen van het kruispunt en het gebruiken ervan voor vele automobilisten onoverzichtelijk. Het is ook aartslelijk.

In de lijn van uw terecht beleid tot veralgemening van ronde punten en in het licht van de huidige heraanleg van de N43 tussen genoemd kruispunt en het kruispunt N43 — N437 (te Deurle), durf ik ten zeerste aandringen op de aanleg van een rond punt te Sint-Denijs-Westrem.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. Is een rond punt aldaar alsnog aan te leggen? Zo ja, wanneer, zo nee, waarom niet?
2. Wat zijn de afmetingen van het eventueel aan te leggen rond punt?
3. Wat zijn de kosten voor de aanleg van een aldaar geschikt rond punt?

Antwoord

Vooreerst dient opgemerkt dat desbetreffend kruispunt niet vervat zit in thans in uitvoering zijnde herinrichtingswerken.

Vooraleer kan beslist worden over de aanleg van een rotonde, wordt er eerst een capaciteitsstudie verricht.

Deze capaciteitsstudie vereist echter gedetailleerde verkeerstellingen die nog dienden uitgevoerd te worden. Vandaar het laattijdig antwoord.

Uit de capaciteitsstudie blijkt dat thans een éénrijstrooksrotonde met één enkele rijstrook op iedere toerit mogelijk is.

Enige moeilijkheden zijn evenwel te verwachten ter hoogte van de toerit Hemelrijkstraat waar de restcapaciteit op dit ogenblik juist volstaat.

Alvorens een beslissing te nemen over de aanleg van een rotonde en de omvang ervan, moet eerst de impact op de omgeving nagegaan worden na uitvoering van de aan de gang zijnde herinrichtingswerken aan de N 43.

Wanneer zou blijken dat de toestand qua verkeersintensiteit ongeveer dezelfde zou blijven, dan kan een rotonde met één rijstrook volstaan.

Wanneer daarentegen een belangrijke aangroei van het verkeer zou vastgesteld worden, dan dient geopteerd voor een tweerijstrooksrotonde met enkel op de Hemelrijkstraat twee rijstroken op de toerit.

Gelet op de configuratie van het bestaand kruispunt, zowel qua vormgeving (scherpe aansluitingshoeken tussen de verschillende toekomstige wegen) als qua aantal toekomstige takken (5-tal) zijn voorafgaandelijke onteigeningen noodzakelijk om alhier een overzichtelijk rondpunt te kunnen creëren.

Rekening houdend met bovenstaande is het thans dan ook niet mogelijk de afmetingen en bijgevolg de kosten voor de aanleg van een rotonde te geven.

**Vraag nr. 237
van 22 april 1994
van de heer J. DE ROO**

Kruispunten arrondissement Gent-Eeklo — Kwalificatie als zwarte punten

1. Welke zijn de criteria om bepaalde kruispunten als zwarte punten te kwalificeren ?
2. Op welke plaatsen in het arrondissement Gent-Eeklo komen dergelijke zwarte punten voor ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de definitie van een zwart punt als volgt luidt : "de hectometer of het punt waar zich minimum drie ongevallen met lichamelijk letsel hebben voorgedaan in de loop van de laatste twaalf maanden".

Op basis van de rijkswachtgegevens inzake de verkeersongevallen met doden of gewonden tijdens de periode 1 januari 1993 en 30 september 1993 in het arrondissement Gent-Eeklo, volgt hierna een overzicht van de plaatsen die als zwarte punten kunnen worden beschouwd.

A10	kmpt. 44,1	Gent
A10	kmpt. 44,8	Gent
N9	kmpt. 47,2	Melle
N9	kmpt. 57,9	Lovendegem
N9	kmpt. 59,0	Lovendegem
N9	kmpt. 68,7	Eeklo
N9	kmpt. 68,8	Eeklo
N9	kmpt. 69,1	Eeklo
N9	kmpt. 69,2	Eeklo
N9	kmpt. 69,4	Eeklo
N9	kmpt. 72,2	Eeklo

N9	kmpt. 72,3	Eeklo
N9	kmpt. 76,8	Maldegem
N9	kmpt. 79,8	Maldegem
N35	kmpt. 63,8	Deinze
N35	kmpt. 65,4	Deinze
N35	kmpt. 67,3	Deinze
N35	kmpt. 78,7	Gavere
N42	kmpt. 1,9	Oosterzele
N42	kmpt. 2,8	Oosterzele
N43	N414	Gent
N43	kmpt. 3,4	Gent
N43	kmpt. 7,3	Sint-Martens-Latem
N43	kmpt. 18,1	Deinze
N43	kmpt. 27,1	Zulte
N44	kmpt. 3,6	Aalter
N49	kmpt. 41,1	Zelzate
N60	Musschestraat	Gent
N60	kmpt. 8,6	Nazareth
N60	kmpt. 9,4	Nazareth
N60	kmpt. 10,4	Nazareth
N60	kmpt. 11,1	Nazareth
N60	kmpt. 14,2	Gavere
N70	Antwerpenplein	Gent
N70	Pilorijsstraat	Gent
N70	Schoolstraat	Gent
N444	kmpt. 2,9	Merelbeke
N444	kmpt. 3,7	Merelbeke
N445	kmpt. 3,6	Destelbergen
N449	kmpt. 3,0	Wachtebeke
N452	kmpt. 5,0	Gavere
N456	kmpt. 28,6	Sint-Laureins
N466	kmpt. 0	Gent
N466	Molenstraat	Gent
R4	kmpt. 13,0	Gent
R4	kmpt. 51,0	Beekstraat
R40	Bevrijdingslaan	Gent

**Vraag nr. 254
van 4 mei 1994
van de heer J. ANSOMS**

Gewestelijk secundaire wegennet — Uitrusting met vrijliggende fietspaden

Een infrastructuurbeleid waarbij de fietser ernstig wordt genomen veronderstelt dat alle secundaire gewestwegen worden uitgerust met vrijliggende fietspaden, zeker buiten de bebouwde kommen. Bepaalde stukken van doortochten moeten, in het kader van de herinrichting van de doortochten, het principe van een mengeling van het langzaam verkeer en het gemotoriseerd verkeer huldigen.

De minister heeft bij de bespreking van de begroting 1994 in de commissie voor Openbare Werken en Ver-

keer verklaard dat het de bedoeling is om in 1994 240 km vrijliggende fietspaden aan te leggen.

Graag vernam ik van de heer minister :

1. per gewestweg afzonderlijk in Vlaanderen : welke stukken gewestweg zijn reeds aangelegd met al dan niet vrijliggende fietspaden ? Welke stukken nog niet ? Graag vernam ik ook telkens de lengte van de stukken gewestweg die reeds aangelegd zijn met fietspaden en tevens met de stukken gewestweg die nog geen vrijliggende fietspaden hebben. Let wel : het gaat hier niet om fiets-suggestiestroken die met twee stippellijnen op het wegdek geschilderd zijn ;
2. het jaar waarin de aanleg van nieuwe vrijliggende fietspaden langs de secundaire gewestwegen in Vlaanderen voltooid kan worden, indien de inspanningen inzake fietspaden aan het huidige ritme worden verdergezet.

Antwoord

Gezien de complexiteit van de vraag is het niet mogelijk om alle gevraagde gegevens te verzamelen tegen de gestelde termijn.

De opzoekingen worden aangevat en de resultaten ervan zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 258

van 6 mei 1994

van de heer F. VAN DEN EYNDE

Aantasting van betonbruggen van het wegennet door ASR — Resultaten van de inspecties

Het departement van de minister zou regelmatig de betonbruggen van ons wegennet laten inspecteren in verband met eventuele aantasting door ASR (Alkali-Silika-reactie) dat ook betonkanker genoemd wordt.

Hoeveel bruggen dienen er afgebroken te worden en binnen welke termijn ?

Welke kosten brengen deze afbraken met zich mee ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid te verwijzen naar het uitvoerig antwoord op vraag 256 van 6 mei 1994 van de heer L. Van Nieuwenhuysen. Vraag nr. 256 behandelt onder meer alle elementen van vraag nr. 258.

Vraag nr. 259

van 6 mei 1994

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenten met speciale taalregeling — Mogelijkheid tot aanvragen Franstalige documenten

In een brief die de voorganger van de minister op 21 september 1990 richtte aan het schepencollege van de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem, deelt hij mee dat de inwoners van de gemeenten met een specia-

le taalregeling bij wijze van uitzondering in het Frans opgestelde documenten kunnen aanvragen.

Hij stelt evenwel dat dergelijke uitzondering niet automatisch is en dat de belanghebbenden telkens opnieuw een aanvraag dienen te richten tot de dienst van uitgifte.

Is de minister het nog altijd eens met die zienswijze ?

Op welke wijze wordt erop toegezien dat deze stelling effectief wordt toegepast ?

Hoe denkt de minister eventuele overtredingen te sanctioneren ?

Werden er al overtredingen op deze regel vastgesteld ?

Meent de minister niet dat, in het licht van het strikt individuele karakter van de faciliteiten dat uit deze zienswijze resulteert, alle aankondigingen en opschriften bestemd voor het algemene publiek uitsluitend in het Nederlands moeten worden opgesteld ?

Werden er ter zake al richtlijnen aan de betrokken gemeenten meegedeeld ?

Indien niet, wordt er dan een dergelijke mededeling in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

De brief van 21 september 1990 die mijn achtbare ambtsvoorganger stuurde aan het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem had betrekking op het taalgebruik met betrekking tot de aanslagbiljetten inzake de oppervlaktewaterbelasting.

Ter zake dient volgens een vaste rechtspraak van de VCT een aanslagbiljet beschouwd te worden als een betrekking met een particulier waarop overeenkomstig artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd.

Overeenkomstig artikel 36, § 3, van de voornoemde gewone wet wordt een dergelijke dienst derwijze georganiseerd dat zonder enige moeite kan worden voldaan aan de bepalingen van § 2.

Vanzelfsprekend is het regime van de randgemeenten een uitzonderingsregime ten aanzien van de principiële eentaligheid.

In Drogenbos, Linkebeek, Kraainem, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem (randgemeenten), gebruiken de plaatselijke diensten, krachtens artikel 25 van de voormelde gecoördineerde wetten in hun betrekkingen met een particulier bijgevolg de Franse taal wanneer zij daartoe door de betrokkenen een aanvraag ontvangen.

Vraag nr. 264

van 10 mei 1994

van de heer D. RAMOUDT

Vlaams Infrastructuurplan — Onduidelijkheid van de haven van Oostende

In het document Het Vlaams Infrastructuurplan (VIP)

van maart 1994 uitgegeven door de diensten van de minister bestaat er onduidelijkheid met betrekking tot het Masterplan van de haven van Oostende.

Teneinde hier enige duidelijkheid te verkrijgen, had ik de minister willen vragen een concreet antwoord te formuleren op het volgende.

1. Op bladzijde 47 staat : "In het programma werden niet opgenomen :

- werken waartoe tot nu toe beslist werd door de Vlaamse regering ;
- noodzakelijke investeringen om het Vlaamse Havenpatrimonium op peil te houden."

Welke werken betreft het hier, en welk bedrag is hiervoor voorzien ? Welke noodzakelijke investeringen betreft het hier, en welk bedrag is daarvoor voorzien ?

2. In het strategisch programma over 6 jaar (1994-1999), is de zeehaven van Oostende niet opgenomen. Klopt dat ? Welke zijn de redenen hiervoor ?

3. In het streefprogramma vanaf het jaar 2000 vind ik het bedrag van 1,5 miljard frank voor de aanleg van de achterhaven. Welke werken betreft het hier ?

Antwoord

1. Het is evident dat in het VIP, dat een impuls naar de toekomst wil geven, geen projecten in uitvoering (vroeger beslist door de Vlaamse regering) en geen loutere onderhoudswerken worden opgenomen. Het is evident dat deze werken worden opgenomen in de lopende begroting, wat trouwens in het VIP vermeld werd.

De voornaamste werken, waartoe de regering reeds beslist heeft op het ogenblik waarop het VIP opge maakt werd, zijn :

- werken op Nederlands grondgebied (Wester-schelde en kanaal Gent-Terneuzen) ;
- aanlegbaggerwerken dokken Waaslandhaven ;
- renovatie haven van Antwerpen (1ste fase) ;
- renovatie Grootdok Gent ;
- renovatie haven van Oostende ;
- staketsel Nieuwpoort ;
- containerkaai-noord Antwerpen.

De budgettaire impact van deze werken bedraagt :

1994 : 1.991,7 miljoen frank ;
 1995 : 2.148,0 miljoen frank ;
 1996 : 1.345,0 miljoen frank ;
 1997 : 880,0 miljoen frank.

De lijst van de kleinere werken, de onderhoudswerken en de vele diversen is te groot om hier op te sommen. Ik zal U een exemplaar overmaken van het "Strategisch Plan 1995-2004 van de Vlaamse zeehavens", opgemaakt door mijn Administratie, waarin alle gegevens vermeld staan.

2. Het renovatieprogramma voor de haven van Oostende, waartoe de Vlaamse regering reeds beslist heeft op 28 april 1993, maakt geen deel uit van het

VIP. De uitvoering ervan wordt verrekend binnen hetgeen in het VIP "jaarlijks onvermijdbaar programma" genoemd wordt. In de meerjarenplanning voor de havens en de maritieme toegangswegen is 3.760 miljoen frank voorzien voor de renovatie van de haven van Oostende gespreid over de jaren 1994-2000.

3. In het streefprogramma, uit te voeren na 2000, is voor Oostende 1,5 miljard frank voorzien voor aanpassingswerken aan het kanaal Brugge-Oostende tussen de nieuwe sluis en het kanaal Plassendale-Nieuwpoort. Naast verbredingswerken omvat dit project de bouw van kaaimuren om los- en laadfaciliteiten te creëren voor de binnenvaart. Over deze werken heeft de Vlaamse regering nog geen beslissing genomen.

Vraag nr. 267

van 11 mei 1994

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Inpassing van gewijzigde gewestplannen in het ontwerp van Ruimtelijke Structuurplan — Maatschappelijke en politieke gevolgen voor de Brusselse agglomeratie

Volgens het voorontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ontstaan er drie Vlaamse grootsteden, waaronder de Brusselse agglomeratie. Hierin worden vijftien Vlaams-Brabantse gemeenten opgenomen terwijl elf gemeenten deel uitmaken van de zogenaamde rand van de hoofdstad. De meeste bebouwing moet geschieden binnen deze stedelijke gebieden, waar meer bouwruimte kan worden geschapen dan vandaag voorzien is binnen de gewestplannen.

Dit betekent dat op urbanistisch vlak alvast het verschil tussen gemeenten als Grimbergen, Tervuren, Sint-Genesius-Rode, Dilbeek, enz. enerzijds en Brussel anderzijds zal verdwijnen. Dit betekent ook dat door een toename van het woonaanbod heel wat meer franstalige inwijkelingen zich daar zullen komen vestigen.

De waarschijnlijkheid dat de gewestplannen zullen worden aangepast doet tevens vrezen dat de al zo gehavende groene gordel rond Brussel verder wordt aangetast en dat die idee wordt opgeheven.

Is de minister zich bewust van de sociale, maatschappelijke en politieke gevolgen van deze plannen voor wat betreft de Brusselse agglomeratie.

Wordt daar in het voorontwerp ook maar enige rekening mee gehouden ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag moet ik het lid in eerste instantie mededelen dat het voorontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, zoals thans uitgewerkt door de Plangroep, de visie weergeeft van deze plangroep op de te ontwikkelen gewenste ruimtelijke structuur in Vlaanderen. Deze visie vertrekt wel van de uitgangspunten die geformuleerd zijn in de nota "Vlaanderen in Vorm" zoals deze in oktober 1992 door de Vlaamse regering goedgekeurd werd. Dit betreft enerzijds het selectief uitbouwen van een aantal

stedelijke gebieden met een absolute prioriteit voor een zo goed mogelijk gebruik en beheer van de bestaande stedelijke structuur en anderzijds het behoud en waar mogelijk de versterking en uitbreiding van de huidige open ruimte.

Het voorontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen erkent in dit kader het bestaan van drie grootstedelijke gebieden in Vlaanderen, namelijk Antwerpen, Gent en Brussel maar stelt tevens als absolute prioriteit dat het ongeordend uitdeinen van functies (wonen + werken) dient vermeden. Dit voorontwerp pleit derhalve voor het tegengaan van verdere suburbanisatie en tot het strikt beperken van het stedelijk gebied tot de huidige aaneengesloten agglomeratie.

Binnen dit concept is de vrijwaring van de in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse vastgelegde "Groene Gordel" ook een uitgangspunt van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen. Het gewestplan blijft trouwens het wettelijk vastgesteld bestemmingsplan. Wijzigingen van deze bestemmingen kunnen slechts doorgevoerd worden op basis van of een herziening van dit gewestplan volgens de huidige bepaling of een latere wijziging via de procedures die voorzien worden in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening. In die procedure worden in ieder geval nog twee openbare onderzoeken doorgevoerd namelijk één in het kader van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en één in het kader van het betreffende uitvoeringsplan.

Bij deze afbakening kan afgeweken worden van de bestaande gewestplannen. Omdat de visie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen overeenstemt met de visie die in het bestaande gewestplan is weergegeven, zullen mogelijke correcties beperkt blijven tot de correctie van kleinere fouten uit het verleden.

De afbakening wordt door het Vlaams Gewest doorgevoerd, maar vindt plaats in overleg met de lagere ondergeschikte besturen. Het ontwerp-decreet voorziet hier in een afzonderlijk openbaar onderzoek.

Vraag nr. 281
van 30 mei 1994
van de heer H. OLAERTS

Volksraadpleging in Voeren — Kosten

Wij herinneren ons allen de volksraadpleging, gehouden door de heer José Happart in Voeren. Wij herinneren ons eveneens de verklaringen waar gesteld werd dat de kosten van dit referendum volledig ten laste van de initiatiefnemers zouden vallen.

1. Zijn er voor de minister kosten bekend, rechtstreeks of onrechtstreeks gemaakt door de gemeente Voeren, de provincie Limburg of het Vlaamse Gewest, naar aanleiding van deze volksraadpleging ?
2. Zo ja, welke maatregelen voorziet hij om deze kosten terug te vorderen van de initiatiefnemers ?

Antwoord

Naar aanleiding van uw bovenvermelde vraag in verband met de ten laste legging van de kosten, verbonden

aan een volksraadpleging in Voeren, heb ik de heer Gouverneur van Limburg gelast met een onderzoek ter zake. Het provinciaal gouvernement oefent inderdaad in eerste instantie het toezicht uit op de gemeenten. Ik zal niet nalaten het lid in kennis te stellen van de bevindingen van de heer Gouverneur.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 191
van 24 september 1993
van de heer J. ANSOMS

Sport en openluchtlevens — Databank van documentatie over veiligheid en gezondheid

De landen aangesloten bij het Internationaal Arbeidsbureau beschikken alle over een nationaal documentatiecentrum betreffende arbeidsbescherming. In België heeft het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid deze taak toevertrouwd aan de Nationale Vereniging ter Voorkoming van Arbeidsongevallen (NVVA) .

Preventie van arbeidsongevallen heeft ook te maken met sport en openluchtlevens, omdat in deze sectoren heel wat mensen tewerkgesteld zijn. Om deze reden bevat de bibliotheek van de NVVA, net als de bibliotheek van het Provinciaal Veiligheidsinstituut van Antwerpen, een aantal werken betreffende veiligheid en gezondheid van sport en bewegingsopvoeding. Interessant aan deze bibliotheek is dat deze werkt volgens een internationaal aanvaard systeem voor codificatie van werken betreffende veiligheid en gezondheid, een systeem dat nuttig en noodzakelijk is omdat inzake veiligheid en gezondheid de UDC- en SISO-classificatie niet bruikbaar is. De databank van deze bibliotheek is overigens on-line te raadplegen.

Graag vernam ik van de minister of er beslissingen genomen zijn om ervoor te zorgen dat ook specifiek voor sport en openluchtlevens een databank van werken over veiligheid en gezondheid aangelegd en toegankelijk gemaakt zou worden.

Antwoord

De dienst Infrastructuur en Logistiek van het Bloso houdt zich ondermeer bezig met de relatie sport en veiligheid.

Binnen deze dienst is een veiligheidscel in oprichting, in toepassing van de wetgeving en reglementering op het Bloso inzake veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen.

Deze dienst houdt zich ook bezig met de veiligheidsproblematiek bij sportbeoefening. Als dusdanig worden adviezen verstrekt aan buitenstaanders en worden veiligheidsstrategieën ontwikkeld voor eigen manifestaties (bijvoorbeeld heel de veiligheidsplanning in het kader van "De Gordel"). Er bestaat nauw contact met de Overlegcommissie voor de Veiligheid bij Sportmanifestaties, waarin het Bloso vertegenwoordigd is.

Alhoewel door het gebrek aan een gedocumenteerde databank geen precieze gegevens beschikbaar zijn over de (arbeids-)ongevallen bij sportbeoefening, is de ervaring van het Bloso dat er beduidend meer ongevallen optreden bij sportbeoefenaars dan bij in de sportsector tewerkgestelde personen, waar het gevaar eerder minimaal is.

De beschikbare documentatie die vooral afgestemd is op de veiligheid bij sportbeoefening, is vrij toegankelijk.

Een databank is niet beschikbaar en ook weinig relevant in het kader van de Nationale Vereniging ter Voorkoming van Arbeidsongevallen, gelet op het specifieke arbeidsmilieu waartoe deze organisatie zich richt.

Vraag nr. 75
van 16 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-Studio Brussel — Politieke neutraliteit in het programma De Tafel van Jo en Co

Een groot deel van het BRTN-radioprogramma (Studio Brussel), „De tafel van Jo en Co” van 28 november 1993 ging over geweld. Op zeker ogenblik vond de BRTN-man het nodig om mee te delen dat enkele dagen eerder, namelijk op wat hij noemde de vooravond van de verjaardag van zwarte zondag, Jef Elbers, die in de raad van bestuur van de BRTN zit voor het Vlaams Blok, in Knokke in elkaar geslagen was. Hij vertelde dat Elbers zware verwondingen had opgelopen. Onmiddellijk daarna volgde de vraag van de BRTN-presentator aan enkele in de studio aanwezige gasten of gewelddadige middelen altijd af te keuren zijn. Gevolg : algemene hilariteit bij de aanwezigen. Daarop beweerde de presentator dat hij deze woorden helemaal niet zo had bedoeld als ze overkwamen.

Vanzelfsprekend kreeg hij op de vraag zoals ze daar gesteld werd antwoorden die allemaal van dezelfde aard waren : De schrijver Jef Geraerts vond het maar goed dat Elbers in mekaar geramd werd. De charmezanger Helmut Lotti sprak van provocatie vanwege Elbers of vanwege zijn soortgenoten. De derde gast vond Knokke een prachtige gemeente om in mekaar geslagen te worden. Op het ogenblik van de uitzending lag Elbers in de afdeling Intensieve Zorgen van het ziekenhuis van Knokke.

Is de minister de mening toegedaan dat het als normaal beschouwd mag worden dat de BRTN zich, samen met de mensen die ze op antenne brengt, verheugt over het feit dat iemand, die daarenboven nog lid van de raad van bestuur van de openbare omroep is, afgeranseld werd ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Is de minister niet de mening toegedaan dat wanneer een BRTN-medewerker op antenne een verkiezingsdag zwarte zondag noemt, omdat een bepaalde partij op die dag een klinkende overwinning gehaald heeft, de omroep de neutraliteitsregel waaraan hij zich dient te houden overtreedt ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de aanmerkingen van het geachte lid betrekking hebben op het programma “De Tafel van Jo en Co” van 28 november 1993. Zoals dat nog wel eens gebeurt in een geanimeerd praatprogramma, nam het gesprek aan “De Tafel” plots een onverwachte wending. De producer heeft die wending betreurd.

De presentator was zich blijkbaar bewust van de dubbelzinnigheid en heeft tijdens de uitzending zelf onmiddellijk getracht de verkeerde interpretatie van zijn woorden recht te zetten.

Hij voegde er nadrukkelijk aan toe dat, wat de heer Jef Elbers overkomen was, ook zeer erg was. De uitspraken van de drie gasten : Jef Geraerts, Helmut Lotti en Mark Luyten kunnen in die optiek niet op de rug van de presentator worden geschoven en evenmin op die van de BRTN zoals het raadslid suggereert. Tenzij men afziet van alle rechtstreekse uitzendingen, wat een grote verschraling zou betekenen voor de radio, bestaat er geen absolute garantie tegen dit soort incidenten. Vergeleken met het aantal rechtstreekse programma's op de radio is het aantal incidenten onbeduidend.

Dat de presentator de verkiezingsdag een zwarte zondag noemt is fout. De betrokkene kreeg daarvoor de passende opmerking.

Vraag nr. 100
van 16 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-medewerkers — Niet-naleving van ministeriële richtlijnen

Op 8 december jongstleden stelde ik aan de minister een vraag omtrent het feit dat BRTN-medewerkers deelnemen aan politieke of para-politieke activiteiten en op de uitnodigingen en de affiches gewag laten maken van hun functie bij de openbare omroep met een openlijke verwijzing naar deze laatste.

In zijn antwoord op mijn vraag nr. 33 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 7 van 7 februari 1994), laat de minister mij weten dat hij de betrokkenen waaronder NG Sauw Thjoi van Radio 1 er op zou wijzen dat zij bij een publiek optreden buiten BRTN-verband niet mogen verwijzen naar hun hoedanigheid bij de omroep.

In het Nieuwsblad van 9 maart 1994 (editie Brabant) ontdekte ik nochtans volgende advertentie :

“Hand-in-hand-Londerzeel houdt op vrijdag 11 maart om 20 u. een praatcafé over “Extreem rechts in België — Wie zijn zij ? Wat willen zij ?”, in de zaal van de brandweerkazerne aan de Mechelsestraat. Ng Sauw Thjoi van Radio 1 interviewt Jos Van Der Velpen. Toegang 100 frank”.

De hier vernoemde Radio 1-man lijkt niet zwaar onder de indruk geweest te zijn van de instructies die hij omtrent zijn optredens buiten de BRTN gekregen heeft.

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De stelregel blijft dat medewerkers van de BRTN geen gebruik mogen maken van hun functie bij een publiek optreden, tenzij daarvoor een expliciete toestemming is gegeven.

Het gebeurt echter dat organisatoren van manifestaties deze stelregel over het hoofd zien. Dat is in dit geval gebeurd.

De BRTN werkt momenteel een procedure uit om een en ander in de toekomst te vermijden.

**Vraag nr. 139
van 19 mei 1994
van de heer M. MAERTENS**

Nieuwe officiële woordenlijst van de Nederlandse Taal — Auteursrechtelijke situatie

De officiële Woordenlijst van de Nederlandse Taal werd in 1954 gepubliceerd door de voormalige Nederlandse Staatsuitgeverij SDU. Volgens de Nederlandse auteurswet was de Groene Bijbel als overheidsbeschikking derhalve auteursrechtelijk volledig vrij, net als andere wetteksten. De woordenlijst mocht derhalve vrij gekopieerd worden. Onze woordenschat en spelling, zoals door de overheid vastgesteld, moet immers beschikbaar zijn voor bewerkingen en publikaties, uiteenlopend van linguïstisch werk tot letterkundig en onderwijskundig gebruik. Blokkades of claims, zoals auteursrechten zouden daarbij ontoelaatbaar hinderlijk zijn.

Inmiddels is de SDU nochtans geprivatiseerd en heeft zich daarnaast, wat de Groene Bijbel betreft, via rechtszaken en merkdeponeringen een juridisch beschermd auteursrecht opgebouwd, zodat een overheidsbeschikking sluipenderwijs privé-bezit is geworden.

Onlangs heeft de Taalunie de verzorging en de uitgave van het nieuwe Groene Boekje toegewezen aan het INL en de geprivatiseerde SDU. Daarbij heeft de Taalunie onderstreept dat de SDU bescherming heeft gekregen inzake “de gezamenlijke vormkenmerken van de woordenlijst”, en tevens aangekondigd “alleen of met haar partners” rechtstreeks maatregelen te zullen nemen als andere producenten aansluiting zoeken bij titel en kenmerken van de officiële lijst of de originele arbeid die erin is vevat”.

De Taalunie heeft nochtans de vraag niet opgelost of de Woordenlijst in de strikte zin wel of niet auteursrechtelijk beschermd is. Maar met de aangehaalde bescherming van vorm, titel en arbeid van de makers gaat de Taalunie zelfs veel verder dan de SDU in het verleden ooit heeft bereikt.

Alles aan de woordenlijst berust op de originele arbeid van de makers, en tegen elke ontleding kan dus volgens de Taalunie worden opgekomen. Daardoor wordt de privé-claim op een overheidstekst door een privé-bedrijf nog gestimuleerd.

Kan de minister meedelen :

1. wanneer deze beslissing in de Taalunie werd genomen, of over dit onderwerp door de leden gestemd,

wie eventueel voor of tegen stemde en hoe de verhouding daarbij was tussen Vlaanderen en Nederland ;

2. of de minister ermee akkoord gaat, dat een officiële overheidstekst kan geprivatiseerd worden en voor auteursrechten in aanmerking komt ? En zo ja, op welke wettelijke basis ;
3. wie de eigenaar zal zijn van de tekst van de nieuwe Woordenlijst van de Nederlandse taal ;
4. of de tekst van de Woordenlijst in de strikte zin auteursrechtelijk vrij zal zijn ?
5. welke maatregelen de minister heeft genomen om deze tekst in Vlaanderen eventueel tegen auteursrechten te beschermen ?
6. of de minister deze situatie met zijn Nederlandse collega heeft besproken, en zo ja, met welke resultaten ?
7. aangezien het nieuwe Groene Boekje op de boekenmarkt tientallen miljoenen frank zal opbrengen, en de opnemings van de woordenlijst inde geautomatiseerde bestanden een groot economisch belang heeft en er in het geval van auteursrechten belangrijke kapitalen zullen worden geïnd, op welke wijze deze rechten eventueel zullen worden verdeeld over Nederland en Vlaanderen, en wie daarvan eventueel de begunstigde zal zijn ?

Antwoord

Over vele aspecten waarover vragen gesteld worden, heeft nog geen definitieve besluitvorming plaatsgevonden. Sommige onderdelen bevinden zich nog in een oriënterende fase.

Tijdens de 39ste vergadering van het Comité van Ministers van 13 september 1993 werd het principebesluit (en énkél het principebesluit) genomen met betrekking tot het aangaan van een samenwerkingsovereenkomst tussen de Nederlandse Taalunie, het Instituut voor Nederlandse Lexicologie en de uitgeverij-SDU met het oog op de ontwikkeling en de uitgave van de nieuwe Woordenlijst.

Dit principebesluit bepaalt onder andere dat — nà onderhandelingen met betrokkenen en nà juridische advisering — een voorstel zal worden voorgelegd aan het Comité van Ministers over de financiële en juridische vorm die deze samenwerking zou moeten aannemen. Pas dan kan tot besluitvorming overgegaan worden. Zowel de genoemde onderhandelingen als de juridische advisering zijn inmiddels opgestart.

Bij de uitgave van de Nieuwe Woordenlijst van de Nederlandse Taal wordt geen overheidstekst geprivatiseerd. De eigenaar van de tekst is de Nederlandse Taalunie die beschikking houdt over het auteursrecht en het copyright van de nieuwe Woordenlijst. Met de feitelijke auteur van de lijst, met name het Instituut voor Nederlandse Lexicologie, zal een auteurs-overdracht tot stand komen, waarbij het Instituut alleen het geestelijke auteursrecht (niet-overdraagbaar) behoudt. De Nederlandse Taalunie zal over alle verdere

rechten beschikken. Belangrijk hierbij is dat de Nederlandse Taalunie een intergouvernementele organisatie is en geen overheid op zich. De Taalunie beschikt immers niet over wetgevende bevoegdheden.

De juridische en auteursrechtelijke status van de nieuwe Woordenlijst is een bijzonder ingewikkelde aangelegenheid, aangezien er onder meer twee landen en een intergouvernementele organisatie bij betrokken zijn. De onderhandelingen en de juridische adviezen waarover hoger sprake, zijn op dit ogenblik nog niet afgerond. Het Comité van Ministers verwacht echter spoedig te kunnen beschikken over de concrete resultaten van deze besprekingen. Zodoende zal dan de besluitvorming terzake afgerond kunnen worden.

Ook over de verdeling van inkomsten vallen in de huidige fase van onderzoek nog geen definitieve uitspraken te doen. Wel wordt ervan uitgegaan dat de inkomsten niet alleen ten goede zullen komen van de uitgever(s) doch ook van de Nederlandse Taalunie. Deze inkomsten zullen eveneens aangewend worden voor de actualisering van de Woordenlijst en de voorbereiding van toekomstige edities, die dan in principe zelfbedruipend kunnen zijn.

Er is nog geen definitief zicht op het budget van het totale project. Dit overzicht zal er pas zijn zodra het bovengenoemde voorstel over de juridische en financiële vormgeving van de samenwerking klaar is.

De officiële opdracht aan het Instituut voor Nederlandse Lexicologie is voorzien voor september 1994. De oplevering van het basisbestand kan volgens het Instituut alvast geschieden voor de zomer van 1995, zodat de nieuwe Woordenlijst in principe in de zomer van 1995 voor uitgave beschikbaar kan zijn. Hierbij dient aangestipt te worden dat de inhoudelijke voorbereiding van het bestand niet afhankelijk is van de juridische status van de nieuwe Woordenlijst noch van de commerciële aspecten ervan.

Verder zijn er op dit ogenblik geen factoren die de uitvoering van het besluit van het Comité van Ministers inzake de spelling, binnen het eerder aangegeven tijdschema, in het gedrang brengen.

Vraag nr. 141
van 25 mei 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radio 1 — Vlaams Blok een racistische partij genoemd in het programma De Lange Mars

In de Radio 1-uitzending De Lange Mars van 20 november 1993 noemde de BRTN-presentator het Vlaams Blok een racistische partij en dit tijdens het deel dat betrekking had op een manifestatie van Objectief 479.917 en die tegen de verkiezingsuitslag van 24 november 1991 gericht was.

Objectief 479.917 is een mantelorganisatie van de extreem-linkse PVDA. Kan het dat de openbare omroep manifestaties, die door deze club op het getouw gezet worden, helpt promoten ?

Zo ja, had ik graag vernomen of nog andere meta- of para-politieke verenigingen van deze service vanwege

de BRTN beroep kunnen doen en welke voorwaarden hiervoor vereist zijn ?

Kan het dat een BRTN-medewerker op antenne een partij die in de Vlaamse Raad zetelt en de vierde grootste van Vlaanderen is, zomaar racistisch noemt ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat presentator Fred Brouwers tijdens het bedoelde gesprek enkel een lapsus van zijn gesprekspartner Riet Dhont heeft rechtgezet.

De kwestieuze passage luidt als volgt :

Presentator : “Op 24 november heeft in de Arenahal van Deurne het feest voor gelijke rechten plaats. Riet Dhont die weet er meer over en is derhalve ook hier. Het is geen politieke meeting direct hé.. . of indirect misschien wel”.

Riet Dhont : “Direct, indirect, ‘t is te zeggen wij houden voor de tweede maal een enorm groot feest in de Arenahal in Deurne op 24 november, de herdenking van de bewuste zwarte zondag van 1991 waarbij de — het Vlaams Blok en andere anti-racistische partijen niet minder 479.000.. .”.

Presentator : “Racistische partijen bedoel je”.

Riet Dhont : “Wat heb ik gezegd ?”.

Presentator : “Anti-racistische”.

Riet Dhont : “Racistische partijen”.

De presentator verbetert dus een lapsus van de geïnterviewde.

Dat objectief 479.917 een mantelorganisatie van de extreemlinkse PVDA is, is een bewering van het geachte lid. In elk geval is het niet zo dat de openbare omroep de manifestaties van deze organisatie helpt promoten. Muzikale manifestaties met een zekere culturele relevantie worden op Radio 1 aangekondigd, ongeacht de aard of de herkomst van de organisatoren. Alleen wanneer zeer duidelijke partijpolitieke bedoelingen aanwezig zijn, kan dit niet. Dat was hier niet het geval. Het bewuste feest paste immers in de doelstelling van het programma : muzieken allerhande met elkaar confronteren. Het grootste deel van het gesprek ging trouwens over de muzikale inhoud van de manifestatie.

Vraag nr. 145
van 30 mei 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Berichtgeving over de Franstalige 1 mei-vieringen

Tijdens de 1 mei-vieringen van dit jaar werd door de Vlaamse socialistische voormannen voornamelijk gepleit voor wat zij solidariteit noemen. De toespraken tijdens de Waalse manifestaties die naar aanleiding van het feest van de arbeid plaatsgrepen waren daar tegenover zeer communautair geladen. In Brussel bijvoor-

beeld sprak PS-voorzitter Busquin over de band die de hoofdstad noodzakelijk aan Wallonië verbindt en die tot doel heeft te vermijden dat ze door de Vlamingen zou ingenomen worden.

Op Radio 1 werden wij op 1 mei tijdens de **nieuwsuitzendingen** van 13 uur zowel van de Vlaamse 1 mei-vieringen als van de Franstalige manifestaties hieromtrent geïnformeerd. De luisteraar kon zelfs enkele zinsneden uit de toespraak van Busquin horen.

Het TV-journaal van half acht vond het echter niet nodig de kijker te laten kennismaken met de standpunten die de PS-kopstukken op 1 mei ingenomen hadden. Er werd tijdens gans deze nieuwsuitzending met geen woord gerept over de 1 mei-vieringen in Wallonië en Brussel. Er werd nochtans wel aandacht besteed aan de 1 mei-optocht in Moskou en Sarajevo.

Waarom mochten de Vlaamse TV-kijkers door de BRTN niet geïnformeerd worden door de teneur van toespraken op de Franstalige 1 mei-vieringen ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Radio- en televisieberichtgeving kunnen niet zomaar met elkaar worden vergeleken. Alleen al het feit dat er meer nieuwsuitzendingen zijn op de radio zorgt voor een andere aanpak. Voor de 1 mei-vieringen heeft het televisiejournaal dezelfde criteria gehanteerd als voor Rerum Novarum.

Er wordt in de eerste plaats aandacht besteed aan het gebeuren in Vlaanderen. Zo werd er dit jaar een verslag gemaakt van de vieringen waar de socialistische voormannen aan bod kwamen. De manifestaties in het Franstalige landsgedeelte komen maar in aanmerking als er echt nieuwe uitspraken worden gedaan. Dat was dit jaar niet het geval.

De buitenlandse 1 mei-vieringen zijn een traditie. De BRTN had dit jaar een eigen verslag van zijn correspondent in Moskou, en het feit dat de viering in Sarajevo kon doorgaan was op zichzelf al opmerkelijk.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 140
van 20 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

ARGO — Politiek akkoord

Het politiek akkoord betreffende de ARGO, in 1988 overeengekomen tussen CVP, SP, PVV en VU, en als tekst politiek één geheel vormend met het ontwerp van het bijzonder decreet betreffende de ARGO, voorzorg in hoofdstuk VI, punt 3.7 :

“Daarenboven zal de statutaire aanstelling in de scholen en scholengroepen in een beperkte kern MVD-personeel binnen de gegeven budgettaire middelen voorzien worden.”

1. In hoeverre is 67 maanden na dit politiek akkoord werk gemaakt van dit onderdeel ?
2. Desgevallend, wat is de reden waarom dit punt nog steeds niet is uitgevoerd ?

Antwoord

In toepassing van de bepalingen van artikel 30 van het onderwijsdecreet van 5 juli 1989 bepaalt de Vlaamse regering, na advies van de Centrale Raad van de ARGO, het maximum aantal vastbenoemde personeelsleden in de categorie van het meestersvak- en dienstpersoneel in het Gemeenschapsonderwijs.

Op 20 juni 1991 deelde de Centrale Raad van de ARGO aan wijlen de heer D. Coens, toenmalig Gemeenschapsminister van Onderwijs, zijn advies mee betreffende de samenstelling van een kern van vastbenoemd meesters-, vak- en dienstpersoneel.

Dit advies omvatte een voorstel betreffende samenstelling van een beperkte kern van statutair meesters-, vak- en dienstpersoneel in het Gemeenschapsonderwijs, alsmede een voorstel tot opbouw van deze kern.

In zijn advies stelde de Centrale Raad voor de vaste kern meesters-, vak en dienstpersoneel jaarlijks vast te leggen, rekening houdend met :

- het maximum aantal personeelsleden dat in de categorie meesters-, vak- en dienstpersoneel in het Gemeenschapsonderwijs mag worden benoemd (1881) ;
- de voorgestelde-normen gebaseerd op de vitale functies in de scholen die deel uitmaken van de betrokken lokale raad.

Daarnaast zou de Centrale Raad de minimale vaste kern per lokale raad bepalen.

Tevens werden ten behoeve van de lokale raden een aantal spelregels voorgesteld, voor het geval dat het aantal vastbenoemde leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel groter zou zijn dan wel kleiner dan de minimale vaste kern van die lokale raad.

Voormeld advies heeft destijds niet geleid tot definitieve conclusies, mede omwille van de technische problematiek inzake de definiëring van het begrip “vaste kern”, en de effecten daarvan op zowel het organieke als personeelsstatutaire vlak. Zo is duidelijk dat deze effecten fundamenteel zullen verschillen naargelang de “vaste kern” wordt gerelateerd aan het Gemeenschapsonderwijs in totaliteit, aan elk van de lokale scholengroepen of aan elke individuele school.

Verder moeten criteria worden bepaald die weliswaar enerzijds de stabiliteit van een vast contingent waarborgen, doch die anderzijds ook een logische kwantitatieve evolutie garanderen, bijvoorbeeld in verhouding tot het aantal scholen en de schoolgrootte. In dat verband zal ook de discretionaire bevoegdheid van de Centrale Raad van de ARGO duidelijk moeten omschreven

worden. Op het personeelsstatutaire vlak moet onder meer een oplossing gebracht worden voor bijvoorbeeld de bevorderingsmogelijkheden van het personeel binnen de vaste kern, welke van voornoemde organieke optiek ook wordt gekozen. Bovendien stelt zich onder andere het probleem van de rechtspositie van vastbenoemd personeel dat buiten de kern valt, doch dat niet als boventallig kan worden beschouwd en dus evenmin terbeschikking wordt gesteld wegens ontstentenis van betrekking. Over het geheel van deze problematiek, die niet ontdaan is van technische complexiteit, worden terug de werkzaamheden en het noodzakelijk overleg opgestart die tot sluitende oplossingen moeten leiden.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 68
van 2 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

Bertem — Restauratie orgel

De kerk en het orgel van de Sint-Pieterskerk te Bertem zijn beschermd sinds 1 februari 1937. Inzake de restauratie van het orgel zijn er blijkbaar problemen. In 1983 gelastte de kerkfabriek Sint-Pieter een orgeldeskundige met de opmaak van een restauratiedossier. Dit ontwerp werd op 5 juli 1987 goedgekeurd door de kerkfabriek, samen met de raming ten bedrage van 5.351.806 frank (BTW inclusief). Op 1 mei 1990 verzocht het bestuur Monumenten en Landschappen om het dossier aan te passen en te kaderen in een globaal project. Op 7 april 1991 nam de kerkraad in verband hiermee een nieuwe beslissing waarbij de restauratie van het orgel op 3.057.047 frank geraamd werd. Op 19 februari 1993 stuurde het bestuur Monumenten en Landschappen het dossier terug voor actualisatie. In februari 1993 meldde de directeur van het bestuur Monumenten en Landschappen aan de diensten van de provincie Brabant dat de restauratie van het orgel zou gebeuren door een medewerker van de Stichting van Monumenten en Landschappen, onder deskundige leiding van de heer Fauconnier, ambtenaar bij het bestuur Monumenten en Landschappen en orgeldeskundige.

De restauratie zou kosteloos uitgevoerd worden met uitzondering van de aankoop van materialen die nodig waren voor de uitvoering. Bij mijn weten heeft de Stichting van Monumenten en Landschappen geen medewerker die orgelrestauraties kan uitvoeren.

1. Wie is het opdrachtgevend bestuur van deze orgelrestauratie ?
2. Wat is de datum van de toestemming van de kerkfabriek en de datum van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ?
3. Hoe verklaart de minister het verschil van meer dan 2 miljoen frank tussen de raming van 5 juli 1987 en die van 7 april 1991 ?

4. Waarom werd het dossier op 19 februari 1993 teruggestuurd ?
5. Wat is de uiteindelijke kostprijs van de orgelrestauratie en in hoeveel subsidie is er voorzien ?
6. Wie maakte het ontwerp van de uiteindelijke restauratie op ?
7. Wat is de timing van de werkzaamheden ?
8. Wanneer verleende de minister van justitie toestemming tot het uitvoeren van de werkzaamheden ?
9. Waarom werd afgezien van het oorspronkelijke project en de restauratie toevertrouwd aan de Stichting Monumenten en Landschappen ? Welke garanties heeft de minister dat de restauratie van dit beschermd orgel door de Stichting Monumenten en Landschappen vakkundig gebeurt ?

Antwoord

1. Volgens inlichtingen ingewonnen bij het gemeentebestuur van Bertem, is de kerkfabriek opdrachtgever van de restauratiewerken aan het orgel van de Sint-Pieterskerk.
2. Aangezien er voor de restauratiewerken geen restauratiepremie werd aangevraagd, zijn de administratieve gegevens van dit dossier, onder meer met betrekking tot de gunning van deze werken, mij niet bekend.
3. Naar verluidt zou het verschil tussen beide ramingen het gevolg zijn van de restauratie-optie : in het ene geval zou gerestaureerd worden naar de oude toestand, in het andere zou de restauratie worden uitgebreid door het toevoegen aan het orgel van een nieuw Positief-werk. Het ligt echter niet in mijn bevoegdheid noch verantwoordelijkheid om een verklaring te geven over het verschil van de geraamde bedragen.
4. Het bestuur Monumenten en Landschappen heeft het dossier op 19 februari 1993 teruggestuurd om het te doen aanpassen aan zijn bemerkingen, met name wat de overbodigheid betreft van de toevoeging van een nieuw Positief-werk.
5. Er werd enkel een restauratiepremie aangevraagd en toegekend voor de werken aan de vloer en de vloerverwarming. Voor werken aan het orgel werd geen restauratiepremie aangevraagd. Ik kan mij dan ook niet uitspreken over de uiteindelijke kostprijs van de restauratie. Op 14 april 1994 heeft de kerkfabriek bij mijn bestuur Monumenten en Landschappen een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een onderhoudspremie. De onderhoudswerken worden geraamd op 735.653 frank. Over de toekenning van een onderhoudspremie overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 16 september 1992 werd nog geen beslissing genomen.
6. Het is mij niet bekend dat er voor de restauratiewerken een ontwerp werd opgemaakt. Voor deze werken, die in eigen beheer worden uitgevoerd, zou gebruik gemaakt worden van de inventarisfiche, gepubliceerd in de inventarisreeks "Het historisch or-

gel in Vlaanderen” (arrondissement Leuven) en richt men zich naar de algemeen geldende “regels der kunst”.

7. De restauratiewerken zijn bijna beëindigd.
8. Of de minister van Justitie toestemming heeft verleend, is mij niet bekend. De vraag of bepaalde werken de uitoefening van de eredienst zouden kunnen hinderen is een zaak van de federale regering.
9. Het staat de opdrachtgever uiteraard vrij om van oorspronkelijke projecten af te zien en de medewerking te vragen van privé-verenigingen. Het overheidstoezicht op de naleving van de beschermingsvoorschriften en op de vakkundige uitvoering van restauratiewerken aan beschermde monumenten geldt zowel voor werken die zonder als voor werken die met een premie van het Vlaamse Gewest worden uitgevoerd.

In casu worden de werken opgevolgd door een daartoe bevoegd inspecteur van het bestuur Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 82
van 28 maart 1994
van de heer A. VERLINDEN

's Hertogenmolens te Aarschot — Restauratie

's Hertogenmolens, gebouwd op de Demer te Aarschot, is een uniek monument in België en naar verluidt ook in Europa. In een poging dit monument van het volledig verval te redden, heeft de VZW Watermolens 't SAP in samenwerking met het stadsbestuur en in het kader van de erkenning van het Hageland als plattelandzone, bij het toenmalige nationale departement van Openbare Werken, een project ingediend (1990), dat harmonisch paste in het geheel van de omgeving, met name het Aarschotse Begijnhof. Dit project werd vervolledigd door een maquette. De toenmalige nationale minister van Openbare Werken kwam ter plaatse het project onderzoeken en bespreken. Alles liet vermoeden dat een snelle en goede afloop mocht verwacht worden.

Ondertussen heeft blijkbaar de staatshervorming een gunstige ontwikkeling belemmerd. Navraag bij de diensten van Monumenten en Landschappen van de Vlaamse regering heeft aangetoond dat 's Hertogenmolens nog steeds federaal bezit is en dus nog niet aan het Vlaamse Gewest overgedragen werd.

Daarom had ik graag antwoord gekregen op volgende vragen, die ik zowel op federaal niveau als op het niveau van de Vlaamse regering stel :

1. Is de minister van oordeel dat dit uniek monument van het volledig verval moet worden gered ?
2. Dient hiertoe het initiatief uit te gaan van de federale of van de Vlaamse regering of van beide ?
3. Binnen welke redelijke termijn mogen terzake initiatieven verwacht worden, rekening houdend met de ernstige aantasting van de fundamente van deze watermolen ?

4. Maakt dit project van de VZW Watermolens 't SAP nog een kans om aanvaard te worden ? Zo niet, waarom ?

Antwoord

1. Het geheel van de 's Hertogenmolens te Aarschot is inderdaad een uniek monument dat van volledig verval moet gered worden.
2. en 3. Het antwoord op deze vragen behoort tot de bevoegdheid van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, bevoegd voor het vermogensbeheer.
4. Een project opgemaakt door de VZW TSAP verdient zeker alle aandacht en zal vanuit een positieve instelling worden onderzocht. Uiteraard zal een uiteindelijke beslissing dienaangaande berusten op de evaluatie van onder meer de financiële planning en haalbaarheid.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 90
van 30 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

Migrantenbeleid — Middelen om de aangekondigde initiatieven te verwezenlijken

Op 26 januari ll. werd in de schoot van de Vlaamse Raad beraadslaagd over de beleidsbrief Migrantenbeleid. Afgezien van het feit dat deze beleidsnota geen enkele actualiteitswaarde meer bezat, kondigde de minister in haar antwoord een aantal opmerkelijke initiatieven aan. Zo ondermeer de hervorming van het Vlaams Centrum voor de Integratie van Migranten (VCIM), het informatiebeleid, de tewerkstellingskansen, de erkenning en subsidiëring van migrantenorganisaties, een “voorrangsbeleid”, en het bijkomend wetenschappelijk onderzoek.

1. Welke extra middelen zullen in 1994 verder uitgetrokken worden, om de doelstellingen verwoord in de beleidsnota van de minister, uit te voeren ?
2. Op welke posten van de begroting, zijnde de verschillende domeinen waarvoor de Vlaamse regering bevoegd is (onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, cultuur, etc.. .), zijn daartoe reeds middelen ingeschreven ?
3. Kan de minister een overzicht geven, op basis van de begroting 1994, hoeveel en welke middelen op de diverse posten worden uitgetrokken ?

Antwoord

Zoals ook gesteld in de beleidsbrief “Migrantenbeleid” heeft de Vlaamse regering geopteerd voor een “inclu-

sief' beleid. Het integratiebeleid is vooral een intensifiëring van het algemene beleid in de desbetreffende sectoren. Het is dus meer een verbijzondering van het sectorieel beleid dan een intersectorieel afstemmen van beleidsmaatregelen. Bijgevolg ligt de verantwoordelijkheid voor het migrantenbeleid — ook de financiële — niet bij één minister, maar bij iedere minister voor zijn of haar domein.

Als Vlaams minister van Financiën en Begroting ben ik overigens, samen met mijn collega's, niet ingegaan op de vraag van de Interdepartementale Commissie Migranten die in haar vooruitgangsrapport van april 1992 het voorstel had geformuleerd om een horizontaal programma "M(igrantenbeleid)" in te voeren binnen de begroting. Dit horizontaal programma zou mijns inziens alleen maar aanleiding geven tot ghetto-vorming binnen de begroting. Wat wij beogen is integratie, geen ghetto-vorming, niet in de samenleving en niet in de begroting.

Ik kan u wel de cijfers geven voor de categoriale voorzieningen die gericht zijn op het voorkomen of wegwerken van achterstand en achterstelling en die in 1994 ingeschreven zijn op :

- a) programma 41.7, Maatschappelijk Welzijn :
- 3311) Subsidies aan diensten en instellingen met culturele en etnische minderheden, alsmede in het kader van de gezinshereniging : 27,3 miljoen Fr.
  - 3313) Subsidie aan het Overlegcentrum voor Integratie van Vluchtelingen VZW (OCIV) : 10,4 miljoen Fr.
  - 3314) Subsidie voor de aanmoediging, organisatie en ontwikkeling van integratie-activiteiten : 164,3 miljoen Fr.
  - 4306) Subsidies aan openbare diensten en instellingen werkend met culturele en etnische minderheden : 49,1 miljoen Fr.
- b) Programma 35.4, Algemene Organisatie Onderwijs :
- Migrantenbeleid :
- 003) voorziening voor onderwijs t.o.v. migranten : 768,5 miljoen Fr.
  - 1239) projecten onderwijsvoorrang : 109,1 miljoen Fr.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 92
van 30 mei 1994
van de heer H. Olaerts

Voeren — Positieve discriminatie van Vlamingen

Luidens persberichten is het vandaag, anno 1994, een

stuk moeilijker om in Voeren te leven als Vlaming dan als Luiksgezinde. Nochtans herinneren we ons **allemde** verschillende beloften, ondermeer in 1987 door een aantal partijvoorzitters, om de Vlamingen in Voeren positief te discrimineren.

1. Kan de minister een overzicht geven van de maatregelen die de Vlaamse regering nam om de Vlaamse Voerenaars positief te discrimineren ?
2. Welke maatregelen voorziet de Vlaamse regering opdat het in de toekomst gemakkelijker wordt om te leven als Vlaming in Voeren ?

Vraag nr. 100
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Bevolkingsgroei in ontwikkelingslanden en rol van de vrouw

In hoofdstuk vijf van Agenda 21 wordt de nadruk gelegd op de positieve bevolkingsgroei in ontwikkelingslanden en op de centrale rol van de vrouw en haar emancipatie daarin. Een concreet actiepoint ter uitvoering van dit hoofdstuk is het ontwerpen van een geïntegreerd beleid inzake groei, milieu en bevolkingsontwikkeling en de uitvoering van geïntegreerde programma's. Hiertoe dient onderzoek te worden verricht met betrekking tot de te verwachten evolutie van de bevolking, en met betrekking tot de vraag of een inkrimping op lange termijn van de bevolking wenselijk en/of noodzakelijk is in functie van het streven naar duurzame ontwikkeling. Wanneer een inkrimping wordt voorspeld of wordt nagestreefd dienen programma's te worden opgesteld om de problemen op te vangen die hieruit, alsook uit de daaraan gerelateerde vergrijzing, voortspruiten. Bovendien dient binnen het kader van dit hoofdstuk en het ontwerpen van een geïntegreerd bevolkingsbeleid onderzoek te worden verricht op het vlak van stadsontwikkeling en moeten de verbanden worden onderzocht tussen het ziektebeeld en mortaliteit enerzijds en ziekte- en doodsoorzaken en de diverse vormen van milieuverontreiniging anderzijds.

1. Welke initiatieven werden door de minister-president reeds genomen ter uitvoering van hoofdstuk vijf van Agenda 21 ?
2. Welk wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de verwachten evolutie van de bevolking en met betrekking tot de vraag of een inkrimping van de bevolking wenselijk en/of noodzakelijk is in functie van het streven naar duurzame ontwikkeling wordt momenteel reeds in Vlaanderen gevoerd ? Welk onderzoek wordt in dit verband nog gepland en voorbereid ?
3. Welk wetenschappelijk onderzoek wordt momenteel in Vlaanderen uitgevoerd op het vlak van stadsontwikkeling ? Wordt verder onderzoek in dit verband gepland en/of voorbereid ?
4. Welk wetenschappelijk onderzoek wordt momenteel in Vlaanderen uitgevoerd naar het verband tussen morbiditeit en mortaliteit en ziekte- en doodsoorzaken en de diverse vormen van milieuverontreiniging anderzijds ? Wordt verder dergelijk onderzoek gepland en/of voorbereid ?

Vraag nr. 101
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen

In hoofdstuk zes van Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in verkeersongevallen, kinderen vrouwen mishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg.

Een concreet actiepoint ter uitvoering van hoofdstuk zes van Agenda 21 is de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium met nadruk op interdisciplinair onderzoek en dito opleiding. In concreto moet onder andere wetenschappelijk onderzoek inzake de gecombineerde effecten van verschillende pollutanten en de impact van blootstelling aan deze pollutanten gestimuleerd worden.

1. Welke concrete initiatieven werden door de minister-president reeds genomen ter uitvoering van hoofdstuk zes van Agenda 21 ?
2. In hoeverre wordt dergelijk wetenschappelijk onderzoek en de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium gestimuleerd en gepland ?

Vraag nr. 102
van 7 juni 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Verplaatsing Delacre en Vlaamse ontslagen bij Louis Depoortere — Stand van zaken in beide dossiers

In een brief van 10 juli 1992 antwoordt de minister mij op mijn vragen over de verplaatsing van het bedrijf Delacre naar het Waalse Lambermont, dat de administratie van de minister opdracht zal geven een bedrag van circa 5 miljoen frank terug te vorderen. Graag kende ik de stand van zaken in dit dossier.

Eveneens in het kader van de Wallonisering van Vlaamse bedrijven vroeg ik in januari 1993 meer informatie over de situatie bij de tapijfabrikant Louis Depoortere. Meer specifiek blokletterde de Waalse pers toen dat de maatschappelijke zetel van deze onderneming naar Moeskroen zou verhuizen, dat, eveneens binnen één jaar na die verhuis, twee andere werkplaatsen van de groep eveneens naar Wallonië moesten worden overgebracht en dat de 600 af te danken personeelsleden allen Vlamingen moesten zijn. Kan de minister mij zeggen of ondertussen al deze Waalse eisen werden ingewilligd ?

Vraag nr. 103
van 10 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Fishlink-motie van 7 juli 1993 — Uitvoering

Op 24 juni hield ik een actuele interpellatie over de werkwijze van de participatiemaatschappij Fishlink, een GIMV-dochter. Daarop antwoordde de minister dat de vraag moet worden gesteld of de overheidsinstelling heeft gehandeld binnen haar doelstellingen en of daarbij de normale regels van bestuur werden gevolgd.

Op 7 juli 1993 heeft de Vlaamse Raad unaniem onze motie goedgekeurd waarbij de Vlaamse regering werd verzocht een grondig onderzoek in te stellen naar de werkwijze van Fishlink, en ter zake een evaluatieverslag en een financiële eindbalans aan de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad voor te leggen.

Anderzijds blijkt meer dan 100 miljoen frank gemeenschapskapitaal via Fishlink in handen te zijn gevallen van een 20-tal Nederlandse reders, en is het overwegen van een terugvordering wenselijk, teneinde dit kapitaal opnieuw te kunnen investeren in onze Vlaamse visserij.

1. Werd het onderzoek naar de Fishlink-werkwijze reeds afgerond, en zo ja, op welke datum ?
2. Werd er reeds een financiële eindbalans van de Fishlink-zaak opgemaakt, en zo ja, wat is het eindcijfer daarvan ?
3. Wanneer zal het evaluatieverslag van de eindbalans aan de commissie worden voorgelegd ?
4. Op welke wijze zal het gemeenschapskapitaal dat naar Nederlandse reders is gegaan, worden teruggevorderd, en welke stappen werden reeds ondernomen om dit in uitvoering te stellen ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 283
van 6 juni 1994
van de heer J. PEETERS

N13 Ring in Herentals — Herinrichting kruispunten

De herinrichting van de kruispunten van de N13 Ring in Herentals is een reeds lang aanslepend probleem.

1. Zijn deze werken opgenomen in de planning voor de nabije toekomst ? Zo ja, voor wanneer ?
2. Welke bedragen worden daarvoor uitgetrokken ?
3. Wat zijn de voornaamste ingrepen die in deze werken gepland zijn ?

Vraag nr. 284
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Aandacht aan milieuvriendelijke transportmiddelen —
Maatregelen om meer gebruik te maken van het spoor

Spoorlijn 52 heeft een spoorafkapping voor de bediening van aanpalende bedrijven zoals de Electrabelcentrale, enkele oliebedrijfjes en Metallurgie. Ook het bedrijf Bekaert heeft een eigen verbinding met lijn 52. Nu vervoert Bekaert haar grondstoffen via lijn 52 tot Boom. In Boom worden al deze ladingen op vrachtwagens overgeladen en naar Hemiksem gebracht. Dit betekent dat er gemiddeld 20 à 30 vrachtwagens per dag de verschillende dorpskernen tussen Boom en Hemiksem doorkruisen en dit terwijl dit transport het eigen bedrijf reeds per spoor heeft gepasseerd.

Anderzijds staat in Vlaanderen in Beweging, maart 1994 "dat er extra aandacht moet worden geschonken aan milieuvriendelijke transportmiddelen als het spoor en de binnenvaart".

Welke maatregelen neemt de minister vanuit de vermelde optie om de genoemde bedrijven ertoe te brengen meer gebruik te maken van het spoor ?

Vraag nr. 285
van 6 juni 1994
van de heer J. DE ROO

Bevaarbaar maken van verruimde afleidingskanaal van
Leie tussen Schipdonk en Zeebrugge — Gegevens

In het geïntegreerd voorstel betreffende het Vlaams Infrastructuurplan treffen we onder het streefprogramma (vanaf 2000) de versterking van het economisch draagvlak.

Voor de binnenvaart behelst het voorstellen van het strategisch programma na 2000. In hoofdzaak betekent dit voor onze streek de doortrekking naar Zeebrugge op 4000 ton gabariet. Het omvat het bevaarbaar maken van het verruimde afleidingskanaal van de Leie tussen Schipdonk en Zeebrugge, dit in het kader van het project Seine-Nord. De uitgave wordt geraamd op 4 miljard frank.

1. Kan de precieze begin- en einddatum van de werken worden aangegeven ?
2. Kan tevens worden aangegeven welke werken uitgevoerd zullen worden ten einde het verruimde afleidingskanaal bevaarbaar te maken ?
3. Indien mogelijk had ik graag een overzicht ontvangen van de verschillende te nemen stappen.

Vraag nr. 286
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Kruispunt Boomse Steenweg met Pierstraat —
Ondertunneling

De minister gaat het kruispunt van de Boomse Steenweg met de Pierstraat ondertunnelen. Anderzijds

schrijft de minister in Vlaanderen in Beweging, maart 1994 "Als het even kan, verdient de rotonde dan ook de voorkeur."

1. Waarom wordt geen rotonde aangelegd om dit kruispunt veilig te maken ?
2. Welke maatregelen neemt de minister opdat de kruispunten met onder meer de Langlaarsteenweg en de Kontichse Steenweg niet even dodelijk worden als het kruispunt van de Pierstraat nu ?
3. In welk globaal concept past de ondertunneling ?

Vraag nr. 287
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Onveiligheid Boomse Steenweg — Maatregelen

"Een beetje minder auto voor een beetje meer mobiliteit, dat is de keuze die we willens nillens moeten maken". Dat schrijft de minister in Vlaanderen in Beweging, maart 1994.

De Boomse Steenweg wordt geteisterd door dodelijke verkeersongevallen, door files, met andere woorden door "teveel" auto.

Welke maatregelen neemt de minister om het principe van Vlaanderen in Beweging hard te maken in de regio van de Boomse Steenweg ?

Vraag nr. 288
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Onveiligheid fietspaden langs Boomse Steenweg —
Maatregelen

De fietspaden langs de Boomse Steenweg zijn bijzonder onveilig onder meer omdat ze voortdurend gekruist worden door auto's die naar (distributie) bedrijven afslaan.

Welke maatregelen neemt de minister om de betrokken fietspaden veiliger te maken ?

Vraag nr. 289
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Industrieterrein Krekelenberg — Ontsluiting

De minister heeft gezegd dat het industrieterrein Krekelenberg via de weg zal worden ontsloten. Op 30 mei zei de minister in de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer van de Vlaamse Raad dat de aanvang van de werken te verwachten is voor begin 1995.

Anderzijds stelt Vlaanderen in Beweging in maart 1994 "dat er extra aandacht moet worden geschonken aan milieuvriendelijke transportmiddelen als het spoor en de binnenvaart". Hoe wordt Krekelenberg via spoor (52) en binnenvaart ontsloten ? Welke maatregelen worden getroffen opdat op de eerste plaats van deze transportmodi gebruik wordt gemaakt ?

Vraag nr. 290
van 6 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

N296 Westkapelle-Maldegem — Verbinding met Zeebrugse achterhaven

Tijdens een informatievergadering op donderdag 19 mei ll. werd door het gemeentebestuur van Knokke-Heist en de verkeersconunissie van Zeebrugge een nieuw tracé voorgesteld voor de verbinding van de Zeebrugse achterhaven met de N296 Westkapelle-Maldegem, zijnde de oostelijke ontsluiting van de Zeebrugse Haven.

Opmerkelijk is dat de nieuwe weg geen gebruik meer maakt van de bestaande N67 Westkapelle-Dudzele en een heel eind ten zuiden van de dorpskom van Westkapelle wordt gepland. Hierdoor moet niet alleen een heel stuk landbouwgebied onteigend worden, maar ook het natuurkerngebied ten zuiden van Westkapelle wordt rechtstreeks bedreigd. Ondertussen zijn reeds opmetingen op het tracé uitgevoerd, en dit terwijl niet alle betrokken landbouwers op de hoogte werden gesteld.

1. Is het nieuwe tracé, voorgesteld door het gemeentebestuur van Knokke het definitief tracé dat door het ministerie van Openbare Werken wordt aangehouden ? Zo ja, wanneer werd dit beslist ? Werd hiervoor een MER-rapport opgesteld ? Welke plaatselijke instanties werden hierbij geraadpleegd ? Zo nee, welk is het tracé dat op dit ogenblik door Openbare Werken wordt aangehouden ? En hoe reageert dan het ministerie op de mededeling van het Knokse gemeentebestuur ?
2. Is het mogelijk dat metingen voor een tracé op het terrein worden uitgevoerd zonder dat de betrokken landbouwers en bewoners hiervan vooraf op de hoogte worden gebracht ?
3. Indien het ministerie het nieuwe voorstel steunt, welke argumentatie voert men dan aan om niet maximaal gebruik te maken van de bestaande weg Dudzele-Westkapelle en om zo ver ten zuiden van de kern van Westkapelle te gaan ?
4. Welk statuut zal de verbindingsweg uiteindelijk krijgen : autoweg, viervaksbaan of tweevaksbaan ? Welke maatregelen zullen er worden genomen om de snelheid beperkt te houden en de lawaaihinder voor de omgeving tot een minimum te beperken ?

Vraag nr. 291
van 6 juni 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

IJzer — Herwaarderung

Tot mijn ergernis stel ik vast dat de oevers van de IJzer, voornamelijk tussen de Uniebrug en Diksmuide, meer en meer gebetonneerd worden. Deze werken worden blijkbaar in versneld tempo voortgezet, na de grote overstroming van eind 1993.

Het kanaliseren van de stroom met betonnen elementen strookt geenszins met de algemene consensus ter

herwaarderung van de IJzer, zoals vervat in het grensoverschrijdende project IJzer/Yser : wisselstroom voor een streek. Het plaatsen van betonnen oeververdediging blijft een aanslag op de landschappelijke waarde van de IJzer en zijn vallei. Goed ontwikkelde rietkragen en dicht wilgenstruweel, een uitstekend biotoop voor oevervegetatie en vele soorten broedvogels, worden door de betonnen elementen immers onherroepelijk vernietigd. Wilde rietkragen op de IJzer met tot op de boordrand grazende koeien zijn nochtans zowel naar natuurwetenschappelijke waarde als naar toeristisch belang onvergelykbaar. Maar van die idyllische zichten zal welhaast niets meer overschieten.

Anderzijds stellen we ook vast dat de weg op de linkeroever van de IJzer op sommige plaatsen meer op een expresweg dan op een landelijke dijkweg lijkt. Men gaat steeds maar voort met het plaatsen van stootbanden. De werken in de omgeving van de Dodengang zijn er de beste illustratie van. Waar iedereen de mond vol heeft over het geven van voorrang aan fietsers en wandelaars, wordt echter steeds meer en sneller autoverkeer mogelijk gemaakt.

1. Over welke afstand en waar werden langs de IJzer sedert de overstroming eind 1993 oevers gebetonneerd ? Hoe verdedigt de minister die werkwijze in het licht van de herwaarderung van de IJzer als groene rivier ?
2. Welke dergelijke betonningen worden in de toekomst nog gepland ? Of zal die methode worden geweerd ?
3. Welke (eigen of buitenlandse) alternatieven kan de minister voorstellen ? Zal men die alternatieve technieken toepassen ? Waarom desgevallend niet ?
4. Plegen de diensten van de minister overleg met het IJzerbekkencomité dienaangaande ?
5. Waarom wordt de weg op de linkeroever van de IJzer alsmaar breder ? Zijn nog meer dergelijke verbredingswerken gepland ? Waar ?
6. Hoe valt die verbreding (bv. tussen Uniebrug en Diksmuide) te rijmen met de kwaliteitsoptie voor rustig wandel- en fietstoerisme ?
7. Waarom worden over lange afstand stootbanden geplaatst ? Zijn nog meer dergelijke stootbanden gepland ? Waar en wanneer ? Meent de minister niet dat die stootbanden landschapsstorende elementen zijn ?

Vraag nr. 292
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Eigen baan bus Boomse Steenweg — Stand van zaken

Is het niet aangewezen dat bus 50 op de Boomse Steenweg een eigen baan krijgt ? Die zou ook door carpooiers kunnen worden gebruikt.

Worden er plannen in die zin uitgewerkt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 293
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verhoging maximumsnelheid — Invloed op Boomse Steenweg

De vele dodelijke ongevallen op de Boomse Steenweg worden bijna altijd veroorzaakt door te hoge snelheid. De federale minister van verkeer Elio di Rupo heeft al herhaaldelijk gepleit voor een verhoging van de maximum snelheid tot 130 km per uur op de autosnelwegen. Wellicht wordt die maximumsnelheid niet direct toegelaten op de Boomse Steenweg. Gevreesd moet worden dat de verhoging van de maximumsnelheid ook gevolgen heeft voor de snelheid op de Boomse Steenweg.

Is het niet gewenst dat de Vlaamse regering via het Interministerieel Comité voor Infrastructuur en Verkeer duidelijk stelt dat de verhoging van de maximumsnelheid niet gewenst is o.a. met verwijzing naar de onveiligheid op de Boomse Steenweg ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 294
van 7 juni 1994
van de heer W. PEETERS

Brug nr. 12 over Kempisch Kanaal in Schoten — Eventuele herbouw

Ik mag de minister herinneren aan mijn schriftelijke vraag nr. 48 van 19 november 1992, betreffende de vernieuwing van brug nr. 12 over het Kempisch Kanaal in Schoten.

In het antwoord van 16 maart 1993 schreef de minister onder meer : "In het kader van de begrotingsopmaak voor 1994 zal een substantiële verhoging van het krediet op de basisallocatie worden onderzocht. Afhankelijk van het resultaat van het onderzoek zal de herbouw van de brug al dan niet kunnen worden geprogrammeerd".

Alhoewel deze vraag enkel een lokaal belang schijnt te dienen zorgt het probleem toch voor ongenoegen van bruggebruikers uit de ganse regio, vandaar mijn vragen.

1. Werd in de begroting 1994 inderdaad de betreffende basisallocatie substantieel verhoogd ? Met welk bedrag ?
2. Voor wanneer werd de vernieuwing van de brug geprogrammeerd ?

Vraag nr. 295
van 7 juni 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Installatie vaste weegbruggen en mobiele aswegers — Stand van zaken

Op 22 oktober 1993 installeerde Openbare Werken een computergestuurde weegbrug in Wetteren, die kort

daarna in werking moest treden. Na Wetteren zouden nog acht vaste weegbruggen worden geplaatst en 4 mobiele aswegers zouden een vaste plaats toegewezen krijgen.

1. Hoeveel van de geplande weegbruggen werden geplaatst, en zijn in werking, waar, sedert wanneer, en gedurende welke periode respectievelijk uren ?
2. Waar werden de mobiele aswegers eventueel een plaats toegewezen, zijn in werking, sedert wanneer en welke periode respectievelijk uren ?
3. Welke zijn de eerste resultaten van de overwichtscontroles (naar nationaliteit, overgewicht, p.v.'s enzovoort) ?
4. Hoeveel weegbruggen zijn nog gepland, waar en wanneer ?
5. Hoeveel hebben de weeginstallaties gekost (installatie, functionering en bediening) ?

Vraag nr. 297
van 10 juni 1994
van de heer M. OLIVIER

Kruispunt De Prince in Kortrijk — Herinrichting

Het kruispunt De Prince (kruising N43 met Hellestraat-Ter Duinstraat) in Marke (Kortrijk) geldt als één van de gevaarlijkste verkeersknooppunten in de streek van Kortrijk. Op de N43 wordt door het doorgaand verkeer een aanzienlijke snelheid gehaald. Heelwat mensen — onder wie heelwat schoolgaande jeugd — dienen deze gevaarlijke rijksweg nochtans dagelijks te kruisen. Dit geeft aanleiding tot erg gevaarlijke verkeerssituaties.

De buurtbewoners hebben deze situatie dan ook herhaaldelijk aan de kaak gesteld door tal van acties.

Ook in de Kortrijkse gemeenteraad werden over deze verkeerssituatie tal van vragen gesteld en aangedrongen op een aanvaardbare oplossing.

Op 2 december 1993 werd de herinrichting van het kruispunt De Prince ook besproken op de bijeenkomst van de verkeerscommissie van de stad Kortrijk in aanwezigheid van de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Er werd door het ministerie beloofd om, in afwachting van een definitieve oplossing, de middengeleiders op proef aan te leggen met als doel zowel de oversteeklengtes als de snelheid te doen afnemen.

Gezien de bijzonder dringende situatie en de consensus rond de uitvoering van de werken is het wenselijk deze werken zo vlug mogelijk tot stand te brengen.

1. Gaat de minister akkoord met het voorstel van de administratie ?
2. Wanneer zullen de voorlopige werken worden uitgevoerd ?
3. Op hoeveel worden deze werken geraamd ?

Vraag nr. 298
van 10 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Fietspaden langs de gewestwegen — Convenant

Begin dit jaar werd de gemeenten de mogelijkheid aangeboden met het Vlaams Gewest een convenant af te sluiten inzake de aanleg van fietspaden langs de gewestwegen op hun grondgebied.

1. Welke gemeenten ondertekenden tot nu toe het fietspadenconvenant ?
2. Welk (globaal) investeringsbedrag ten laste van het gewest vertegenwoordigen de projecten die het voorwerp uitmaken van een convenant ?
3. Welke kwalitatieve criteria omtrent de ligging van het fietspad ten opzichte van de rijweg, de breedte van het fietspad, de bestrating, enzovoort worden gehanteerd bij het afsluiten van een convenant ?
4. Op welke wijze zullen de convenanten die het voorwerp uitmaken van een convenant worden verwerkt in het fietspadenprogramma ?
5. Wat met de fietspaden die niet het voorwerp uitmaken van een convenant, maar die om reden van verkeersveiligheid of het realiseren van aansluitende fietsnetwerken toch prioriteit zouden moeten genieten ?

Vraag nr. 299
van 10 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Doortochten langs de gewestwegen — Convenant

Begin dit jaar werd de gemeenten de mogelijkheid geboden met het Vlaams Gewest een convenant af te sluiten inzake de uitvoering van doortochtenprojecten op de gewestwegen op hun grondgebied.

1. Welke gemeenten ondertekenden tot nu toe het doortochtenconvenant ?
2. Welk (globaal) investeringsbedrag ten laste van het gewest vertegenwoordigen de doortochtenprojecten die het voorwerp uitmaken van een convenant ?
3. Wordt de Coördinatiecommissie Doortochten om advies gevraagd voor het ondertekenen van het convenant ?
4. Op welke wijze zullen de projecten die het voorwerp uitmaken van een convenant worden verwerkt in het doortochtenprogramma ?
5. Wat met de doortochten die niet het voorwerp uitmaken van een convenant maar om redenen van verkeersveiligheid en -leefbaarheid toch prioriteit zouden moeten genieten ?

Vraag nr. 300
van 10 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Plannen voor een nieuwe stuw op de IJzer in Nieuwpoort — Voorbereidende studies

In het recent door de Vlaamse regering goedgekeurd

Urgentieprogramma voor Waterbeheersing werd o.m. de bouw van een nieuwe stuw op de IJzer in Nieuwpoort gepland, ten einde de landbouwbevolking in de IJzervallei te kunnen beschermen voor verder overstromingsgevaar. De overstromingen in de IJzervallei rond de jaarwisseling 1993-1994 hadden immers uitgewezen dat de uitzonderlijke hoge neerslag niet op normale wijze langs de Nieuwpoortse sluisen was kunnen worden geloosd. De diensten van de minister trokken daaruit de conclusie dat een grotere stuw in Nieuwpoort een heruitgave van een overstromingsramp in de toekomst zou voorkomen.

Nochtans blijkt uit de studie uit 1957 Kunstmatige inundaties in Maritiem Vlaanderen van J. Leper, dat de IJzervallei reeds meer dan 600 jaar deze problematiek kent en beheerst, en wel door een combinatie van het waterbergend vermogen van de IJzerbroeken enerzijds, en het gelijktijdig gebruik van het hele sluisen- en kanalenstelsel in de IJzervallei anderzijds. Zo werd in periodes van grote wateroverlast de afwatering zowel via Nieuwpoort als via Duinkerke en Oostende gepland, door meermaals een gelijktijdig gebruik te maken van alle sluisen in Nieuwpoort, Fintele, Lo-Vaart, Veurne enzovoort die het bergend vermogen van alle krekken en kanalen konden gebruiken. Bij nader onderzoek van deze problematiek bij ambtenaren is gebleken dat de combinatie van de slibproblematiek en het gebrekkig onderhoud van de sluisen ervoor heeft gezorgd dat een aantal sluisen helemaal niet of maar onvolledig konden worden geopend, zodat een verspreide afvoer van het water slechts onvolledig kon gebeuren. De vraag moet derhalve worden gesteld in hoeverre het aanpakken van de slibproblematiek en de goede werking van alle sluisen niet prioritair dient te worden gesteld ten opzichte van het bouwen van een nieuwe sluis in Nieuwpoort.

1. Bestaat er een geïntegreerd of gecoördineerd afwateringsplan bij de diensten van de minister om de watermassa over alle sluisen stroomopwaarts te verdelen, zodat alle sluisen in Nieuwpoort gebruikt kunnen worden om maximaal te lozen, en zo ja, of dit plan tijdens de jaarwisseling 1993-1994 ook maximaal operationeel werd ?
2. Hebben het onderhoud enerzijds en het overmatig slib anderzijds ja dan neen verhinderd dat alle sluisen volledig werden gebruikt, en zo ja, welke conclusies werden daaruit getrokken ?
3. Werd er na de overstroming een gedetailleerde studie gemaakt over de lozingscapaciteit van alle bestaande sluisen, kanalen en krekken in de IJzervallei in relatie tot het afgenomen bergend vermogen van de broeken en met het oog op een eventuele noodzaak van een grotere sluis, en zo ja, wat waren de conclusies ervan ?
4. Op welke data en plaatsen, in welke hoeveelheden werden er op de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort in de laatste 50 jaar gebaggerd ?
5. Wat is de huidige afvoercapaciteit per uur van de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort, en wat zal de streefcapaciteit zijn na de uitbaggering ?
6. Op welke plaatsen zal het baggerslib uit de IJzer tijdens de baggering worden gestort ?

7. Werden er contacten gelegd met Frankrijk om na te gaan op welke wijze de aanvoer van water kan worden vertraagd, en zo ja, welke waren de resultaten ervan ?
8. Werden er contacten gelegd met het federale departement van Landbouw, alsmede met de provincie en de gemeenten om na te gaan welke technieken er gebruikt kunnen worden om de snelle watertoevoer af te remmen en welke waren de resultaten ervan ?

Vraag nr. 301
van 10 juni 1994
van de heer M. DIDDEN

Kruispunt uitrit A2 met verbindingweg Aarschot/Winge en Gelrodesebaan in Aarschot — Stand van zaken verkeerslichten

Naar ik verneem waren er verkeerslichten gepland aan de uitrit van de A2 in Aarschot op het kruispunt met de verbindingsweg Aarschot/Winge en op de Gelrodesebaan. Blijkbaar is dit project nog steeds niet uitgevoerd.

Wordt dit weerhouden in het meerjarenplan van het departement ?

Wat is de planning terzake ?

Welk bedrag is er voorzien ?

Is de begroting met betrekking tot dit bedrag reeds goedgekeurd ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 144
van 30 mei 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-Radio 1 — Publiciteit

Tijdens de week van 1 tot 8 mei stelde ik verschillende keren vast dat Radio 1 na de nieuwsuitzendingen publiciteit maakte voor een anti-kernenergie demonstratie van Green Peace.

Ging het hier om publiciteit vanwege Green Peace of een oproep vanwege de BRTN zelf ?

Zo het om publiciteit ging vernam ik graag of ze aan de normale prijs getarifeerd werd.

Kan het dat er op de BRTN publiciteit gemaakt wordt of opgeroepen wordt voor demonstraties en betogingen ?

Strookt dit met de deontologie van de publiciteit of de openbare omroep ?

De kernenergiesector van ons land heeft in een persmededeling geprotesteerd tegen deze oproepen. Kan de publiciteit op de openbare omroep een controversieel karakter hebben ?

Klopt het dat de stem die in het betrokken spotje gebruikt werd in feite een BRTN-stem was ?

Zo ja, strookt dit met de deontologie van de BRTN ?

Vraag nr. 147
van 30 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Verkeersbegeleiding via Studio Brussel — Problemen

Naar verluidt is Studio Brussel de zender die voortaan instaat voor de verkeersbegeleiding in Vlaanderen. Kan de minister mij meedelen dat het muziekgenre dat Studio Brussel uitzendt zal worden aangepast aan een breder publiek dan dat thans het geval is ?

Zullen de informatieborden langs onze wegen worden aangepast aan de nieuwe situatie ?

De huidige informatieborden die Radio 1 als verkeersbegeleidingszender vermelden zijn meen ik nog vrij recent. Kan de minister dat bevestigen ?

Is dat geen uiting van slecht beleid als na een relatief korte periode blijkt dat de informatie niet langer juist is ? Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Zullen de huidige borden worden vervangen, door wie en op wiens kosten ?

Zal daarbij desgevallend worden rekening gehouden met de onwettigheid van de huidige borden, die het logo en derhalve reclame bevatten van de betrokken zender ?

Vraag nr. 149
van 6 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Openbare omroep — Gebruik van zijn naam en naam omroepster met publicitaire doeleinden

In een folder van een reisagentschap wordt mevrouw Sabine De Vos in haar hoedanigheid van BRTN-omroepster aan het woord gelaten met publicitaire doeleinden.

Is dat geoorloofd ?

Gaf de openbare omroep de toestemming om zijn naam in deze folder te gebruiken. Zo ja, kan dat ?

Vraag nr. 150
van 6 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studio Brussel — Financiële achteruitgang

Op 27 mei konden we uit de krant vernemen dat Studio Brussel steeds meer luisteraars verliest, Normaal bengelt het aantal luisteraars ronde de 7,5 percent. In april

zakte dat cijfer naar 5,5 percent. Met andere woorden een teruggang van 33 percent. Het **nethoofd Jan Schoukens** vond echter troost in het feit dat de **advertentiewerving** goed blijft lopen. Dit laatste wordt nochtans tegengesproken door de aankondiging dat Studio Brussel vanaf 27 juni de broeksriem aanhaalt door van dan af alle programma's tussen 12 en 17 uur en tussen 20 en 23.30 uur te schrappen en in de plaats muziek te brengen. Ook tijdens de weekends zou dit gebeuren. Een en ander zou om budgettaire redenen gebeuren.

Wat is precies de financiële toestand van Studio Brussel ?

Blijkt uit de duidelijke achteruitgang van het **luistervolume** niet dat Studio Brussel in feite bij het publiek niet meer aanslaat ?

Werden er in dat verband maatregelen getroffen ?

Zo ja, welke ?

Vraag nr. 151
van 6 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN- TV-nieuwsuitzending — Schenden regels strikte objectiviteit

De BRTN bracht in haar TV-nieuwsuitzending van 29 april 1994 een verslag over wat extreem-rechts in Zuid-Afrika genoemd wordt. Hierbij liet zij een Zuidafrikaan aan het woord van wie beweerd werd dat hij een specialist van extreem-rechts was. Deze verklaarde dat **Eugène Terreblanche** die aan het hoofd staat van de Afrikaner Weerstand Beweging, voor twee, drie jaar naar België kwam om er contacten te hebben met het Vlaams Blok en er financiële steun te krijgen. Het Vlaams Blok ontkent ooit de heer Terreblanche ontvangen te hebben. Uit de informatie waarover ik beschik blijkt trouwens dat deze heer nooit naar België kwam. Op mijn schriftelijke vraag van 10 mei jongstleden antwoordde de federale minister van Buitenlandse Zaken immers dat **Eugène Terreblanche** nooit een visum voor ons land bekam.

Is de minister niet van mening dat de BRTN kritischer had moeten zijn tegenover beweringen van deze zogenaamde specialist alvorens hem op het scherm te brengen ?

Had de BRTN zijn verklaringen niet moeten toetsen aan die van het Vlaams Blok ?

Heeft de BRTN de regels van de strikte objectiviteit gevolgd ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 154
van 10 juni 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Mediacampagne Nederlands in Brussel — Stand van zaken

Op de parlementaire vraag nr. 71 van 8 februari 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 10 van 21 maart 1994, blz. 547) antwoordde de

minister dat de grote mediacampagne **Spreek** steeds je taal in Brussel, nog voor de zomer van 1994 opgestart zou worden. De minister achtte die periode overigens uiterst geschikt omdat de campagne dan in het verlengde kwam te liggen van het multidisciplinaire project **Bruisend Brussel** dat van 27 april tot 15 juni in het Boudewijncomplex werd en wordt georganiseerd.

Dit project is inmiddels (bijna) voorbij, terwijl de zomervakantie van 1994 voor de deur staat.

1. Is het lastenboek voor de offerteaanvraag naar reclamebureaus toe al vastgesteld ? Waarom desgevallend niet ?
2. Wat is het resultaat van de offerteaanvraag ?
3. Hoe zal de campagne eruit zien ?
4. Wanneer zal de campagne beginnen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 107
van 30 mei 1994
van de heer D. RAMOUDT

Lawaaihinder op de luchthaven van Oostende — Gelijkaardige maatregelen als voor de luchthaven van Zaventem

Op een persconferentie van 21 maart 1994 maakt minister **Elio Di Rupo** en de directeur-generaal **Arnold Vandenbroucke**, RLW Luchtverkeerscontrole en Veiligheid, de maatregelen bekend om het geluid op de luchthaven van Zaventem te verminderen.

Zo werden vliegbeperkingen tussen 23.00 en 06.00 uur ingevoerd, is het verboden de motoren op te warmen aan de holdingpositie en is het verboden de stuwkracht om te keren bij het landen.

Ook zijn een aantal luidruchtige toestellen niet meer toegestaan op de luchthaven van Zaventem o.a. BAC 1 - 11, B 707, B 737 - 100/200 en B 727 - 100/200 (zonder een geluidsdemping) DC - 9/20/30/40/50, IL - 62 M, TU-154 A, DC 8 - 60 enz.

Tevens bestaan er strikte opstijg- en klimprocedures voor Turbo-jets en propellers.

Heel wat van die vliegtuigen welke verboden zijn te Zaventem, landen nog dagelijks te Oostende met alle lawaaigevolgen vandien.

1. Waarom neemt de minister geen gelijkaardige maatregel voor de luchthaven van Oostende, o.a. het verbieden van de lawaaiërië vliegtuigen ;
2. Welke motivatie voert hij aan om dezelfde maatregelen van Zaventem op Oostende niet toe te passen.

Vraag nr. 110
van 6 juni 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gevangenen in het productieproces in China — Conclusies

Onlangs bleek uit een afschrikwekkende reportage dat het Marxistische regime van China op grote schaal gebruik maakt van (politieke) gevangenen in het productieproces. Deze handelwijze is meer dan bedenkelijk en ik had graag vernomen welke conclusies de minister daaruit trekt in zijn hoedanigheid van minister van buitenlandse handel.

Vraag nr. 111
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Eigen baan bus Boomse Steenweg — Stand van zaken

Is het niet aangewezen dat bus 50 op de Boomse Steenweg een eigen baan krijgt? Die zou ook door carpoolers kunnen worden gebruikt.

Worden er plannen in die zin uitgewerkt?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 112
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verhoging maximumsnelheid — Invloed op Boomse Steenweg

De vele dodelijke ongevallen op de Boomse Steenweg worden bijna altijd veroorzaakt door te hoge snelheid. De federale minister van verkeer Elio di Rupo heeft al herhaaldelijk gepleit voor een verhoging van de maximumsnelheid tot 130 km per uur op de autosnelwegen. Wellicht wordt die maximumsnelheid niet direct toegelaten op de Boomse Steenweg. Gevreesd moet worden dat de verhoging van de maximumsnelheid ook gevolgen heeft voor de snelheid op de Boomse Steenweg.

Is het niet gewenst dat de Vlaamse regering via het Interministerieel Comité voor Infrastructuur en Verkeer duidelijk stelt dat de verhoging van de maximumsnelheid niet gewenst is o.a. met verwijzing naar de onveiligheid op de Boomse Steenweg?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 114
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Folder Rapidus — Gemiste kans

De federale minister van Verkeer heeft samen met de

NMBS en het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid de folder Rapidus uitgegeven met alternatieve reismogelijkheden. Positief aan de folder is dat hij pleit voor veilig autogebruik en daarvoor goede tips geeft. Ondanks de medewerking van de NMBS is dit een gemiste kans om de vakantiemobiliteit milieuvriendelijk te oriënteren. In haar project Vlaanderen-Europa 2002 pleit de Vlaamse regering voor een reductie van de automobilititeit en voor meer gebruik van het openbaar vervoer.

1. Is de vakantie en de recreatieve mobiliteit geen goed moment om stappen te zetten naar een trendbreuk die de minister geregeld bepleit?
2. Waarom worden de gewesten niet bij Rapidus betrokken? Het is niet de eerste keer dat deze folder wordt uitgegeven. Heeft de minister de samenwerking al bepleit op het interministerieel comité voor infrastructuur en verkeer? Waar liggen de weerstanden?
3. De presentatie van de mogelijkheden van de NMBS laat veel te wensen over. Belangrijker nog is dat er geen band wordt gelegd met het stads- en streekvervoer van de gewesten en met het samenspel met de fiets. Welke maatregelen neemt de minister om dit noodzakelijk samenspel te bevorderen?
4. Vanuit het standpunt van de gebruiker is het toch onvergeeflijk dat bijvoorbeeld de kusttram niet voorkomt op de Rapiduskaart. Is de minister het daarmee eens? Welke stappen zet hij opdat zeker de kusttram op een volgende editie van Rapidus zou voorkomen?
5. Is de jaarlijkse vakantieperiode geen goede gelegenheid voor NMBS, stads- en streekvervoer om gezamenlijk toeristische arrangementen aan te bieden? Is hierover overleg met minister Weckx die toerisme onder zijn bevoegdheid heeft?

Vraag nr. 115
van 6 juni 1994
van de heer D. RAMOUDT

Lijn 69 B Ieper-Poperinge-Abele — Afschaffing en herneming

De eerste rit op lijn 69 B Ieper-Poperinge-Abele werd op 1 april 1994 afgeschaft. Daags nadien werd dezelfde dienst weer opgenomen.

1. Waarom werd deze ritdienst op 1 april afgeschaft?
2. Waarom werd deze ritdienst daags nadien hernomen?
3. Hoeveel personen maken er gemiddeld van die ritdienst gebruik?
4. Is het correct dat de ritdienst werd hernomen onder politieke druk?

Vraag nr. 117
van 10 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 — Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming

Hoofdstuk acht van Agenda 21 heeft de integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de mogelijkheden om de zorg voor het milieu en de natuur beter te integreren in de socio-politieke besluitvorming. Een van deze mogelijkheden is het daadwerkelijk inzetten van economische instrumenten, en het nemen van marktgerichte en andere aansporende maatregelen. Deze instrumenten zijn een noodzakelijk complement van fysieke regelgeving. Opdat deze echter effectief en efficiënt zouden worden ingezet, is het nodig vrij nauwkeurige kosten-batenstudies op te stellen, waartoe een goede informatie- en kennisbasis nodig is.

Als concrete maatregelen in dit verband kunnen worden geschetst :

- het bannen van (soms verborgen) subsidies die milieuschadelijk gedrag bevorderen ;
- tarief- en prijssystemen gericht op het zuinige gebruik van energie en grondstoffen ;
- het uitwerken van aangepaste heffingssystemen met het oog voor economische en sociale randvoorwaarden.

1. In hoeverre heeft de minister reeds pogingen ondernomen om te komen tot een integratie van milieu en ontwikkeling in zijn beleid ?
2. In hoeverre worden subsidies die milieuschadelijk gedrag bevorderen reeds gebannen ? Welke concrete maatregelen werden hiertoe genomen ?
3. In welke mate is het tarief- en prijssysteem reeds gericht op het zuinig gebruik van energie en brandstoffen ? Op welke manier tracht de minister dit tarief- en prijssysteem op het zuinig gebruik van energie en grondstoffen af te stemmen ? Welke concrete maatregelen werden hiertoe reeds genomen ?
4. Werden reeds aangepaste heffingssystemen uitgewerkt die rekening houden met economische en sociale randvoorwaarden ? Zo ja, wat zijn de centrale krachtlijnen van dit systeem ? Zo nee, waarvan is de uitwerking van dergelijke systemen vandaag nog afhankelijk ?

Vraag nr. 118
van 10 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 — Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming

Hoofdstuk acht van Agenda 21 heeft de integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de mogelijkheden om de zorg voor het milieu en de natuur beter te integreren in de socio-politieke besluitvorming. Een

van deze mogelijkheden is de integratie van milieu en ontwikkeling in het beleid, de planning en het beheer.

In het kader hiervan dienen milieu- en ontwikkelingsoverwegingen te worden geïntegreerd in het Vlaams beleid met betrekking tot buitenlandse handel. Het Vlaams Gewest is immers actief op dit terrein met FITA en VDBH.

1. Wordt in het Vlaams beleid met betrekking tot buitenlandse handel rekening gehouden met milieuoverwegingen ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?
2. Wordt in het Vlaams beleid met betrekking tot buitenlandse handel rekening gehouden met ontwikkelingsoverwegingen ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?
3. Worden reeds de dossiers van FITA onderworpen aan een milieu-evaluatie ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 96
van 10 juni 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Instellingen gefinancierd vanuit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap — Uitbesteden van taken

Ook omwille van budgettaire overwegingen wordt er in de welzijns gezondheidszorg steeds meer de nadruk gelegd op samenwerking en creëren van netwerken.

De financiering van voorzieningen in de gehandicaptensector heeft daarvoor blijkbaar weinig incentives.

Wanneer instellingen, die gefinancierd worden vanuit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap, bepaalde diensten uitbesteden dan verliezen zij de subsidiëring voor de personeelsleden die zij anders in dienst zouden hebben, maar die niet meer in dienst zijn omdat die welbepaalde taken werden uitbesteed. Aan de andere kant verhogen de werkmiddelen voor een dergelijke instelling niet. Met andere woorden, de instelling wordt niet gefinancierd op basis van het feit dat er een aantal noodzakelijke prestaties moeten worden verricht (in administratie, onderhoud enzovoort) maar wordt gefinancierd in de mate dat men dienaangaande personeel in dienst heeft en deze uitgaven kan bewijzen. Een dergelijk systeem bevordert mijns inziens de samenwerking en de gemeenschappelijke exploitatie van ondersteunende diensten niet.

1. Is de hierboven geschetste analyse correct ? Kan de minister bevestigen dat deze financieringswijze de uitbesteding en gezamenlijke exploitatie van diensten niet bevordert ?
2. Moet deze financieringswijze niet herzien worden ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
87	25.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wegtrekken van bedrijven uit Vlaanderen — Maatregelen en overleg met het Waalse Gewest</i>	935
92	o 30.05.1994	H. Olaerts	<i>Voeren — Positieve discriminatie van Vlamingen</i>	948
93	30.05.1994	L. Barbé	<i>NV Schoonhoudt te Waasmunster — Vraag om subsidiëring</i>	936
94	30.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Initiatief van het Comité der Randgemeenten om de inwoners van de zes Brusselse randgemeenten aan te sporen Nederlands te leren — Materiële steun van de Vlaamse Gemeenschap</i>	937
95	06.06.1994	J. Taylor	<i>Uitvoering beslag op goederen van de overheid — Stand van zaken</i>	905
100	0 06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Bevolkingsgroei in ontwikkelingslanden en rol van de vrouw</i>	948
101	0 06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen</i>	949
102	0 07.06.1994	W. Verreycken	<i>Verplaatsing Delacre en Vlaamse ontslagen bij Louis Depoortere — Stand van zaken in beide dossiers</i>	949
103	0 10.06.1994	M. Maertens	<i>Fishlink-motie van 7 juli 1993 — Uitvoering</i>	949
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
211	30.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>'t Broek te Willebroek — Sanering</i>	907
212	30.05.1994	L. Barbé	<i>Afval- en lozingsvergunningen — Achterstand inzake te behandelen dossiers</i>	907
213	30.05.1994	D. Ramoudt	<i>Vlarem-reglementering — Rouwkamers</i>	909
214	30.05.1994	F. Vergote	<i>Staatsnatuurreservaat Walenbos — Opstellen van een beheersplan</i>	910
216	30.05.1994	L. Barbé	<i>Vlarem — Herziening</i>	910
217	30.05.1994	L. Barbé	<i>Mina-raad — Werking</i>	912
218	30.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Illegaal dumpen van Nederlandse mest in België — Toestand</i>	912
219	06.06.1994	M. Maertens	<i>Illegaal stort op grondgebied Zedelgem — Maatregelen</i>	913
220	06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen</i>	913
221	06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Integratie van milieu en ontwikkeling in besluitvorming</i>	914

222	06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Integratie van milieu en ontwikkeling in besluitvorming</i>	914
223	06.06.1994	J. De Meyer	<i>Omvormen naar gesloten bedrijf in veeteeltsector — Verplichte milieuvergunningaanvraag</i>	915
224	06.06.1994	M. Maertens	<i>Opneming van tubifexen en van slingerwormen in het slib — Gebrek aan reglementering</i>	915
225	06.06.1994	J. Van Eetvelt	<i>Grondgebied Bornem-Puurs en St. -Amands — Zuivering afvalwater</i>	916
226	10.06.1994	L. Barbé	<i>Drinkwater — Gebruik actieve koolfiltratie</i>	918
227	10.06.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Gepland wandelpad in natuurgebied in Wezembeek-Oppem — Gevolg van ingediende klachten</i>	919
228	13.06.1994	L. Pierco	<i>Personeel pararegionalen — Organisatie en rechtspositie</i>	919
236	22.06.1994	P. Van Grembergen	<i>Lichtvervuiling door laserstralen — Reglementering</i>	920
237	22.06.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Sociale huisvestingsmaatschappijen — Niet correct toewijzen van woningen</i>	920

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

47	06.12.1993	R. Van Hooland	<i>Sint-Denijs-Westrem — Kruispunt N43 en gemeentewegen Sint-denijs-Westrem — De Pinte</i>	937	
237	22.04.1994	J. De Roo	<i>Kruispunten arrondissement Gent-Eeklo — Kwalificatie als zwarte punten</i>	938	
254	04.05.1994	J. Ansoms	<i>Gewestelijk secundair wegennet — Uitrusting met vrijliggende fietspaden</i>	938	
258	06.05.1994	F. Van den Eynde	<i>Aantasting van betonbruggen van het wegennet door ASR — Resultaten van de inspecties</i>	939	
259	06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenten met speciale taalregeling — Mogelijkheid tot aanvragen Franstalige documenten</i>	939	
264	10.05.1994	D. Ramoudt	<i>Vlaams Infrastructuurplan — Onduidelijkheid van de haven van Oostende</i>	939	
267	11.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Inpassing van gewijzigde gewestplannen in het ontwerp van Ruimtelijke Structuurplan — Maatschappelijke en politieke gevolgen voor de Brusselse agglomeratie</i>	940	
281	30.05.1994	H. Olaerts	<i>Volksraadpleging in Voeren — Kosten</i>	941	
282	06.06.1994	F. Van den Eynde	<i>Ziekenhuisverblijftaks aangerekend door de stad Leuven — Misbruiken</i>	921	
283	0	06.06.1994	J. Peeters	<i>N13 Ring in Herentals — Herinrichting kruispunten</i>	949
284	0	06.06.1994	H. Van Dierden	<i>Aandacht aan milieuvriendelijke transportmiddelen — Maatregelen om meer gebruik te maken van het spoor</i>	950
285	0	06.06.1994	J. De Roo	<i>Bevaarbaar maken van verruimde afleidingskanaal van Leie tussen Schipdonk en Zeebrugge — Gegevens</i>	950
286	0	06.06.1994	H. Van Dierden	<i>Kruispunt Boomse Steenweg met Pierstraat — Ondertunneling</i>	950

287	0	06.06.1994	H. Van Dien- deren	<i>Onveiligheid Boomse Steenweg — Maatregelen</i>	950
288	0	06.06.1994	H. Van Dien- deren	<i>Onveiligheid fietspaden langs Boomse Steenweg — Maatregelen</i>	950
289	0	06.06.1994	H. Van Dien- deren	<i>Industrieterein Krekelenberg — Ontsluiting</i>	950
290	0	06.06.1994	M. Maertens	<i>N296 Westkapelle-Maldegem — Verbinding met Zeebrugse achter- haven</i>	951
291	0	06.06.1994	P. Van Grem- bergen	<i>IJzer — Herwaardering</i>	951
292	0	06.06.1994	H. Van Dien- deren	<i>Eigen baan bus Boomse Steenweg — Stand van zaken</i>	951
293	0	06.06.1994	H. Van Dien- deren	<i>Verhoging maximumsnelheid — Invloed op Boomse Steenweg</i>	952
294		07.06.1994	W. Peeters	<i>Brug nr. 12 over Kempisch Kanaal in Schoten — Eventuele herbouw</i>	952
295	0	07.06.1994	R. Van Hooland	<i>Installatie vaste weegbruggen en mobiele aswegers — Stand van zaken</i>	952
296		10.06.1994	L. Van Nieu- wenhuysen	<i>Commissie voor erkenning van aannemers van werken — Instemming met aanwezigheid 3 gewesten</i>	922
297	○	10.06.1994	M. Olivier	<i>Kruispunt De Prince in Kortrijk — Herinrichting</i>	952
298	○	10.06.1994	J. De Mol	<i>Fietspaden langs de gewestwegen — Convenant</i>	953
299	○	10.06.1994	J. De Mol	<i>Doortochten langs de gewestwegen — Convenant</i>	953
300	○	10.06.1994	M. Maertens	<i>Plannen voor een nieuwe stuw op de IJzer in Nieuwpoort — Voor- bereidende studies</i>	953
301	○	10.06.1994	M. Didden	<i>Kruispunt uitrit A2 met verbindingsweg Aarschot/Winge en Gelrode- sebaan in Aarschot — Stand van zaken verkeerslichten</i>	954

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

191		24.09.1993	J. Ansoms	<i>Sport en openluchtlevens — Databank van documentatie over veilig- heid en gezondheid</i>	941
75		16.02.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-Studio Brussel — Politieke neutraliteit in het programma De Tafel van Jo en Co</i>	942
100		16.03.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-medewerkers — Niet-naleving van ministeriële richtlijnen</i>	942
139		19.05.1994	M. Maertens	<i>Nieuwe officiële woordenlijst van de Nederlandse Taal — Auteurs- rechtelijke situatie</i>	943
141		25.05.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radio 1 — Vlaams Blok een racistische partij genoemd in het programma De Lange Mars</i>	944
143		30.05.1994	E. Van Vaeren- bergh	<i>Bibliotheekdecreet — Uitvoering in Nederlandstalige gemeenten met faciliteiten</i>	923
144	0	30.05.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-Radio 1 — Publiciteit</i>	954
145		30.05.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Berichtgeving over de Franstalige 1 mei-vieringen</i>	944

146		30.05.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-Radio 1 — Nieuwsuitzending van woensdagmorgen 4 mei over de verkiezingen in Nederland</i>	923
147	0	30.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verkeersbegeleiding via Studio Brussel — Problemen</i>	954
148		06.06.1994	G. Annemans	<i>Brochures Commissariaat-Generaal voor Toerisme in Vlaanderen — Verkeerde voorstelling van feiten en maatregelen</i>	924
149	0	06.06.1994	F. Van den Eynde	<i>Openbare omroep — Gebruik van zijn naam en naam omroepster met publicitaire doeleinden</i>	954
150	0	06.06.1994	F. Van den Eynde	<i>Studio Brussel — Financiële achteruitgang</i>	954
151	0	06.06.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-TV-nieuwsuitzending — Schenden regels strikte objectiviteit</i>	955
152		06.06.1994	P. Van Grembergen	<i>Turkije op Europalia — Aan bod komen minderheidsculturen</i>	924
154	0	10.06.1994	P. Van Grembergen	<i>Mediacampagne Nederlands in Brussel — Stand van zaken</i>	955
155		10.06.1994	M. Maertens	<i>Toekenning van vier sterren aan hotels door VCGT — Voorwaarden</i>	925
156		10.06.1994	M. Maertens	<i>Privaat golfterrein in Lombardsijde-Middelkerke — Aanleg</i>	925

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

140		20.05.1994	L. Standaert	<i>ARGO — Politiek akkoord</i>	945
153		30.05.1994	J. Caudron	<i>Decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra — Voorrangsregels bij ontslag</i>	926
155		06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband armoede en aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling</i>	927
160		04.07.1994	L. Maximus	<i>Opleidingen in de logopedie en de neurolinguïstiek — Gegevens</i>	927

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

68		02.03.1994	M. Aelvoet	<i>Bertem — Restauratie orgel</i>	946
82		28.03.1994	A. Verlinden	<i>'s Hertogenmolens te Aarschot — Restauratie</i>	947
107	0	30.05.1994	D. Ramoudt	<i>Lawaaihinder op de luchthaven van Oostende — Gelijkwaardige maatregelen als voor de luchthaven van Zaventem</i>	955
108		06.06.1994	H. Van Dierenderen	<i>Nachtvluchten regionale luchthaven — Voorwaarden</i>	928
109		06.06.1994	D. Ramoudt	<i>Departement Infrastructuur en Luchthavenbeheer van de regio der Luchtwegen — Onderrichtingen</i>	928
110	0	06.06.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gevangenen in het productieproces in China — Conclusies</i>	956
111	0	06.06.1994	H. Van Dierenderen	<i>Eigen baan bus Boomse Steenweg — Stand van zaken</i>	956

112	0	06.06.1994	H. Van Dierden	<i>Verhoging maximumsnelheid — Invloed op Boomse Steenweg</i>	956
113		06.06.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Archeologisch patrimonium Mariastad Halle — Stand van zaken</i>	929
114	0	06.06.1994	H. Van Dierden	<i>Folder Rapidus — Gemiste kans</i>	956
115	0	06.06.1994	D. Ramoudt	<i>Lijn 69 B Ieper-Poperinge-Abele — Afschaffing en herneming</i>	956
116		07.06.1994	G. Cardoen	<i>Bescherming van plaatsen en gebouwen — Bezwaren eigenaars en ongunstig advies gemeentebestuur</i>	929
117	0	10.06.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 — Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming</i>	957
118	0	10.06.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 — Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming</i>	957

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

34		06.06.1994	J. De Roo	<i>Bouwsector — Discrepantie vraag en aanbod</i>	930
----	--	------------	-----------	--	-----

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

90		30.05.1994	E. Beysen	<i>Migrantenbeleid — Middelen om de aangekondigde initiatieven te verwezenlijken</i>	947
91		06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband armoede en aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling</i>	931
92		06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen</i>	932
93		06.06.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen</i>	932
94		06.06.1994	G. Anthuenis	<i>Onafhankelijke groeperingen in sector gezins- en bejaardenhulp — Inhaalbeweging</i>	933
95		07.06.1994	J. Vandeurzen	<i>OCMW's — Problemen in verband met nieuwe personeelsstatuut en nieuwe weddeschalen</i>	933
96	0	10.06.1994	J. Vandeurzen	<i>Instellingen gefinancierd vanuit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap — Uitbesteden van taken</i>	957
97		13.06.1994	L. Pierco	<i>Personeel pararegionalen — Organisatie en rechtspositie</i>	934
98		17.06.1994	E. Beysen	<i>Aanleggen woonwagenterreinen door gemeenten — Stimulering</i>	935